

22902. II. C. f.

HVALJEN

BODI

JEZUS KRISTUS!

Molitevne bukve

za

katoljske kristjane.

Po več nemških

sostavil

ANTON LĚSAR.



Z dovoljenjem visokočastiljiviga Ljubljanskiga škofijstva.

V LJUBLJANI, 1855.

V založbi in na prodaj pri **Leop. Kremžarji.**

HVALLEN

NOVI

JESUS KRISTUS!

Molitvene knjige

Katoliške kraljevine

Po vse novosti

AVTONIJA

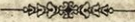
Natisnil J. R. Milic v Ljubljani.

V LJUBLJANI, 1861

885700030=N1

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Vekomaj! — Amen.



Ne samo lepa, temuč tudi koristna je navada pobožnih kristjanov, se pozdravljati z besedami:

**Hvaljen bodi Jezus Kristus! —
Vekomaj! — Amen.**

Pervi, ki je s temi besedami začel pozdravljati, je neki mašnik iz reda sv. Ignacija, — Jezuit — z imenom Francišk. S tem je sebi izročene rejence budil, s tem jih k učenju spodbadal. — Kmalo se je to pozdravilo po celim katoliškim svetu

razširilo ter je še dan današnji v navadi tam, kjer se še živa vera najde.

Sv. Oče, papež Sikst V., ki so od l. 1585 do l. 1590 Kristusovo cerkev vladali, so dovolili petdeset dni odpustikov tistimu, kateri s temi besedami druge pozdravi ali na to pozdravljenje odgovori, in sicer tolikokrat, kolikorkrat to stori. Kdor si pa to v navado vzame, zadobi v smertni uri popolnoma odpustek, ako le presladko imé Jezus s kesanjem andohtljivo izgovori, ali pa če govoriti ne more, to presveto imé v sercu zakliče. Tudi pridigarji, ki k temu pozdravljenju napeljujejo, se imenovanih odpustikov vdeležijo.

Češenje Jezusoviga Imena zvišati, so tudi te bukvice spisane.



HVALJEN

bodi

JEZUS KRISTUS.



1. **K**o zjutraj se zbudim,
Nar prvo zgovorim:
Hvaljen bod' Jezus Kristus!
2. Se začne svitati,
Me vabi klicati:
Hvaljen bod.
3. In kdar oblačim se,
Vsa moja misel je:
Hvaljen bod.
4. Po potu tud gredoč,
Pozdravim vse rekoč:
Hvaljen bod.
5. Amen odgovorim,
Pozdravo če dobim:
Hvaljen bod.

6. Kdar mem' križa grem,
V ponižnosti povem:
Hvaljen bod.
7. Če v cerkev perhitim,
Rekoč se poškropim:
Hvaljen bod.
8. Pozabit' ne smem,
Če v kako hišo grem:
Hvaljen bod.
9. K'dar vzamem spet slovo,
Se poslovim takó:
Hvaljen bod.
10. Naj pijem, ali jem,
Ino zdrav k delu grem:
Hvaljen bod.
11. Gre delo mi od rok
In ga požegna Bog:
Hvaljen bod.
12. K'dar delati nehám,
Se tebi v roko dam:
Hvaljen bod.
13. Če mi po sreči grè,
Zahvalim tebi se:
Hvaljen bod.
14. In kadar pa terpim,
Tud' voljno zgovorim:
Hvaljen bod.

15. Za vsaki božji dar,
Se tako malo stvar:
Hvaljen bod.
16. Od tebe vse imam,
Za vse ti hvalo dam:
Hvaljen bod.
17. K'dar bliska in gromí,
Me hvaliti uči:
Hvaljen bod.
18. Prežlahten rožen cvet,
Uči me lépo pet:
Hvaljen bod.
19. Veseli ptičji rod,
Prepeve vse povsod:
Hvaljen bod.
20. Tudi solnce prelepó,
Mi oznanuje to:
Hvaljen bod.
21. In luna s zvezdami
Prijazno govori:
Hvaljen bod.
22. Naj zemlja in nebó,
Naj vse stvari pojó:
Hvaljen bod.
23. In predinj ko zaspim,
Naj vselej govorim:
Hvaljen bod.

24. Ce pa raz-žalim te,
Zdihujem milo še:
Hvaljen bod.
25. Serce objokanó
Hvalilo tebe bo:
Hvaljen bod.
26. Ne boš zavergel me,
Če le poboljšam se:
Hvaljen bod.
27. Predober moj pastir,
Za ljubi dušni mir:
Hvaljen bod.
28. Zdaj ino vsaki čas,
Bo moj veseli glas:
Hvaljen bod.
29. K'dar pride enkrat smert,
In bo moj jezik terd:
Hvaljen bod.
30. Moj duh te naj slovi,
Tam v dolgi večnosti:
Hvaljen bod' Jezus Kristus.



Jutranje molitve.

1.

V sigamogočni Oče, stvarnik moj!
 V ti jutranji uri, v kateri stvari
 brezšteviline veličastvo tvojiga sve-
 tiga Imena oznanujejo, hočem tudi
 jest njih vesele pesmi prepevati
 in v prahu ponižno te moliti.

Poglej dobrovoljno na moje
 roke, ktere zdaj k tebi povzdi-
 gujem ter z njimi perve današnje
 dela tebi darujem; s cele svoje
 duše se ti zahvalim, de si me
 pretečeno noč pri življenji ohra-
 nil, in k novimu dnevu me obu-
 dil. Blagoslovi moje goreče želje,

ta dan preživeti v tvojo čast, k svojimu in svojiga bližnjiga večnimu zveličanju.

Ti poznaš vse potrebe moje, daj mi ljubeznjivi Oče! česar potrebujem na duši in na telesu. Dodeli mi moč, le kar je dobriga spolnovati, hudiga pa se vselej varvati. Če bi se pa kdaj primerilo, de bi odstopil od prave poti, ki k tebi pelje, oh! daj, de se skesan nazaj vernem in zopet milost in odpušenje pri tebi najdem.

Daj mi milost de se v sreči ne prevzamem; dodeli, de vse zopernosti voljno prenašam, de si v svojih dvomih vselej prav svetujem, de pridno vse dolžnosti svojiga stanu natanko spolnujem, de vselej in povsod pošteno živim, zmiraj zadovoljin ostanem in z veselim sercam delo tega dneva dokončam.

Pa ne samo za-se, o Gospod, prosim v te jutranji uri, tudi za vse svoje ljube brate in sestre. Če te bodo reveži, bolniki, ali umirajoči iskali, oh ne obrni se od njih, temuč s svojimi milosti polnimi očmi vselej se k njim ozri, de se nobedin ne loči od tebe, in bi ne bil uslišan.

Svoje milosti pa tudi tistim še ne odreci, kateri so tebe skoraj že pozabili ali so pa še preprevzetni, de bi zdaj še pred teboj svoje kolena pripogibali.

Usmili se vsih prebivavcov cele zemlje, in daj ta dan v dan zveličanja preživeti vsim svojim odrešenim.

O de bi se pač dones vsi grešniki spreobrnili in poboljšali, vsi sovražniki spravili, vsi žalostni utolažili, vsi reveži preskerbeli, vsi bolniki ohladili, vsi zmoteni bratje na pravo pot vernili in vsi

umirajoči v srečno večnost preselili.

Ves svet naj moli tebe dones in vsaka stvar naj povelečuje tvoje sveto Ime. Amen.

2.

Moj Bog in moj Gospod! k svoji službi si me vstvaril, de te spoznam, častim, ljubim, molim in sim ti pokorin. Hvalim te in častim z vsimi tvojimi svetniki, priserčno se ti zahvalim za vse prejete dobrote, posebna zahvala naj ti pa bode, de si mene in te moje to noč vsih dušnih in telesnih zlegov obvarval ter nas k svoji službi iz spanja in počitka obudil.

Iz celiga svojiga serca se kesam, de sim tebe, svojiga Boga, nar vikši in nar ljubeznjivši dobroto, kdaj raz-žalil. Terdno sklenem, vsakiga greha, posebno

pa tega skerbno se varvati, in vsake priložnosti k grehu se ogibati. Odpovem se vsim mislim, besedam, djanjem, ki so tvojim svetim zapovedim nasproti. V tvoji službi hočem živeti in umreti.

O moj Bog! V tvojo sveto voljo se udam z dušo in s telesom. Vse moje misli, besede in djanja celiga dne naj bodo v tvojo čast, in če me s križi in težavami obišeš, jih hočem iz ljubezni do tebe voljno prenašati in preterpeti. Daj mi le gnado in pomoč svojo, ta terdin sklep spolniti.

V tvoje svete rane, o moj Jezus zročim sebe in vse te svoje. Varuj nas vse vsiga dušniga in telesniga zlega, napolni nas s svojimi darmi in s svojimi gnadami, katerih potrebujemo, de ta dan v božjim strahu preživimo.

O sveta Maria, milostljiva

mati, mati usmiljena! Pod tvojo pomoč perbežim! Ne zapusti me v mojih potrebah, o Maria.

O sveti angelc varh, pelji, vodi, varvaj me, in stoj mi vedno na strani ter me nikdar ne zapusti.

Zdaj pa se podam k svojim opravičam v Imenu tvojim, ljubi Jezus; žegnaj ti moje delo, ti me varvaj in ti me tudi enkrat v nebesa popelji. Amen.

(Oče naš. Češena si Marija. Vera.)



Čednosti,

v katerih se pobožni kristjan z velikim dušnim pridam vsaki dan vadi.

1. Molitev.

O presveta Trojica! ponižno te častim, molim te Bog Oče, Sin in sv. Duh, trojniga v peršonah,

Ediniga v naturi, praviga živiga Boga.

2. Poniževanje.

Pred teboj, o neskončno veličastni Bog, spoznam jest revni, grešni človek, de sim pepel in prah; de sam iz sebe brez tvoje gnade nič dobriega storiti ne zmorem.

(3. Djanje vere, 4. djanje upanja, 5. djanje ljubezni, se najdejo pri perpravljANJI k sv. obhajilu.)

6. Zatajevanje samiga sebe.

Ne moja, ampak tvoja volja, o Gospod, naj se zgodi. Nočem živéti po nagnjenji svojiga sprideniga serca, nočem in nočem več živéti po svojih mesenih željah, nočem ne živéti po slabih pregrešnih izgledih; živéti pa hočem, o Gospod, po tvojih zapovedih, po

tvoji volji. Tvoja beseda naj vodi moje noge, tvoja luč naj mi sveti po mojih potih.

7. Radovoljnost Bogu služiti.

O moj Bog in moj Gospod! kakor tvoja stvar sim dolžan, tebi le služiti, in le tvojo voljo spolnovati, če bi ti tudi ne bil obljubil večniga plačila sebi pokornim. Terdno sklenem, tebi služiti iz vsih svojih moči; nobena reč na svetu naj me ne odverne in ne zapelje, de bi kdaj jenjal tebi služiti. Vse karkoli delam, in kar ti hočeš, de delam, naj bo storjeno v tvojo čast; karkoli delam, naj bo zato storjeno, ker ti tako hočeš.

8. Udanost v božjo voljo.

Gospod! tvoja volja se zgôdi v sreči in v nesreči, v križih in težavah, v nadlogah in v terpljenji, v sili in potrebah. Saj si ti

naš dobrotljivi Oče, kateri vse le
k našimu pridu vižaš.

9. Zahvala.

Tebe, o Gospod častim, ker
le od tebe vse dobro pride; tebi
se zahvalim za vse dobro, karkoli
sim vžil in še vživam, ker to in
vse le od tebe zamore priti;
serčno torej poljubim (kušnem)
tvoje očetovske roke. Kar dobri-
ga tudi od ljudi imam, si mi ti po
njih dodelil, kateri meni v prid vse
in tudi človeške serca vižaš in
mečiš.

10. Ljubezen do bližnjiga.

Zavolj tebe, o Gospod! ljubim
svojiga bližnjiga; pripravljen sim,
njemu vse storiti, kar premorem,
de le tebi dopadem. Iz serca od-
pustim, s čimur me je kdaj kdo
razžalil. Vse slabosti svojiga bliž-
njiga hočem iz ljubezni do tebe,

o Gospod, voljno prenašati, naj bi mi bilo še tako zoperno.

11. Kesanje in žalost.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sim tebe svojiga preljubezniviga Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celiga serca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojiga Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj s kakim greham razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta svoj sklep! tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.



Molitev k angeljcu varhu.

O moj angeljc, ki si mi v varha dan od perviga dihleja mojiga življenja po neskončni milosti božji! ti moj voditelj in zvesti spremljevac, močni varh, vzemi priserčno zahvalo od svojiga izročenca za ljubezin, katero si mi dozdaj še vsaki dan skazal. Čuj tudi še dalje čez mene in moje življenje, tolaži me žalostniga, krepčaj me slabiga, reši me vsih nevarnost. Nikar me nikoli ne zapusti, ti moj varh, de se vsakiga greha prostiga ohranim, nedolžin in čist, kakor si ti, ostanem; de Boga vedno pred očmi imam, de zmiraj pred obličjem božjim hodim in vedno ostanem v božji gnadi in de enkrat s teboj, moj ljubi angeljc varh in z vsimi svetimi angeljci, gledam v nezmerni sla-

dosti Boga od obličja do obličja
na vse veke. Amen.

Se hočeš v voljo božjo vdati,
misli ali govori:

Gospod, ne vem, česar bi te
prôsil, ker je samo tebi znano,
česar potrebujem; bolj me ljubiš
ti, kakor se sam ljubiti zamorem.
O moj ljubi Oče! daj svojimu otro-
ku, česar se ne upa prositi. Ne
prosim ne veselja, ne žalosti, ne
sreče, ne nesreče; le pred te se
vstopim ter svoje serce odprem.
Poglej moje potrebe in stori z
njimi po svoji milosti. Ako me
raniš, ali pa mi rane celiš; če
me ponižuješ, ali pa povzdiguješ,
vender jest tvojo sveto voljo mo-
lim, če je tudi ne poznam. Mol-
čim, in se darujem in se tvoji
vodbi prepustim. Naj se nikdar no-
bena druga želja v meni ne zbudi,
kakor ta, de naj se volja tvoja

le zgodi. Uči mene ti moliti, moli
v meni ti, moj Bog! Amen.

Angel božji, ki me vodiš,
De se sam ne pogubim,
Ki zvesto pred mano hodiš,
Tebi se priporočim.

Tebe mi je Bog odločil,
Tebi mojo dušo zročil.

Angel varh, prijatelj moj!
Vselej mi na strani stoj!

O prijatelj moj nebeški!

Meni varh mogočin dan,
De v nezmožnosti človeški
Nisim v hudo zapeljan.

Ti preženi vse zmotnjave,
In sovražnikov skušnjave.

Angel varh, prijatelj moj!
Slabimu na strani stoj.

Če opeša moja duša,
Z greham ranjena medli,

Jo hudič končati skuša,
In ji večno smert želi;

Ti sovražnika preženi,
Milost božjo sprosi meni.

Angel varh, prijatelj moj!
Grešnimu na strani stoj.

Uči me Boga ljubiti,
 Kakor Jezus zapové.
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse sercé;
 De se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu približujem
 Angel varh, prijatelj moj,
 Mlačnemu na strani stoj.

Ko približa se ločenje,
 Zadnje vojske huda noč,
 Prédén sklenem to življenje,
 Bod' mi bramba in pomoč.
 Zroči me Odrešeniku,
 Meni milimu Sodniku.
 Angel varh, prijatelj moj!
 V smerti mi na strani stoj.

Stvar svojimu stvarniku tako le moli:

Gospod! Kaj je vender človeško življenje? Kaj so njegove leta? — Leta tekó, kakor voda v potoku, leta leté in se zgublajo, kakor se merzla vodica iz bistriga studenca pomika in simtertje po zelenih travnicah izliva.

Léta zginujejo, in kdo se pretečenih še spomni!

Polovica mojiga popotvanja je morebiti že pretekla — morebiti sim bližej svojimu cilju in koncu, kakor pa mislim. Gospod, venčaj (kronaj) me, kadar svoj tek dokončam. Reci moji dragi duši: pojdi le v miru na svoj dom. Reci tudi njeni perstni posodi — telesu: Počivaj le lahko v naročji té, iz ktere si vzeto. O Gospod! vzemi mojo dušo k sebi tje gor! Naj se duh verne tje, od kodar je prišel.

Tolikrat že, o Gospod, si dal svoje svitlo solnce sijati nad mene, in kaj sim bil, predin si me ti iz tëme večne noči v življenje zbudil? Kaj sim bil pred toliko preteklimi leti? Kaj pa tudi bom morebiti kmalo? — Bom le vedno v strohljivi posodi živel in tvojo veličastno vsigamogočnost v tvojih brezštevilih stvareh očud-

val? Ali pa bodo moje kosti pri kosteh teh mojih počivale? — Oh ne, ne! ne bom ne poginil; duh, ki v meni prebiva, bo živel in dela Gospodove oznanoval, če bodo ravno že kosti v temni zemlji trohnele.

Živel bom, to vem; ali kako? Oh Oče vsih stvari, in tudi Oče moj! Usmili se me, svoje stvari, Saj si tudi meni rekel: hočem, de si (postaneš), in bil sim; — oči se mi odprejo in ugledam zemeljsko svitlobo; pa neugoden ves nisim še misliti premogel, in tudi svojiga stvarnika ne še spoznati; človek sim postal, prijokal sim na svet, in bitje moje je tebe, o Gospod, molilo!

Od perviga svojiga dihleja sim otrok jeze tvoje; de mene zaverženo lončeno posodo tvoje pravične roke ne zmendrajo, obljubim in sveto prisežem pri sv. kerstu,

zadobljeno nedolžnost tebi neoma-
dežvano prihraniti, ali kaj!? kje
so marsktere leta lahkomišljene
moje mladosti? Oh kako hitro ste
mi minule! In toliko malo trenut-
kov je v srečno večnost priteklo?
Kako veliko zapravljenih ur in dni
me bo tožilo? Gospod! kadar boš od
mene rajtingo tirjaš, bodo obmolk-
nili moji žnabli in tresle se bodo
moje kosti.

Grešil sim, o Gospod! Duša
moja, ktero si vstvaril k nebeš-
kim opravilam, se je zaverгла, in
zatajila je svojiga stvarnika. — Hu-
de nagnjenja so me ujele, posvetni
šum me je omamil, prijetni glas
meseniga poželenja me je vablivo
zapeljal, in tako sim živel dan za
dnevam. K angelu si me povz-
dignil, o Gospod, jest pa sim se
do prahú zavergel. Gospod! ti
moje serce poznaš; vodi ga po
svoji sveti volji. Nikar ne pusti

dušo mojo priti v zmotnjave; varuj me oslepljenja. Ne pripusti nikdar, de bi nad sv. nauki rimskokatolske cerkve kdaj dvomil (civlbal), in de bi kdaj poslušal zaničevavce tvoje svete vere; temuč oživi v meni svojo sveto vero, katero si mi po svoji veliki dobroti v moje serce zasadil, tvoja sv. cerkev jo pa oživlja in redi. Daj mojimu duhu pogostoma se proti tebi v svete nebesa vzdigovati v premišljevanji in preokušati nebeški slad. Moja duša, o Gospod, te časti; pa tudi svojo slabost čuti; zaničuje vsaki greh in vender le greši; trese se pred teboj, in te vender zaničuje, spet greši, to de — spet grehe obžaluje, prosi odpušenja in te zopet moli, o Gospod!

Gospod, potegni me s pogube, — tvoja gnada — naj mi bode močna v moji slabosti. Le

samo ti, Gospod, si zveličanski Bog, sama resnica; kolikor terdneje v tebe verujem, toliko močnejše zaupam v dobroto tvojo; terna je dozday mojo dušo omračevala, od zdaj naj pa oginj čiste ljubezni do tebe vse moje serce vname, ker si samo ti vse ljubezni vredin. Zdaj je moje serce voljno, in moli v nar večji ponižnosti tvoje svete skrivnosti, iz vsih svojih moči se ti zahvalim, dokler še tukaj živim; moji žnabli te bodo poveličevali, dokler mi jih smert ne zatisne. Ti nesreče varuješ svojo nehvaležno stvar in zapoveduješ svojim angelam, de pred in za menoj, in okoli mene hodijo in me varujejo po vsih mojih potih. Zato bodi tudi tvojim angelam moja serčna zahvala; Tebi, o Gospod, pa večna čast, zakaj ti si svet, o Gospod, jest pa sprideni grešni človek.

O Jezus, moj Odrešenik in moj Zveličar, Bog in človek! Usmili se mene! odpusti mi grehe moje mladosti. Ker pa sam nič nimam in ne premorem, s čimur bi se ti zahvalil, ti pa ponudim in darujem nezumno zasluženje tvoje. Ti, o Gospod, me vodi in ne bom nikdar prave poti zgrešil; vpelji me v svojo resnico, de tvojo voljo noč in dan premišlujem.

Oberni se k meni, o Jezus, stori me živiga, odpelji me od dušne smerti, in varuj me zapeljivih valov hudobije, kateri name prežé ter me hočejo požreti. Ako si mi odločil, moj Sodnik, de še dalje v té solzni dolini prebivam, kjer me križi in težave stiskajo, naj se tvoja volja zgodi; le to te prosim, de me posvetiš; in de vse svoje še daljno življenje obernem tebi, o Jezus, v čast in svojimu bližnjimu v zveličanje.

Daj mi o Jezus, to moč, de me hudobno zasramovanje ne ostraši, in prevzetno zaničevanje ne oplašiš; reši dušo mojo iz zapeljivih mrež mojih dušnih sovražnikov. Dodeli, de čedalje bolj spoznam ne samo z jezikom, ampak tudi v sercu: de si Gospod le samo Ti, in de zunej tebe nobene prave sreče ni. Daj mi moč k mojim opravilam, razsvetli mi mojo pamet, povzdigni moje serce, de bo le tebi, nikdar pa svetu, služiti želelo. Daj mi dušniga miru, o Gospod, zakaj le v miru se v čednosti napredvati zamore. Če pa previdiš, o Gospod, de terpljenje in težave moje serce zboljšati zamorejo, mi tudi teh pošli, kolikor veš, de jih potrebujem, saj vem, de meni, svojimu otroku, težav naložil ne boš, kterih bi nositi ne zamogel.

Ne prosim te posvetniga bo-

gastva, ktero duha ponižuje in prevelikih skerb potrebuje, daj mi obogateti na dobrih delih. Posvetniga blaga te sicer pa le toliko prosim, de moje serce zavolj skerbi za vsakdanji kruh svojiga večniga cilja in konca ne pozabi. Ako mi pa vender hočeš posvetniga bogastva dati, o Gospod, te ponižno prosim tudi, de mi moč in gnado daš, vse v tvojo čast in prid mojiga bližniga obrniti.

Daj, de posvetne časti ne želim, in ljudem dopasti tudi ne skerbim; daj mi pa, o Gospod, de pred njimi tudi svojiga dobriga imena ne zgubim; ne zdaj, dokler živim, pa tudi potem ne, kadar bom že v miru počival, naj se ljudje nad mano ne spodtikajo, in mene v grobu ne preklinjajo.

Daj mi v tem življenji najti nar večji in nar sladkeji tolažbo, praviga in resničniga prijatla. Žeg-

naj mojo domovino, ktera je tvoja, ker tvoje ime časti. Pa tudi nas vse žegnaj dones in vsigdar.

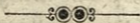
Ti, o Maria, prečista devica, bodi naša pomočnica in pred Bogom naša besednica. Stoj mi vedno na strani, nikar me nikdar ne zapusti; pokaži mi svoj milostljivi obraz, in razveseli mojo dušo s svojo lepôto, posebno takrat, kadar mi bo ta svet zapustiti.

Tudi vi, ljubi moji sveti patroni, se združite s presveto Devico in Boga z njo za-me prosite.

Daj, o Gospod, moji duši enkrat v miru iti iz tega sveta! dodeli, de se okrepčan s tvojimi presvetimi zakramenti ločim is tega življenja in v tvoji gnadi v večnost pridem. Naj me umirajočiga nobena pošast nesrečne večnosti ne straši! Naj noben nespovedan, neskesan in neodpušen greh moje duše ne teži! Nobena posvetna

želja naj me nazaj ne vleče. Deležen zasluženja tvojiga božjiga Sina Jezusa, svojiga Zveličarja, naj stopim v kraljestvo nezmerne in neskončne večnosti. Žegnaj me v moji zadnji, smertni uri! Moja smert bodi smert pravičniga.

Večna hvala in čast tebi, večni Oče, bodi; in tebi, večni Sin večniga Boga, našimu Zveličarju, tvoje ime bodi posvečeno; presveti Duh, kateri od Boga Očeta in od Boga Sina ishajaš, večni Bog, tebi čast in hvala vekomaj! Amen.



Molitev za vsakdanje potrebe.

Večna luč, nar vikši dobrota, Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh! Pred tabo v prahu na kolnih tù klečim, jest červ pred tvojim veličastvam! vender terdno zaupanje imam, de boš moje vpitje

k tebi po svoji veliki milosti uslišal. Sicer nisim vredin, de pred te pridem, ki si neskončno svet in nezmerno pravičen; pa ker vem, de se tvoje ljubeznjivo očetovsko serce tudi k grešniku oberne, ako zapusti hudobne pota in tebe iz dna svojiga skesaniga serca pomoči, gnade in odpušenja ponižno prosi. Usmiljeni Oče! odpusti meni, ubogimu velikimu grešniku, kateri sim tebe, svojo nar vikši dobroto, ki edina me zveličati zamore in hoče, tolikokrat in tako močno razžalil. Usmili se me, čeravno sim ti bil nehvaležin, de sim svet bolj kakor tebe ljubil. Nikdar nikolj več ne bom zaničeval tvojih zapoved, ktere mi je tvoja ljubezen v serce zapisala, de po njih spolnjenji deležin postanem tiste sreče, tistiga veselja, tistiga zveličanja, po kterim moje serce tako močno hrepeni, in kteriga ta svet v vsi

svoji lepoti, v vsim svojim bogastvu dati nikdar ne more. Vse, vse, tudi smert hočem raji preterpeti, kakor tebe, svojo nar vikši dobroto le še enkrat razžaliti. — Lep in terdin je sicer ta moj sklep — pa ti, o Gospod, poznaš mojo slabost, zato me ti podpiraj s svojo gnado, de po tem terdnim sklepu vedno zvesto živim, de tebe čez vse in iz vsih svojih moči, bližniga pa zavolj tebe, kakor sebe ljubim. Ti me podpiraj, de ti bom vedno pokorin, de se vèn in vèn bojim, tebe razžaliti; dodeli, o Gospod, de bom in ostanem pohlevin in iz serca ponižin.

Bodi varh in Oče tudi tem mojim, žegnaj nje in mene k svoji časti; dodeli mi gnado, de se moje serce za vselej s teboj zedini, de ti vedno hvalo poje; daj, de se v sreči ne prevzamem, de v nesreči poterpežljiv ostanem. Moje

telo, moja duša, vse moje moči, moje misli in moje želje, moje življenje, moja smert naj v tvoje roke zročim. Prosim te, neskončno dobrotljivi Bog! nikar naj tvoj žegin mene ne zapusti, temuč naj mojo terdovratno voljo k tebi spreoberne in mene v novo stvar spremeni, ktera naj sebi in svetu odmerjè in le tebi samimu živi. Poterdi svoje verne, o moj Bog, v sveti katoliški veri, in naklepe njih sovražnikov razderi; utolaži té, ki so v žalosti in skerbeh utopljeni; pripelji na pravo resnično pot nazaj te, ki so tako nesrečni bili, jo zapustiti; daj našimu Cesarju svojiga duha, duha modrosti, de nas podložne po tvoji sveti volji vlada; odverni od nas, od vsih teh naših strašno štrafingo nevere, skoposti, vohernije, laži, golufije in nesramnosti, in dodeli nam v vsih naših dneh lju-

bezin, pravico, usmiljenje in čistost ohraniti; živim dodeli svojo gnado, mertvim večni mir in pokoj, de te vsi združeni vekomaj hvalimo in častimo, in molimo tebe, o presveta Trojica. Amen.

Dober namen pred vsakim delam obudi,
rekoč:

Vsigamogočni, večni Bog! jest sklenem svoj namen s zasluženjem Jezusa Kristusa, prečastite device Marije in vsih ljubih svetnikov, in ti vse darujem, kar mislim in želim, govorim in delam; naj bo, posebno kar ravno zdaj hočem početi, v tvojo čast, v zadostenje mojih grehov, v zasluženje meni potrebnih gnad; naj bo k mojimu in mojiga bližniga dušnemu zveličanju, v pomoč tistim keršanskim dušam, ktere so v Gospodu zaspale. Amen.

Molitev pred jedjo.

Oči vsih so v tebe obrnjene, o Gospod! in ti jim daš hrano o pravih času; svojo milostljivo roko ti odpreš, in napolniš s svojim žegnam vse, kar živi.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bilo od začetka, zdaj in vselej na vse večne čase. Amen.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. itd. Češena si Marija. itd.

Gospod! žegnaj nas in te svoje dari, ki smo jih od tvoje dobrote prejeli, po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Molitev po jedi.

Zahvalimo se ti, vsigamogočni Bog za vse tvoje dobrote,

kteri živiš in vladaš vekomaj.
Amen.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. itd. Češena si Marija. itd.

Vsim našim dobrotnikom dodeli, o Gospod, za svojiga Imena voljo večno življenje.

Dobrotljivi Bog naj nas pri svoji nebeški mizi siti na vekomaj.

In verne duše naj po milosti božji v miru počivajo. Amen.



Večerna molitev.

1.

Nebeški Oče, svojo molitev sklenem s sladko molitevjo svojiga nebeškiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa, in se ti priserč-

no zahvalim za tvoje dobrote, posebno za t e, ki sim jih pretekli dan od tebe prejel.

Današnji dan je minul ter v večnost zginil; ne eniga trenutka njegoviga ni mogoče nazaj poklicati: kar mi pa ostane od ravno pretekliga dneva so moje dela in njih nasledi. Skesano in ponižno spoznam svoje zadolženje pred teboj, vsigavedni Sodnik, zato s stertim sercam kličem: Oče, grešil sim zoper nebo in zoper tebe! Usmili se me, o Gospod! in odpusti mi moje pregrehe! Glej, mojo revšino in mojo slabost; saj veš, de sim slaba stvar, ktera je v grehah rojena, zato ravnaj z menoj po svoji odpustljivi in zanesljivi ljubezni, saj ti je lastno, usmiliti se in perzanesti. V zadostenje za vse svoje prestopke, za vso svojo lenobo v tvoji sveti službi, in za vse brezljubeznivo

obnašanje do svojiga bližniga ti darujem bogate zaslužila svojiga usmiljeniga Zveličarja, njegovo gorečo ljubezin in nezmerno dobroto do celiga človeškiga rodu. Le v njega zaupam in se zanesem in z njegovo gnado terdno sklenem, svoje pregrešno življenje zboljšati in se tako saj nekoliko vredniga storiti tvoje očetovske ljubezni do mene.

Čuj čez mene, o Gospod mojiga življenja, med tem, ko bom mirno spal. Pokoj mojiga telesa, tudi moje sanje naj bodo tebi dopadljive; ves okrepčan naj se s spanja zbudim.

Odverni vso škodo in nesrečo od mene in od teh mojih; ne pripusti, de bi me nagla smert prehitela. Če bi pa to vender tvoja sveta volja bila, oh tako pa bodi milostljiv moji duši, sodi jo po očetovskim usmiljenji ter ji za-

volj svojiga ljubiga Sina Jezusa odpri vrate svojih zveličanskih prebivalš, svetih nebes, za ktere si me ti ustvaril in moj ljubi Jezus odrešil večniga pogubljenja.

V zaupanji, de boš moje zdi-hovanje uslišal, zročim svojo dušo v tvoje roke. O de bi pač tako, kakor ta dan, tudi svoje življenje enkrat sklenil v pravi veri, v terdnim zaupanji in goreči ljubezni.

Čast in hvala bodi tebi, ne-beški Oče, in tvojimu edinorojenimu Sinu s sv. Duham na vse veke. Amen.

2.

Vsigamogočni večni Bog! zahvalim se ti iz celiga svojiga serca za vse, kar si mi ta pretekli dan dobriga dodelil, za jed in pijačo, za zdravje in moč, za tvoje svete misli in razsvitljenja, za tvojo pomoč in tvoje varstvo in za vse

druge gnade, katerih številna in velikosti moje spoznanje ne preseže. Zahvalim se ti za vse in sicer po tvojim Sinu, našim Gospodu, Jezusu Kristusu. Amen.

Prosi spoznanja svojih grehov.

Sveti Duh, ti večni izvirk vse ljuči! preženi vso témo mojiga uma, prav de spoznam hudobijo in gnusobo svojih grehov, de se jih kesam iz serca, ter jih čez vse sovražim in se jih bolj bojim, kakor vsiga hudiga, bolj kakor tudi smerti.

Zdaj sprašuj svojo vest, kako si pretekli dan preživel, kako in kolikrat si se pregrešil zoper Boga: s zamudo in z opušenjem dobrih del, ktere si bil si zjutraj naprej vzeti; s slabim zadržanjem v cerkvi, z rastresenjem v molitvi; ali si obudil pri vsih svojih opravljenih dobrih namenih (misel); ali si se gnadi božji zoperstavljal, ali se s kletevjo, z mermranjem zoper Boga, z nepoterpežljivostjo, z nevoljo, z nezaupanjem pregrešil?

Zoper svojiga bližniga: s prederzno sodbo, zaničevanjem, sovraštvam, meševanjem, jezo, kregam in prepiram, preklinjevanjem, zmerjanjem, obrekovanjem, opravljanjem, zasmehtovanjem, krivo tožbo, krivico, slabim izgledam, nepokoršino, nezvestobo?

Zoper samiga sebe: z napuham, straham pred ljudmi, lažjo, z mislimi, željami, besedami, v djanji zoper sramožljivost ali čistost z drugim ali seboj; z nezmernostjo, nepoterpljenjem, lenobo v dolžnostih svojiga stanu; s potrato draziga časa, z nečimurnim oveseljenjem, z praznimi opravili?

Skesaj se teh in vsih drugih grehov, katerih se kriviga spoznaš, in s ponižnim in s potertim sercam zdihuj k Bogu rekoč:

O neskončno dobrotljivi Oče moj! Tolikanj dobrot si mi skoz dan skazal, de se še spomniti vsih ne morem; in jest, namest se tebi dolžno in priserčno zahvaliti, sim ravnal in delal, kar je tebe razžalilo. Tebe sim razjezil in zani-

čeval, zoper tebe sim grešil, nisim torej vrèdin, de dalje še živim, ker sim zaslužil tvojo jezo, smert in večne štrafinge. Tode saj si ti, o Bog, tudi neskončno zanesljiv in usmiljen, zato se z otročjim zaupanjem k tebi obrnem, ter ti spoznam svoj dolg in te prosim odpušanja; prosim te, odpusti in zbriši mi moje grehe, po Jezusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu, kateri je to zaslužil tudi zame.

Terdno sklenem, tebe nikolj nikdar več ne razžaliti; posebno se pa hočem varvati greha N. (imenuj ga), kateriga sim že tolikrat dopernesel, stori me močniga in podpiraj me s svojo gnado, tudi tega te prosim v imenu Jezusa Kristusa, tvojiga ljubiga Sina, Gospoda našiga. Amen.

Priporoči se v varstvo božje in vsih svetnikov, rekoč:

Zdaj se pa hočem k pokoji

podati, se zopet okrepčati, de bom zamogel tebi, o Gospod, jutri toliko zvestejše služiti, dodeli mi k temu sklepu svoj nebeški žegin. Presveta Devica, po tvojim ljubim Sinu moje nar vikši upanje! Sveti angeljc varh! vsi moji pomočniki in vsi svetniki! prosite zame. Varvajte me ves čas skoz to noč in skoz vse moje življenje in tudi, česar vas posebno ponižno prosim, v moji smertni zadnji uri. Amen.

Tudi za vse žive in mertve moli, rekoč :

Daj, o Gospod! svoj nebeški žegin tudi vsim mojim rodovincam in znancam, dobrotnikam, prijatelam in sovražnikam. Varuj vse moje duhovne in deželske naprejpostavljene; stoj na strani vsim revnim in jetnikam, žalostnim in popotnikam, bolnim in umirajočim; spreoberni grešnike, pripelji nazaj zmotljene ovčice k svoji pravi če-

di; razsvetli nevernike, de spoznajo tebe in tega, kteriga si poslal, Jezusa Kristusa.

O Bog neskončniga usmiljenja! bodi milostljiv revnim terpijočim dušam v vicah! Naj se končajo njih bolečine in pelji vse, za ktere sim jest dolžan moliti, v večni mir in pokoj, v nebeški raj, v večno veselje. Amen.

(Oče naš. Češena si Marija. Verujem v Boga Očeta i. t. d.)

Kako se pobožni kristjan spat spravlja:

Predin se slačiti začneš, zapri svojo spavnico, bodi pa tudi sam do sebe sramožljiv. Naj ti bo pred očmi, de te Bog vidi povsod, in de je angele varh pri tebi. Misli na svojiga Zveličarja v njegovim terpljenji, na križ razpetiga; premisli, de te bo smert vsiga časniga blaga oropala in pred stol oestro pravičniga sodnika postavila. **K** sercu si dobro ženi, de jih bo tudi to noč spet veliko ta svet zapustilo ter k sodbi šle; vedi pa tudi, de sam Bog vé, ako

tudi tebe ne bo med njimi, zato zdihni rekoč:

Nagle, neprevidene, hude smerti reši me, o **Jezus!** na prošnjo svoje svete matere **Marije**, svojiga rednika **Jožefa** in svete **Barbare!**

Spomni se tudi ubozih duš v vicah in moli zanje.

Potim se poškropi s žegnano vodo in reci:

S to žegnano vodo in z nar dražji kervijo **Jezusovo** očisti me, o **Bog**, vsih mojih grehov, ter me obvaruj vsih vidnih in nevidnih sovražnikov!

V imenu svojiga križaniga **Gospoda Jezusa**, kateri me je s svojo drago kervjo odrešil, se hočem spat vleči. **Ti**, o **Jezus**, me požegnaj, ter vsiga hudiga varuj in v večno življenje pripelji.

O Jezus moj! **V** tebe verujem, v tebe upam, tebe čez vse ljubiti

želim. V pokoji pod tvojim varstvom hočem spati in počivati. V tvoje svete rane zročim svoje telo in svojo dušo.

Jezus! Maria! Jožef! Amen!!

Če se ti po noči hude misli silijo, in te slabe skušnjave napadajo, reci:

O Jezus! raji umreti, kakor pa grešiti.

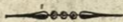
Jezus, Maria, Jožef, ostanite pri meni.

O usmiljeni Jezus! usliši me.

V svoje rane skrij me.

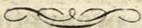
Od tebe ločiti se, ne pusti me.

Tebi, o Jezus, hočem živeti, tebi hočem umreti. Tvoj hočem biti v življenji in v smerti! Amen.



Jutranji in večerni žegin.

Presveta Trojica, Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh! Mir in žegin našiga Gospoda Jezusa Kristusa, in moč njegoviga svetiga terpljenja, znamenje svetiga križa, priprošnja neomadežvane in prečastite matere božje Marije, pomoč angelov varhov, priprošnje vsih svetnikov, zasluženja in molitve vsih izvoljenih naj mene in vse te moje žegnajo ter nam pomagajo, naj nas vsakiga greha in vsiga telesniga in dušniga zlega, vsih vidnih in nevidnih sovražnikov varujejo zdaj in na našo sadnjo uro. Amen.



MOLITVE

pri sveti maši.

Pred sveto mašo.

Neskončni, večni Bog! tù sim pred tvojim altarjem, de bom pri sveti daritvi pričujoč, ktera edina je vredna tvoje nezmerne veličasti. Pripravi, o Gospod, moje serce, očisti mojiga duha, posveti mojo dušo, zbriši moje grehe; daj mi takó pri sveti maši biti, de bode tebi v čast, meni pa v potrební dušni prid.

Tvojimu presvetimu imenu v čast darujem to sveto mašo, čast in hvala bodi tebi zavolj vsih meni skazanih dobrot, meni pa odpu-

šenje vsih mojih storjenih grehov. Posebno pa te dones prosim te gnade N. (ali: posebno te pa dones prosim za to ali uno peršono, za žive ali mertve.)

V začetku sv. maše.

Kadar mašnik pred altarjem stojé očitno spoved molijo.

Ne upam si, o moj Bog in moj Gospod! zavolj svojih grehov približati tvojimu presvitlimu sedežu, kteriga sama svetost obdaja. Mašnik v ponižnosti pred altarjem stoji, ter moli za grehe ljudstva; z njim tudi jest sklenem skesano spoznanje svojih grehov ter rečem: Ponižno spoznam Bogu vsigamogočnimu, prečastiti devici Marii in vsim svetnikam, de sim velikokrat, obilno in močno grešil z mislimi, z besedami, v djanji in z opušenjem dobrih del. O kako velik je moj dolg! silno velik je, večji od

vsih, kterikoli so grešili. — Prosim torej prečastito devico Marijo in vse svetnike, de bi za-me Boga prositi hotli. Vsigamogočni Bog naj se nas usmili! naj nam naše grehe odpusti ter nas v večno življenje pripelje. Amen.

Vsigamogočni in usmiljeni Bog nam dodeli odpušenje naših grehov. Amen.

Pri kirie elejson.

(Gospod usmili se.)

O stvarnik naših duš! imej usmiljenje z deli svojih rok. Usmiljeni Oče, daj nam usmiljenje najti.

Ti začetnik našiga zveličanja, daj nam deležnim biti zaslužnja svoje smerti in svoje prelite kervi. Ljubeznjivi Zveličar, dobrotljivi Jezus! pripogni se do naše revšine in odpusti nam naše grehe!

G l o r i a.

(Slava.)

Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so prave volje. Častimo te, hvalimo te, molimo te, zahvalimo se ti za tvoje nezmerno veličastvo, Gospod Bog! nebeški Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod Bog! Jagnje božje! Sin Očetov, kateri grehe sveta odjemlješ, usliši našo molitev, kateri sediš na Očetovi desnici, usmili se nas. Zakaj ti si nar vikši! Jezus Kristus! s svetim Duham v veličastvu Boga Očeta. Amen.

L i s t.

Moj Bog! toljkim narodam so tvoje skrivnosti neznane, mene si pa k spoznanju svoje svete volje poklical. S celim sercam hočem tvoje božje zapovedi sprejeti, zato

verno in zvesto poslušam resnice, ktere si nam po Svojih prerokih razodel, ter jih z vso ponižnostjo kakor Tvojo božjo besedo častim in se iz celiga serca veselim de se je vse spolnilo, kar so preroki prerokovali.

O de bi zamogel, moj ljubi Bog! pred Tebe priti s tistimi željami, ktere so stari očaki po Tebi imeli; te spoznati in častiti, Te ljubiti in se Tebi tako udati, kakor so Te Tvoji sv. Apostelni ljubili!

Evangelij.

O Jezus, moj Zveličar! koljkošno je vender Tvoje usmiljenje, de si na zemljo priti, Ti sam naš učenik biti ter nam pot v nebesa pokazati hotel! — Stori tudi, de bom rad in ponižno poslušal resnice, ktere si Ti učil; razsvetli moj um in mojo pamet, de jih

razumem, ustvari mi novo serce, de jih tudi ljubim ter v djanji spolnujem; ne pripusti, de bi se kdaj Tvojiga sv. Evangelja sramoval, temuč dodeli mi gnado, de vselej rad in na tanko v vsim svojim djanji in nehanji po njem živim. Dodeli mi to Ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Vera.

(Kakor jo mašnik molijo:)

Verujem v eniga Boga, vsigamogočniga Očeta, Stvarnika nebes in zemlje, vidnih in nevidnih reči. In v Eniga Gospoda, Jezusa Kristusa, edinorojeniga Sina božjiga, ki je rojen iz Očeta od vekomaj, Bog od Boga, Luč od Luči, pravi Bog od praviga Boga, rojen in ne ustvarjen, z Očetam Eniga bistva, s katerim je vse ustvarjeno, kateri je zavolj nas ljudi in zavolj našiga zveli-

čanja prišel z nebes, in meso nase vzel po svetim Duhu iz Marie Device ter človek postal, kateri je tudi za nas terpel pod Poncjem Pilatom, križan bil, v grob položen in tretji dan od mertvih vstal, kakor je bilo pisano, in v nebesa šel, kjer sedi na desnici Očetovi in bo prišel z velikim veličastvam sodit žive in mertve; in njegoviga kraljestva ne bo konec. Verujem v svetiga Duha, Gospoda, kateri oživlja, kateri se iz Očeta in Sina izhaja, kateriga z Očetam in Sinam tudi molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. In Eno sveto vesolno (katoliško) in apostolsko cerkev: Spoznam tudi en kerst v odpušenje grehov, in pričakujem vstajenja mertvih in življenja prihodnjiga sveta. Amen.

Darovanje.

Vzemi o sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! to neomadežano daritev, katero Ti jest nevredni služabnik z mašnikom darujem de, koljkor je mogoče, častim in molim Tvoje Veličastvo, ter se Ti zahvalim za vse nam skazane dobrote, in de zadostim sa svoje brezšteviline grehe in lenobe (opušenja). Darujem ti to daritev tudi za svoje stariše, prijatle in dobrotnike, za vse kristjane, žive in mertve, naj jim vsim bo v zveličanje in v večno življenje. Amen.

Z neomadežano daritevjo kruha in vina pa sprejmi, o Gospod, tudi mene, moje serce in vse, kar imam. Z ravno to ljubeznijo, s katero si Ti svoje življenje zame daroval, in pri zadnji večerji to presveto daritev postavil, se

Ti želim tudi jest darovati; z ravno to ponižnostjo, s katero si apostelnam svojim noge umival, tudi jest pred Teboj na kolena padem rekoč: **O** Gospod! očisti in umij me do čistiga vsih mojih madežev, de bo ta moja daritev z Jezusovo daritevjo presveti Trojici dopadljiva. **O** Bog, usliši mašnikovo molitev, in molitev svoje svete cerkve!

Pred Sanktus.

Vse, kar diha, naj Gospoda časti. **K** nebesam povzdignite svoje serca, in hvalite Gospoda! Tebi, večni trojedini Bog čast in hvala na vekomaj po Kristusu Jezusu, Gospodu, kateri je prižgal nam luč nebeškiga razsvitljenja in v poroštvo dal Svoje lastno nar blažneji serce. Zato, kristjani se združimo z vsimi angeli in

arhangeli, s Kerubini in Serafini
in z enim glasam kličimo:

Sanktus.

(Svet.)

Svet, svet, svet je Gospod
Bog vojskinih trum! Nebo in
zemlja sta polna Njegove slave.
Hvaljen bodi na višavah! Češen
bodi, kateri pride v imenu Gospo-
dovim. Hvaljen na višavah..

Pred Povzdigovanjem.

Prosimo Te, o neskončno
usmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu,
Tvojim Sinu, našim Gospodu, de
te ponudbe in daritve blagovoljno
sprejeti in blagosloviti (žegnati)
hočeš, ktere Ti darujemo za Tvojo
sveto katoliško cerkev, de ji mir
dati, jo varvati, ediniti in po celim
svetu vladati (vižati) hočeš s Svo-
jimi služabniki, našim papežem I.,
našim škofam I. in cesarjem I. in

tudi z vsimi pravovernimi katoliškimi kristjani.

Spomni se, o Gospod! Svojih služabnikov in svojih služabnic I. I. in vsih tukej pričujočih, kateri ta sveti dar Tebi večnemu, pravimu, edinimu in živimu Bogu za-se in za svoje darujejo.

Spomin prečiste device in Matere božje Marie, Tvojih svetih apostelnov, marternikov (mučencov) in vsih Tvojih Svetnikov obhajamo, in prosimo, de nam po njih zasluženji in priprošnjah vselej pomoč in varstvo ohraniš po ravno tistim Kristusu, našim Gospodu. Amen.

Prósimo Te, o Gospod! sprejmi z dopadajenjem to daritev svojiga ljudstva, daj nam mirne čase, varuj nas večniga pogubljenja ter nas s svojimi izvoljenimi združi po Kristusu, našim Gospodu. Amen.

Povzdigovanje.

Jezus! Sin Davidov! Kristus!
Sin živiga Boga! molim te! ljubim Te in terdno verujem, de si tù pričujoč v nar svetejšim zakramentu! **O Jezus!** poterdi mojo vero! ušliši mojo molitev! usmili se mene.

Molim Te! presveta kri mojiga Zveličarja v tem kelhu! **O Jezus!** s to kervjo si mojo dušo odkupil in večniga pogubljenja odtél. Nikar ne pripusti, de bi bila nad mojo dušo zgubljena, o Gospod! Bodi milostljiv meni, ubogimu grešniku. Amen.

Po Povzdigovanji.

O Jezus! moje edine želje, moja ljubezen! zdaj si tukej pred menoj na altarji resnično pričujoč s kervjo in z mésam, z dušo in s telesam, kakor Bog in človek!

Češena mi bodi ura čudovitiga
 spremenjenja; češena in visoko
 hvaljena Tvoja neskončna milost,
 češeno vse Tvoje življenje in
 Tvoja smert, Tvoje častitljivo
 vstajenje in vnebohod, češeno
 bodi vse, kar si k zveličanju lju-
 dem na svetu storil. Vse Tvoje
 nebeško veličastvo bodi hvaljeno
 in češeno vekomaj. V ti hva-
 ležnosti Tebi o nebeški Oče!
 ponižno darujemo živo telo in
 pravo kri svojiga Gospoda in
 Zveličarja Jezusa Kristusa. O
 nebeški Oče, ali bi zamogel vi-
 diti Svojiga ljubeznjiviga Sina,
 kakor nar čistejši dar na altarji, in
 se nas ne usmiliti? Poglej torej,
 večni Oče! milostljivo z nebes doli
 na nas, svoje, če tudi Tebe ne-
 vredne otroke! Vzemi ta dar iz
 rok svojih angelov, kakor si spre-
 jel dar velikiga duhovna Melhise-
 deka, pa ne samo za žive, ampak

za vse mertve, katerih uboge, revne duše se ostankov svojih grehov v neizrečenim terpljenji v vicah pokore.

Kristjan zdaj pa ob kratkim pre-mišluj, kakor de bi se ti odperle strasne vice; pošlušaj mili glas, ki ti iz vic doní: usmilite se mene, usmilite se me-ne, vsaj vi prijatli moji, ker roka božja me je hudo zadela; poglej kako roke k tebi povzdigujejo. Prosi torej Jezusa, v kteriga živiga na altarji veruješ, de naj le nektere kaplice svoje presvete rešnje kervi čez revne uboge v vicah izlije. Imenuj tiste, za ktere si pred Bogam dolžan moliti; spomni se tistih, kateri nar več terpeti imajo; ali tistih, kateri bodo nar popred rešeni; kateri so na zemlji Mater božjo sosebno častili; v ti ali uni bratovšini bili; in sploh za vse moli, za ktere je Bogu dopadljivo, de moliš zanje. — Potim pa reci:

Tih in vsih ubogih duš se usmili, o dobrotljivi Bog, po nez-merni svoji milosti. O daj le eno kapljo s tega svojiga altarja na

njih težke rane kaniti, de jim zljajšanje, tolažbo prinese ter jih reši terpljenja, de bodo pri Tebi se veselili s pervim marternikam svetim Štefanam, Ignacjam, s sveto Katarino, Cecilio in z vsimi svetniki. Združi nas tam vse, kateri smo tukej v edino pravi veri sklenjeni, in daj nam deležnim biti nebeškiga veselja, kteriga Tvoji izvoljeni že vživajo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, s kterim in v kterim bodi Tebi, vsigamogočni Oče z Bogam svetim Duham čast in hvala na vekomaj. Amen.

Oče Naš.

Opominjan in podučen od Tvojiga ljubiga Sina se prederznem svoje oči k Tebi v nebesa povzdigniti in z Njegovimi besedami klicati: Oče naš i. t. d.

Reši nas vselej, o Gospod

vsiga hudiga, na duši in na telesu; odverni od nas vsako časno nesrečo, ako previdiš, de nam ni v zveličanje; daj nam moč v skušnjavah; dodeli nam, ki smo grešili, svojih grehov se prav skesati in k Tebi se verniti; daj nam mir in pokoj na tem in unim svetu in reši nas za vselej nar strašnejšiga hudiga, ktero je greh, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam mir!

Jezus, kteri si pri vsih tožbah zoper Sebe, kakor jagnje molčal, in akoravno roten, nisi rotil, in ne protil, kadar se terpel,

usmili se nas! usliši nas! daj nam svoj mir.

Naj mi o Jezus, zakrament Tvoje neskončne ljubezni, kteriga si podstopim v duhu prejeti s Tvojim mašnikom, nikar ne bode v sodbo, ampak v zveličanje duši in telesu po Tebi o moj Jezus! Zato iz dna svojiga serza poln želja, te kmalo kmalo prejeti, kličem:

O Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

O Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

O Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Sv. Obhajilo.

O Jezus! moj Zveličar! večna Ljubezin! saj v resnici nisim vreden, de prideš v moje serce; nikoli nisim bil vreden, in tudi nikoli ne bom, zakaj kdo iz stvari se zamore vredniga šteti, Tebe, o Jezus, prejeti, ki si resnični, živi Bog. — Ker pa v nezmerni svoji ljubezni želiš, med nami, svojimi stvarmi prebivati, Ti pa odprem svoje nevredno serce, ktero silno po Tebi hrepeni.

Pridi, pridi, o Jezus! saj na duhovno vižo v moje serce, skleni ga popolnoma s svojim na vekomaj, umij ga s svojo sv. Kervjo ter ga olepšaj s svojimi čednostmi.

Telo našiga Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Zdaj si pa misli, kakor de bi ti Mati Božja, tvoj angeljc varh ali kateri drugih svetnikov, ali pa Jezus Kristus

sam sveto hostjo z altarja podal in te obhajal. Prepusti se občutlejem ktere ti tvoje serce iz ljubezni do Jezusa navdihuje, v katerim se veseli in raduj in prosi, de naj te deležniga stori vsih gnad, ktere v daritvi sv. maše deli. Kadar si, moj krístjan, to ob kratkim storil, pa reci:

Našel sim Tega, kteriga moja duša ljubi; prejel sim ga, in nikdar se od Njega ločil ne bom. O presveta večerja, v kateri se Kristus vživa, spomin Njegoviga terpljenja obhaja, serce z gnadami napolnuje, in poroštvo prihodnjiga življenja daje.

O preljubeznjivi Jezus! omij in očisti me vsih mojih grehov s Svojo sveto Kervjo, ktera nikdar ne neha teči na duhovno vižo, zlij jo po moji duši in daj mi gnado, de pride, potim ko se bo ločila telesa, čista in brez madeža pred sodnji stol božji. Amen.

Pri zadnjih molitvah.

O Jezus, kateri se mi pri sv. maši nisi samo pokazal, ampak sam sebe dal, zahvalim se Ti, de si me, kakor upam, deležniga storil neskončniga zasluženja te sv. daritve, v kateri sim s Tvojim mašnikom Tvoje življenje, terpljenje in smert ponavljal. Prosim Te ponižno, daj mi s to sveto daritevjo v živi veri, v terdnim upanji in goreči ljubezni do Tebe rasti, do konca stanovitnemu ostati in v večno življenje priti. Amen.

Pri Žegnji.

Žegnaj me vsigamogočni Bog Oče, Sin in sv. Duh. Amen.

Zadnji Evangeli.

Ljubeznjivi Sin božji! kateri si se ponižal, ter peršel s svojiga visociga sedeža na ta nizki altar; daj de to gnado celi dan pred

očmi imam, in zanjo vedno hvaležen ostanem. Tebi naj čast in hvalo in vse veličastvo moji žnabli pojó. Vse moje djanje in nehanje, dela in opravila, misli in želje in vse moje življenje Tebi darujem, vodi me po svojim dopadajenji, de bo vse, kar sim in imam, Tebi čast in hvalo dajalo.

Posebno Te pa prosim, daj mi raji taužentkrat umreti, kakor le enkrat Tvoje zapovedi prelomiti; dodeli, de nikdar nikoli nič ne pričnem in ne počnem, kar Tebi ne dopade, ampak de le Tebi in v Tebi živim. Odpusti mi zavolj svojiga britkiga terpljenja in svoje britke smerti moje brezšteviline pregrehe, — oživi v meni pravo, resnično in gorečo ljubezen do Tebe — daj mi potrebno moč, de vse slabosti in skušnjave premagam — daj mi mir v življenji in srečno zadnjo uro. Amen.

Molitev po sv. maši.

(Bonaventura.)

O nar sladkejši Jezus! prebodi s svojo pohlevno ljubeznijo dno mojiga serca. Vžgi v njem to sveto ljubezen, de odslej bo le po Tebi hrepenelo. Le po tvojih večnih prebivališih naj zdihuje; le iz ljubezni do Tebe naj želi, razdjano in pri Tebi biti! Duša moja, le po Jezusu bodi lačna, kateri je kruh angeljski, okrepcanje svetim dušam, vsakdanji kruh kristjanam, kateri vso sladkost in slad vsiga nebeškiga veselja v sebi ima. O Jezus! bodi moj, Jezus Ti, kateriga obličje angeli z nezmernim veseljem uživajo! Le po Tebi, o Jezus, ki si studenc življenja, potok in reka veselja in radovanja, naj žeji dušo mojo! Le Tebe, o Gospod, naj moje serce iše, le po Tebi hrepeni!

O ko bi pač Tebe našlo, k Tebi prišlo! Le na Tebe bi hotel misliti, le od Tebe govoriti, v Tvojo čast vse opravljati; Tebe čez vse ljubiti, le v Tebi se veseliti in v teh mislih in željah do smerti ostati.

O Jezus! Ti si moje edino upanje, moja tolažba, moj pokoj, moje okrepcanje, moja pomoč, moje pribežališe in moja erbšina. Moje serce naj bo s Tvojim sklenjeno na vekomaj. Amen.



Cerkvene molitve pri sv. maši za verne duše v vicah; ali pri černi maši.

(Kterih delov sv. maše tukej ne najdeš, jih pa moli iz predašnje sv. maše.)

Začetik.

Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. (Ps. 64.)

Tebi o Gospod gre hvaljena Si-
onska pesem, in le Tebi se bo
v Jeruzalemu darovalo. Usliši
mojo molitev; vsaki človek naj k
Tebi pride. — Gospod, daj jim
večni pokoj, in večna luč naj
jim sveti.

Molitev za verne duše.

O Bog! stvarnik in odrešenik
vseh vernih, dodeli dušam svojih
služabnikov in služabnic odpušenje
vseh grehov, de milostljivo od-
vezo, ktere so vsikdar želeli, po
pobožnih priprošnjah dosežejo,
kteri živiš in kraljuješ z Bogam
Očetam v edinosti s sv. Duham,
enaki Bog na vekomaj. Amen.

L i s t.

(1. Kor. 15.)

Bratje! skrivnost vam povem:
Vsi bomo sicer zopet vstali, ne
bomo pa vsi spremenjeni. Kar

na enkrat se bo zgodilo, ob času, kadar bo poslednja trobenta za-
bučala in mrtvi bodo vstali ne-
strohnjeni, in mi bomo spremenjeni,
ker bo strohljivost oblekla ne-
strohljivost, umerljivost pa ne-
umerljivost. Takrat se bode
beseda spolnila: Smert je v
zmagi požerta. Hvala Tebi, o
Bog, kateri si nam zmago dal
po Gospodu našim Jezusu Kristusu.

Pred sv. Evangeljem.

Gospod! daj jim večni pokoj
in večna luč jim sveti.

V večnim spominu bo pra-
vični; ni se mu treba bati, slabiga
kaj slišati.

Reši, o Gospod, duše vsih
vernih kristjanov vsih grešnih
vezí, de s pomočjo Tvoje gnade
maševavni sodbi odidejo, in veselj
večne svitlobe uživajo!

Strašen dan bo dan plačila
 Zemlja se bo v prah zdrobila
 Priča David in Sibila.

Grôzen strah bo svet obdajal,
 Kadar bo sodnik prihajal,
 K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
 Mertvim po grobeh grometi,
 K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
 Kadar bode stvar ož'vela
 K božjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo prinešene,
 Dela bodeš bral storjene,
 Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedej se vsedel,
 Vse, karkoli je kdo naredil,
 Celi svet bo tistkrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
 Kje prijatla tam iskati?
 Komej dobrim bo ostati!

Kralj nezmerne visokosti,
 Rešiš svoje brez vrednosti,
 Reši v moji me slabosti!

Spomni se, o Jezus mili,
De so zame te umorili;
Prosim, tisti dan se vsmili!

Truden hotel si hoditi,
Zame svojo kri preliti,
Daj k zveličanju to biti!

Daj, te imeti pomočnika
Naših duš Odrešenika,
Predenj vid'no te sodnika.

De sim kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa — zanesi, o Bog, zdihujem!

Rane grešnice zacelil,
Tolovaja si zveselil
Meni upanje dodelil.

Nisim vreden odpušanja
Vender — Bog pomilovanja,
Varuj v oginj me jokanja!

Med ovce me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico
In pokliči na desnico!

Ko zaveržene preklete
Pahnil v ogenj boš ujete
Dêni me takrat med svete!

Sliši prošnjo, Bog, pohlevno,
 Dušo glej pobito, revno,
 Skerbi za-me, stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polen straha,
 Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
 Milost tvoja, Bog, omije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
 Večni pokoj, večni mir.

Evangelij.

(Jan. 5.)

Resnično, resnično vam povém: de pride ura, in je že tukej, ko bodo mertvi slišali glas Sinu božjiga, in kateri ga bodo slišali, bodo živeli. Zakaj kakor ima Oče življenje sam v sebi, je tudi Sinu dal imeti življenje v samim sebi; in mu je oblast dal, soditi, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu, zakaj prišla bo ura, ko bodo vsi, kateri so v grobéh, slišali glas

Sinu božjiga, in kateri so dobro delali, bodo prišli v vstajenje življenja; kateri so pa hudobno ravnali, pa v vstajenje obsojenja.

Darovanje.

Gospod Jezus Kristus, kralj veličastva, reši duše vsih mertvih vernih terpljenja v vicah in iz globočine; varuj jih levoviga žrela, de jih pekel ne požre; de ne padejo v tèmó; ampak sv. arhangel Mihael, ki Tvoje znamenje nosi, naj jih popelje k večni luči, katero si nekdej obljubil Abrahamu in njegovim rodovincam.

O Gospod, sprejmi milostljivo našo hvaljeno daritev in molitev, za tiste duše, katerih spomin nons obhajamo. Daj, o Gospod, de gredo po smerti v večno življenje;

Ktero si nekdej obljubil Abrahamu in njegovim rodovincam.

(Daljne molitve do po sv. obhajili so kakor pri drugi sv. maši moliti; glej stran 57. i. d.)

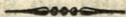
Po sv. Obhajili.

Večna luč naj jim sveti, o Gospod, kakor Tvojim svetnikom na vekomaj, ker si neskončno milostljiv.

Zadnja Molitev.

Prosimo Te, o Gospod de oberniti hočeš našo ponižno molitev v prid dušam Tvojih služabnikov in Tvojih služabnic, reši jih vsih grehov ter jih stori deležne Svojiga odrešenja, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti s zv. Duham, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Naj v miru počivajo! Amen!



Druge cerkvene molitve

za verne duše v vicah, namreč:

Za mertve stariše.

O Bog, kateri si nam zapovedal, očeta in mater spoštovati, usmili se milostljivo duše mojiga očeta (moje matere, očeta in moje matere) odpusti jim njih grehe; meni pa dodeli, de jih bom zopet vidil v veselji večniga veličastva. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, kateri živi in kraljuje i. t. d.

Za brate, sestre, prijatle, dobrotnike i. t. d.

O Bog, kateri gnade deliš in človeka zveličati želiš, prosimo Tvojo milost in dobroto, de naše brate, in sestre, vso žlahto in vse prijatle, kateri so se tega sveta ločili, po priprošnjah prečastite

Devic Marie in vsih svetnikov
k večnemu zveličanju pripeljati
hočeš, po našim Gospodu, Jezusu
Kristusu i. t. d.

Za mašnika.

Prosimo te, o Gospod, dodeli,
de se duša mašnika N., tvojiga
služabnika, kteriga si že v živ-
ljenji na tem svetu k te visoki
sveti časti povzdignil, na sedeži
nebeškiga veličastva večno raz-
veseluje, po Gospodu našim i. t. d.

Za več mertvih.

Prosimo, te, o Gospod, de
dušam svojih služabnikov in svojih
služabnic večno usmiljenje skažež,
in de jim bo v večno zveličanje,
ker so v Tebe upali in v Tebe
vervali. Po Gospodu našim i. t. d.



Litanije

za vse verne duše v vicaĥ.

Bog nebeški Oče,
 Bog Sin, odrešenik sveta,
 Bog sv. Duh,
 Sveta Trojica, en sami Bog,

usmili se
 vernih duš,

Bog Oče, kateri si jih ustvaril,
 Bog Sin, kateri si jih odrešil,
 Bog sv. Duh, kateri si jih
 posvetil,

usmili se jih,

Sveti, usmiljeni, trojedini Bog,
 v kteriga so vervali, na kte-
 riga so upali, in kteriga so
 ljubili, usmili se jih.

Sveta Maria, usmiljena Mati,
 prôsi za-nje.

Vsi sveti Angeli,
 Vsi sveti patriarhi in preroki,
 Vsi sv. apostelni in Evan-
 gelisti,

prosite za-
 nje,

prosite za-nje,

Gospod Jezus! reši jih.

Vsi sv. marterniki in spoz-
 novavci,
 Vse sv. device in udove,
 Vsi sv. spokorniki in spo-
 kornice,
 Vsi svetniki in izvoljeni božji,
 Gospod, bodi jim milostiv, zanesi
 jim o Gospod! Gospod bodi jim
 milostiv! reši jih o Gospod!
 Vsiga terpljenja v vicah
 Vsih štrafing, ktere bi imele
 še terpeti,
 Ločenja od Tebe,
 Po zasluženji Tvojiga včlo-
 večjenja,
 Po kerstu, in svetim postu,
 Po svojim kervavim potu na
 oljski gori,
 Po svojim bolečin polnim gajž-
 lanji (bičanji) in kronanji,
 Ker si težko križ nesel,
 Po svoji grenki in zasramljivi
 smerti na križi.
 Po svojim častitim vstajenji,

Po svojim čudnim vnebohodu ,
Gospod Jezus! reši jih.

Po svoji moči in nebeškim ve-
ličastvu , Gospod Jezus reši jih.

Mi ubogi grešniki,

De duše v vicah tolažiš in
oživljaš,

De jih očistiš, in njih življenje
v veselje spremeniš,

De bojo kmalo tebe gledali od
obličja do obličja,

De vsim vernim mertvim večni
pokoj dodeliš,

Jezus, Jagnje božje, ki grehe
sveta odjemplješ, zanesi jim o
Gospod!

Jezus, Jagnje božje, ki grehe
sveta odjemplješ, reši jih o Go-
spod!

Jezus, Jagnje božje, ki grehe
svata odjemplješ, usliši jih o
Gospod!

Prosimo Te, usliši nas!

Gospod, usmili se jih!

Kriste, usmili se jih!

Oče naš i. t. d. Češena si
Maria i. t. d.

Molitev.

Pravični in sveti Bog! pa tudi dobrotljivi oče vsih vernih, mertvih, kakor živih! Usmili se terpečih duš v vicah, naših bratov, naših sester! Svoj tek so tukej sicer končali, prišli pa še niso do svojiga cilj in konca. Oh Oče! poglej! Jezus je tudi za-nje terpel, in njim — v spravo s Teboj — se Tebi na križi daroval! Oh spolni njih želje, in njih hrepenenje po Tvojim obličji! Daj jim deležnim biti brezkončne cene zadostenja Tvojiga ljubiga Jezusa; pokrepčaj jih, utolaži, očisti jih, razveseli jih, vzemi jih kmalo kmalo k sebi, v kraljestvo Svojiga nebeškiga veličastva.

O Bog, Stvarnik in odrešnik vsih vernih! odpusti po svoji nezmerni milosti vsim dušam svojih služabnikov in služabnic, naših mertvih bratov in sester vse, kar so v svojim življenji na svetu napčniga storili, de bodo večniga zveličanja, po katerim tolikanj hrepené, kmalo deležni, in vekomaj pri Tebi se veselili po Jezusu Kristusu, Gospodu našim i. t. d.

Oče naš i. t. d. Češena si Maria i. t. d.

Gospod daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti! Terpljenja v vicah reši o Gospod uboge duše!

Naj, o Gospod, duše mertvih vernih po Tvoji veliki milosti v miru počivajo! Amen.



M o l i t e v

ali misli pred pridigo.

Bog! Ti govoriš z menoj po pridgarji, kateri mi v Tvojim sv. imenu večne resnice razlaga. S serčnimi željami, se kaj naučiti, hočem poslušati, kar mi bo od Tebe in Tvoje svete volje povedaniga, in si globoko v serce vtisniti, de bom po tem, kar bom slišal, svoje življenje ravnal.

Napolni pridigarja s Svojim sv. Duham in tudi vse učenike, de se Tvoje resnice serc primejo, in de seme veliko sadu prinese. Naj Tvoja beseda vse zmotljene razsvetli, vse grešnike posvari, vse pobožne poterdi, vse žalostne utolaži! Daj nam vsim spoznati, de so srečni tisti, kateri Tvojo besedo slišijo ter jo v sercu ohranijo! Amen.



M o l i t e v

ali misli po pridigi.

Dobrotljivi Bog! zahvalim se Ti za vse lepe nauke in pobožne opominjevanja, ktere sim ravno slišal; pomagaj nam, de vse zveto v sercu ohranimo, vse svoje djanje in nehanje po tim ravnamo, de bomo enkrat zveličani po Gospodu našim. i. t. d.



Zakrament sv. pokore

P o d u č e n j e.

Začetik notranjiga življenja, pravi s. Pavl I. Kor. 5, 7. je očistenje serca. De pa svoje serce očistiti zamoreš, je potrebno, de svoje slabosti prav natanko spoznaš; potrebno je, de natanko poznaš vse svoje slabe nagnjenja, vse hude želje, iz kterih vse hudo izyira, če jih koj od začetka ne

zatiraš. — Kar koli napàčniga nad seboj zapaziš, tega se moraš potim resnično kesati, vse hudo iz serca sovražiti, ker si se z greham zoper Boga spuntal, ki ti je serce dal, katero te, dokler ga ne popačiš, priganja, njega ljubiti čez vse; kdor pa greh obžaluje in sovraži, bo gotovo tudi sklenil, Boga nikdar več ne razžaliti, temuč vse storiti, de bi le kdaj spet rešen bil teh verig, ktere ga uklenjeniga derže ter ga nikakor rade ne spusté, de bi svoje slabe navade zapustil in hude nagnjenja in pregrešne želje v sebi zaterl; kdor bo to strašno težo čutil nad seboj, bo gotovo z veseljem božjimu namestniku svojo dušno revo potožil in le pri njem dušniga miru in vestniga pokoja iskal, — on se bo čisto, ponižno brez hinavšine spovedal mašniku, kteriga je Bog namest sebe postavil, kesanim grešnikom odpušenje vsih grehov dodeliti.

Veliko je pa na tem ležeče, kakošniga spovednika si izvoliš. Le previdni, za zveličanje duš vneti spovednik bo hudobniga resno opominjal, pregrešniga ojstro svaril, žalostniga

milo tolažil, maloserčnemu lepo prigo-
varjal, dvomljivimu práv svetval, ske-
saniga z veseljem sprejel; od grevinge
stertiga ne terl, ampak ga oživil, na
svoje rame zadel in ga k Jezusu, mi-
limu pastirju, nesel, de ga On poterdi,
kteri je vsa naša moč in naše življenje
v presvetim rešnjim Telesu.

Glej, bogoljubna duša vse to naj-
deš v večkratni prejemi zakramenta sv.
pokore. Ničesar ni na svetu, kar bi na
potu k zveličanju bolj varvalo vsih ne-
varnost, kakor sveta spoved, ktera te
zopet z Bogam spravi. Zadnja tolažba
in poslednja pomoč bode ona na smertni
postelji. — Ako pa hočeš, — in kdo
bi ne hotel! — de ti bo sv. spoved na
smertni postelji toljka tolažba, se mo-
raš že popred v svojim življenji z njo
soznaniti in sperjazniti. — Ali ne boš
torej že zavolj tega rad in večkrat k
spovedi pristopil, posebno ako še pre-
misliš, kolikošno bogastvo ti spoved v
večnosti pripravlja? Sveta odveza ne
pokonča ali ne zbríše samo vsih tvojih
pregreh, ako so bile še tako velike,
ampak ona ti tudi dodeli, pomnoži po-
svečujočo gnado božjo, ona ti množi

veselje v nebesih; torej ti vsaka sv. odveza nakloni zakladov, kateri so lepši, dražji in veči vrednosti, kakor vse posvetne krone, bogastva, lepote in kraljestva na svetu; zakaj sveta odveza ti pot popravi in ti vrata odpre, de pristopiti zamoreš k sv. obhajilu, v katerim Jezusa samiga, praviga živiga Boga prejmeš in zavžiješ v svojim sercu in se ž njim terdno skleneš, od kteriga te le greh, sicer pa celi svet več ločiti ne more. Pojdi torej keršanska duša, rada in tolikokrat k spovedi, kolikorkrat ti tvoj previdni spovednik svetuje. Vselej, kadar se vredno zgodi, so to tvoji nar srečniši in nar imenitniši trenutki v tem tvojim življenji; tega bodi že zdaj prepričan, spoznal boš to tako enkrat sam v večnosti pred sodbo božjo.

Ne porajtaj torej ne slabih izgledov, ne prazniga govorjenja mlačnih ali pa hudobnih kristjanov, saj vidiš, kako živé vsi tisti, ki poredkama k spovedi hodijo. Oni so tako mlačni, tako merzli v službi božji; njih molitev je suha in brez vse dušne zbranosti. Greh na greh nakladajo, in greha ven-

der ne spoznajo; bolni so, pa ne vedo, kje in kaj jih boli, ker nobeniga nimajo, kateri bi jim njih slabosti odkril, njih bolezin pokazal ter jim za ravno njih bolezin zdravil nasvetval; nimajo ga, kateri bi jih opomnil, posvaril, jim pomogel, jih podbudil, navizal, spremil na potu k večnemu zveličanju. Ako te torej taki ljudje zato, ker pogostama k spovedi hodiš, terciala ali tercialko imenujejo, nič ne porajtaj njih blebetanja — saj ne vedo, kaj govore. — Ako ti pa poreče kdo, de jih veliko ne hodi k spovedi iz praviga namena, ampak marskdo spoved v hudo obrača, mu ne verjemi na besedo, ker marskteri govori tako iz hudobniga serca, ali pa, kakor je slišal slepe govoriti. Misli si pa tudi: Vse, karkoli je na svetu, se da tudi v hudo ali slabo obrniti, torej tudi spoved; ali jezero in jezero jih bo več pogubljenih takih, kateri ne gredo k spovedi ali pa le poredkama, kakor tacih, ki bolj pogostama hodijo; jezero in jezero več se takih, kateri pogostoma k spovedi hodijo, spoveduje k svojimu zveličanju, kakor k pogubljenju.

In pa saj boš tudi sam spoznal, ako le kolikaj okoli sebe pogledaš, de bogaljubne duše k svoji nar večji tolažbi in dušnimu pridu k spovedi hodijo. Čemu bi se pa še tudi na druge v takih rečeh toliko oziral, v katerih si samiga sebe dobro poskusil. Odkritoserčno povej, kje in kdaj si večji srečo in sladkejši veselje v sercu občutil, kakor kadar si ves stert od glodanja svoje vesti poln zaupanja spovedniku svoje pregrešno serce razgernil in od svojiga nar večiga, ker dušniga prijatla veselo - mile besede zaslišal: Pojdi le moj sin, grehi so ti odpušeni! V zakramentu sv. pokore se vsaka bogaljubna duša svojih prestopkov in grehov umiva, svoje hude nagnjenja in slabe poželenja zatira, skušnjave premaguje in se vsih nečednost očišuje, in namest njih nar lepši čednosti — ponižnost, kesanje zavolj božjiga razžaljenja, gorečo ljubezin do Boga in do bližnjiga — zasaja. Zatorej takó ravnaj, kakor bogaljubne kristjane vidiš ravnati ali kakor ti tvoj spovednik svetuje.

Nikar mi ne ugovarjaj in ne reci: „Čemu se bom v vedno spovedoval,

ker vender zmiraj poprešnji grešnik ostanem ter v stare navade padam!“ Ali ni že to znamenje tvojiga spreobrnjenja, de vender enkrat svojo veliko slabost spoznaš? Ako bi večkrat ne bil k spovednici pristopil, bi že spoznal ne bil te svoje dušne revšine, bi se ne bil tolikokrat ponižal, bi ne bil tolikokrat Boga odpušanja prosil, in ga ne v pomoč klical. Ako pogostama k spovedi greš, ti tvoja vest vsaki še tako majhni greh očita, kaj ne? Popred pa si v pokoji živel brez očitanja vesti, akoravno so veliki in strašni grehi kakor smertna klada na tvoji duši ležali. Ali ni to že velika sprememba v tvojim dušnim življenji! — Bolj pogostama spoved ti je ta božji dar občutljive vesti naklonila.

Tvoje slabosti, v ktere nazaj padaš, naj te ne delajo maloserčniga, ampak tolikanj bolj ponižniga, kolikor večkrat vanje padeš. Kdo je med pravičnimi, de bi ne padel sedemkrat na dan; in če te večkrat tvoja slabost premaga, ko vender bolj pogostama k spovedi hodiš; kolikokrat bi pa še padel, ako bi k spovedi ne

hodil! Ali ti tvoja vest ne spozna, de se zdaj varuješ velikih grehov in tudi v majhne tolikrat s premislikam ne padeš, kakor popred? In če se od ene spovedi do druge le v enim ali v drugim poboljšaš, ali nisi, če tudi nevedama, zmiraj boljši in boljši! —

Nikar ne reci, de nimaš nič kaj praviga kesanja nad svojimi grehi, ako bolj pogostama k spovedi greš. Vprašam te, boš le veči kesanje občutil nad svojimi grehi, ako spoved iz lenobe opuššaš? Bo le Bog merzlimu kristjanu dar resničniga kesanja dal, goreči duši ga pa odrekel! Bog ne tirja od tebe občutljiviga kesanja, miliga zdihovanje in grenkiga jokanja. To so darovi, kterih Bog ne deli vsim njegaljubnim dušam, de so mu tudi zlo dopadljive. — Zatorej ti naj to tvojiga serca ne poudera; kar Bog od tebe hoče je to, de spoznaš svoje pregrehe in slabosti, s kterimi si nar veči dobroto, svojiga neskončno usmiljeniga in nezmerno ljubeznjiviga Očeta razžalil; de se ti gnjusi vsako tvoje Boga razžaljivo djajanje; de terdno skleneš, skerbno se

varvati še tako majhniga radovedniga in premišljeniga prestopka ali greha; in de si pripravljen, kakor zgubljeni sin, vse storiti, vse preterpeti in tudi raji umreti, kakor še kdaj Boga radovedno in premišljeno razžaliti. To je grevenga ali kesanje, kateriga Bog od tebe tirja, in ne še tako živi občutleji serca, ako jih ti — ali tvoja vest in duša — ne občutiš.

Ako bom pogostama k spovedi hodil, ne bom vedil kaj se spovedovati? — bo spet kdo drugi rekel.

Ako vsaki dan, posebno predenj spat greš, svojo vest sprašuješ čez splošne dolžnosti vsakiga kristjana do Boga, do bližnjiga, in do samiga sebe; svoje misli, želje, telesne občutke, oči, ušesa, jezik — in svoje posebne dolžnosti, namreč: dolžnosti svojiga stanu; ako premišluješ zapoved ljubezni do bližnjiga, posebno do tistih, s katerimi živiš, in tudi pomisliš, kaj si dobriga opustil, kar je bila tvoja dolžnost, ali saj kar bi bil lahko storil, boš gotovo kaj najdel, česar te bo vest tožila in pekla. Le svoje serce odkri, in vedil boš marskaj se obtožiti.

Ako si pa tako srečen, de si se z božjo pomočjo vsakiga še tako majhniga prestopka obvarval, Bogu hvalo daj, sebe pa ponižuj in kesanje obudi čez svoje nevedne pregreške. Posebno pa je takrat dobro, ako v svoje poprešnje življenje pogledaš, se kteriga že spovedaniga in odpušeniga greha obtožiš, in se kesaš, de si ga kdaj storil ter skleneš, nikdar ga več ne dopernesti. Če to storiš, boš gnade zakramenta sv. pokore deležen, ako tudi nikdar več ne grešiš. Če si le enkrat grešil, že zadosti imaš, česar se vedno tožiš in z Davidam zdihuješ: *Moji grehi so mi vedno pred očmi.* De kdo pogostama k spovedi hodi, ni torej potreba, de bi tudi večkrat grešil.

Tudi ne reci, de se bojiš, ker morebiti svojih grehov ne spoznaš, nevredno zakrament svete pokore prejeti in rop božji storiti, zakaj ta vgovor ti hudobni duh navdihuje, de bi te od spovedi odtegnil. Bog to tirja, kar cerkev in previden spovednik od tebe tirjata; in ako bi tudi zoper svojo voljo pozabil kakošniga greha spovedati se, ti bo z drugimi spovedanimi vred odpu-

šen, posebno če je majhen, odpustljiv greh, kteriga tako nisi zavezan spovedati se; je pa pozabljeni greh velik ali smertin greh, je pa tudi zadosti, de se ga, kadar se ga spomniš, kakor pri zadnji spovedi pozabljeniga spoveš.

Ako si pa od nature tak, de kaj za greh imaš, kar ni greh, si poiši previdniga ne preojstriga spovednika; in njemu se popolnoma izroči, stori, kar ti reče in ubogaj ga vselej, če ti tudi tvoja vest kaj drugači veva; le s popolnoma pokoršino do spovednika zamoreš svoje dušne bolezni ozdravljen biti.

Si pa, keršanska duša! kdaj tako nesrečna bila, de si po dobrim začetku mlačna postala, ali clo v smertni greh padla, oh vedi, de je sv. spoved tvoje edino rešenje. Ne eniga dné ne čakaj, temuč nevtegama se k spovedniku, svojimu dušnimu prijatlu podaj, in odkritoserčno mu svojo dušno rano pokaži, de te ozdravi. Nikoli nikdar ne misli, ako si tudi že večkrat v navadni greh se povernil, de ti je nemogoče, varvati se greha, zakaj *Bog ne pri-pusti, skušanimu biti čez tvojo moč.*

(I. Kor. 10, 13.) Moli, spovej se, stori, kar ti spovednik svetuje in velí; nikoli se pa cagovitnosti ne vdaj, naj so tvoji grehi še tako veliki, temuč ozri se poln zaupanja v križaniga Jezusa, kateri te je s svojo lastno serčno kervijo vsih madežev očistil, in te še dan na dan očišuje. V ljubezniviga Jezusa se oberni, kateri te tako skerbno kliče, vabi, prosi in želi, tebe zgubljenjo ovco zopet na svoje rame zadeti in na svoj dom nesti. „Oh! pojdi vendar, pojdi k sedežu milosti, de milost dosežeš in usmiljenje najdeš, dokler je še čas. Le samo tega te prosim, de ničesar ne zamolčiš, temuč vse, kakor veš in znaš, poveš in odkritoserčno razodeneš. Verjemi, de v tem stanu z nobeno rečjo njega tako ne razveseliš, kakor de mu svoje serce tako odkriješ, de si misliš, klečati ne pred človekam, ampak pred samim Jezusam, kteriga si tako neusmiljeno razžalil. Kaj bi ti pomagalo, spovedniku kaj zamolčati, kateri te z veliko poterpežljivostjo in ljubeznijo posluša, kar bo v sodnjim dnevu pred celim svetam odkrito do čistiga vse, kar si prikrival. Zato, če

si še tako se pregrešil, ne obupaj; ne boj se svojiga nar večiga prijatla, svojiga spovednika, spovej se vsiga do čistiga, ker skesaniga in ponižniga serca Jezus ne zaverže, velikoveč ga z nezmernim veseljem sprejme in s svojim sercam sklene. Jezus bi bil zamogel le z eno samo kapljo svoje predrage kervi grehe celiga sveta zbrisati, in vender je dal celo svoje serce za tvojo spravo; kako zamoreš torej maloserčen biti? **Z** zgubljenim sinam reci: „*Vstati hočem in k svojimu Očetu se verniti!*“ in nikar ne dvomi, z veseljem te bo tvoj ljubeznivi Oče sprejel.

Ker te torej tvoj zveličar, bodi si še grešnik, ali pa že opravičen, tako ljubeznivo vabi, s tako milimi besedami na tvoje serce govori, s toliko potrpežljivostjo na-te čaka ter ti svoje milo serce v zakramentu sv. pokore odpira, katero je polno nebeških dobrot in daril; boš zamogel še slep in gluh in terdovratniga merzliga serca ostati do njegoviga miliga, ljubeznjiviga glasu? boš zamogel še se odtegovati pogostni spovedi, posebno če premisliš, de te zakrament sv. pokore pripravniga stori,

ne samo Jezusovo gnado, temuč Jezusa samiga prejeti? O saj se ne boš več glušil, kadar boš slišal, de te mili Jezus kliče, ampak vselej boš pripravljen iti za Jezusam, kadar in kakorkoli te bo klical k tvojimu zveličanju.

De se boš pa tudi vselej prav pripravil k spovedi, te hočem tistih resnic spomniti, ktere pred in med spovedjo vselej pred očmi imej.

1. Kadar si vest od svoje zadnje spovedi sprašal, v svoje poprešnje življenje skesano še nekoliko poglej. Naj ti pridejo pred oči vse dobrote božje, ktere si od perviga dihleja svojiga življenja do tega trenutka od svojiga Boga prejel, jih vžival in jih še zdaj vživaš, in spoznal boš, de je Bog narveči, in brez konca velik dobrotnik tvoj; glej pa tudi, kaj si ti proti njemu? — premisli svoje brezšteviline prestopke in pregrehe v mislih in željah, v besedah, v djanji in opušenji dobrih del in spoznati boš pač mogel svojo černo, veliko nehvaležnost v celim svojim življenji; — in po takim živim premišljevanji gotovo tvoje serce ne bo moglo več merzlo ostati. Eniga majh-

niga greha se morebiti ne boš mogel prav skesati, ali če pred očmi imaš, kolikokrat si ta greh storil in tudi vse svoje majhne grehe, katerih je jezero, in posebno tudi velike, smertne grehe, v ktere si bil zabredel, premišluješ, ali ne boš mogel spoznati pred Bogam in zdihovati: **O** moj **Bog!** grehi moji se pomnožili, de jih je na številu več, kakor las na glavi! **Oh Oče!** moj **Oče!** grešil sim zoper nebo in zoper tebe! (Luk. 15, 18.) Kdo mi bo dal zadosti solz, de bom svojo nezmerno nehvaležnost objokati zamogel pred brez konca ljubeznjivim in nezmerno dobrotljivim in usmiljenim sercam svojiga **Očeta?**

2. De tvoje serce še bolj pečeče kesanje presune in k terdnimu sklepu, poboljšati se, nakloni, se ozri na tihim, ne de bi kaj z besedami moliti hotel, in v poprešnje misli utopljen na podobo križaniga Jezusa ali bitko martro; poklekni pred njo in pogleduj na Jezusa, in vidil boš njegovo odperto, tudi zate prebodeno serce, misli se na goro Kalvarijo pod sveti križ in čutil boš gotovo, kolike in kakošne bolečine

je Jezus za tvoje grehe terpel. Sad Jezusoviga terpljenja pa tebi v zakramentu sv. pokore neprenehama teče iz njegoviga usmiljeniga serca. O sveta, presladka spoved! Sin živiga Boga, Jezus Kristus, je mogel na križi umreti, de se grešnik zamore spovedati svojih grehov!

Tako ravnaj pred vsako svojo spovedjo, zakaj vsaka spoved ti je vse terpljenje in tudi smert Jezusovo in ves sad njegoviga odrešenja; ravnaj tako, in spoznal boš, kar sv. Frančišk Saleški pravi, de nič na svetu človeškiga serca ne zamore tako k kesanju ganiti, kakor tihi in mili pogledi v križaniga Jezusa, in misli na svojo lastno nehvaležno dušo, za katero je on svojo kri do zadnje kaplje prelil.

3. Pomisli, posebno kadar se že spovednici bližaš, kako milo s kervavimi očmi je Jezus tudi tebe s križa doli vidil pri spokorni sodbi in tudi tebe svojimu nebeškimu Očetu za odpušanje priporočal! — Pa glej! ne samo takrat s križa, še zdaj, kadar poklekneš pred spovednika, de bi se obtožil, Jezus svoje petere rane nebeškimu Očetu

kaže; glej, kako tudi tvoja ljubeznjiva mati, pribežališe grešnikov, Maria, kakor takrat pod križem, tako zdaj pri Jezusu stoji in z njo vsi angeli in svetniki ter prosijo usmiljenja za te. Jezus na križi in tvoji grehi, ki so ga na križ pribili, naj bo torej tvoja druga misel, predenj se spovedovati začneš.

4. Oberni pa tudi svoje oči pod Jezusov sv. križ, in ugledal boš z očmi vere pri križi Marijo, prežalostno mater, v ktere persi je sedmeri meč zasajen; misli si zdaj, de so tvoji grehi njeno serce prebodli, ker so njeniga ljubeznjiviga, ediniga Sina na križ pribili. Oh, v kolikih solzah in bolečinah je pač tudi tebe pod križem za svojiga otroka prerodila; oberni se torej tudi na njo in molčé jo pogleduj in — ugledal boš v mislih, kako tudi njeno serce zavolj tvojih grehov kervaví in le zato kri preliva, de bi tebe tvojih grehov čisto oprala. Prosi jo, kliči v nje priprošnje, de bi saj zdaj v te uri predraga kri njeniga božjiga Sina nad teboj ne bila zgubljena, ampak tebe zveličala. Le s takim premišljevanjem in skesa-

nim zdihoivanjem jo zamoreš razveseliti in ji nje skerb za te poverniti.

5. Kadar pa že k spovednici poklekneš, misli na svojo sodbo; ako bo Jezus tvojo dušo sodil, kakor hitro se bo telesa ločila, te bo sodil po vsih tvojih mislih, željah, besedah, djanjih po svoji ojstri in nesprosljivi pravici; ako pa svoje spovedi vredno opravljaš, bo le tvoje spovedi sodil, v katerih si bil svojih grehov že odvezan. O kako si srečen, ki z vredno spovedjo neperzanesljivi pravici božji oditi, in jo v nezumno usmiljenje spremeniti zamoreš! Pred sodnim stolom božjim bi te tvoje obtoženje pogubilo, tukej pa te vsih grehov oprosti; zato odpri svoje usta, odgerni svoje serce spovedniku, spovej se čisto, ne kakor človeku, ampak kakor Bogu samimu; ne sramuj se takó, de bi kaj zamolčal, obtoži se ponižno, skesano, brez hinavšine; kakor se sam kriviga spoznaš, se spovedniku z otročjim zaupanjem pokaži; saj tvojih slabost in grehov zunej spovednika ne bo vedil nihče; nasproti pa bodo znani tvoji grehi na sodni dan pred celim svetam, ne samo tisti, ktere bi

zamolčal, ampak vsi; ker pri spovedi, pri kateri se če tudi le en smertni greh zamolči, ni noben greh odpušen. — Misli tudi na svojiga angelca varha, kateri per tebi stoji in bo pričal na sodni dan, če si se vsiga čisto spovedal, ali ne. Tedej, moj kristjan, nikar ne eniga greha zamolčati, kateri bi te vtegnil celo večnost nesrečniga storiti! Spovej se tega nar na pervo, kateriga te peklena skušnjava sili zamolčati.

6. Potim, ko si se čisto spovedal, verno poslušaj, kaj ti spovednik pové; kar si uprašan, odkritoserčno in spodobno odgovori; ako ti pa tvoje lastno serce spovednika kaj vprašati vелеva, spodobno vprašaj. Poslušaj spovednika tako, kakor bi slišal govoriti angela božjiga, ali Kristusa samiga, kateri pravi: „*Kdor vas posluša, mene posluša;*“ in sv. Pavl piše: „*In tako naj nas človek ima, kakor služabnike Kristusove in delivce božjih skrivnost.*“

7. H koncu spovedi, kadar ti spovednik pokoro nalaga in sv. odvezo deli, se pa v duhu prestavi na goro Kalvarije, misli si, de klečiš z Marijo Magdaleno pod sv. križem, in de vi-

diš z dušnimi očmi Jezusa na križi viseti, še kervaviti za tvoje grehe ter jih opirati z kervavimi kapljami. V te živi veri in v terdnim zaupanju potim svoje oči v nebesa obrni, in z zgubljenim sinam kliči: Oče, nisim vreden, tvoj otrok imenovan biti; — zavolj tvojiga ljubiga Sina pa, ki se je tudi zame v smert dal, kličem in vpijem: Odpusti mi! odpusti mi! —

In glej! ako tako ravnaš, so ti vsi tvoji grehi, ravno takrat, ko ti jih je spovednik odpustil, tudi v nebesih odpušeni, in Jezusova kri teče čez nje iz vsih peterih ran in tvojo dušo vsih pregrešnih nesnag čisti; daj se torej svojimu Jezusu očistiti in svitlimu soncu podobniga storiti.

Potim vstani od spovednice, podaj se v tihotin kraj v cerkvi, premišluj gnade, ki so te ravno poprej došle, ponižno se za nje zahvali; ponavljaj svoje terdne sklepe, moli naloženo pokoro, in opravi tudi druge navadne molitve po spovedi; ti je pripušeno k sv. obhajilu pristopiti, se perpravljaj, kakor ti bo kmalo povedano.

Ako bi človek tako, kakor je bilo

dozdaj povedano, sam pri sebi mislil, bi se vredno k prejemi Zakramenta sv. Pokore pripravil, če bi tudi, razun obtoženja pri spovedi, ničesar ne govoril. Ker pa tako premišljevanje ni vsakimu dano, se tukej tudi navadne molitve pri prejemi sv. Pokore pristavijo, in sicer:

Pripravljanje k spovedi.

Vstati hočem in k Očetu se verniti in reči: Oče! grešil sim pred Teboj zoper svoje dolžnosti in zoper Tvoje zapovedi; nisim vreden, več tvoj otrok imenovan biti.

Ali silno grenko je, Tebe zapustivši pod sužnostjo greha ječati; zato hočem vedno poslušati mili glas, ki me od pregrešniga pota nazaj kliče; saj je Tvoj glas, moj nebeški Oče, ki se me usmiliti hočeš. Kliči, kliči me le še nazaj; glej, saj poslušam Tvoj klic, ter se vračam nazaj, in se terdno zanesem, de bom usmil-

jenje najdel pri Tebi zavolj Zveličarja svojiga, Jezusa Kristusa.

Ako bi me bil hotel na vekomaj od sebe pahniti, kakor je moja nepokoršina zoper Tebe zaslužila, bi me bil kdaj že angel smerti na Tvoj miglej v sredi mojih hudobij zgrabil in me postavil pred oestro sodbo Tvojo.

Ali Ti si do zadnje ure poterpel z menoj ter me ohranil, in tudi še zdaj steguješ svojo očetovsko roko čez mene k odpuššanju, in ne k kaznovanju.

Gospod! kdo je Tebi enak? kdo tako poterpljiv, tako usmiljen, tako perzanesljiv, kakor Ti?

Iz dna svojiga serca se Ti zahvalim za dolgi odlog, kteriga si mi k spokorjenju milostljivo dodelil!

Hvala Tebi tudi zato, de duša moja čuti in spozna svoj pregrešni stan in de po Tvoji nezmerni

gnadi hrepeni. Dokončaj, o Gospod, v meni delo, kteriga si začel, in daj, de bo ta dan mi dan milosti in gnade.

M o l i t e v

*za razsvilljenje pri izpraševanji
vesti.*

Vsigavedoči Bog! ki naše nar skrivnejši misli veš, in še toliko skrivne dela spoznaš, razsvetli mojo vest, de bom na tanko spoznal, koliko in kako sim tebe razžalil, svojiga Gospoda in Boga! — Lepo ponižno te prosim, pošli mi svetiga Duha, ki ga je Jezus obljubil vsim, ki Tebe za-nj prosijo, de si ne bom svojih grehov zakrival, ne izgovarjal, ampak vse tako čisto spoznal, kakor sim jih pred Teboj kriv, in jih bom enkrat na sodbi božji spoznal. —

O sveti Duh! Ti zveličanska

luč moje duše, ki si me per sv. kerstu posvetil, pridi, pridi in razjasni teme mojiga serca, de nobeniga greha ne pozabim in ne zatajim, ampak svojo ubogo dušo spet očistim, in odpušenje vsih svojih grehov zadobim. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

(Zdaj sprašuj svojo vest, — glej navod, vest izpraševati, pri večernih molitvah stran, 42.)

Kesanje ali grevenga.

Mojih grehov se je narastlo; grehi težé mojo dušo! — Spoznam, de sim kaznovanja (štrafinge) vreden, in čutim, de sim se Tebi, o Gospod, moj Bog, nezmerno zameril. Pričo ljudi sim se sicer sramoval grešiti; pričo Tebe Vsigamogočniga pa, pred katerim nobena tema ne skrije

in noben hrib ne pokrije, sim grozno prederzno grešil!

S ponižnim in s skesanim sercam spoznam svoj dolg, in iz celiga serca se kesam, de sim Te kdaj razžalil in sicer ne zato ker Ti moč imaš, me časno in večno štrafati, ampak zato, de sim dopadajenje svojiga nar do- brotljivšiga Očeta zapravil in se Tebi, o Bog, zameril. — Ti si mi dal življenje, telesne in dušne moči in vse, kar sim in kar imam; ljubil si me, predenj sim jest še bil ter mi večno veselje in zve- ličanje namenil; jest pa sim Tebe zaničeval, zasramoval, zaplupal in Te nezmerno razžalil! Oh de bi se nikdar ne bilo zgodilo!

O moj usmiljeni Jezus! ki si se na Petra, kateri je Tebe tri- krat zatajil, milo ozerl, in si Magdaleni, očitni grešnici, vse grehe ljubeznjivo odpustil, poglej

milostljivo tudi name, de bom s Petram svoje grehe milo objokoval, z Magdaleno odpušenje zadobil in spet Tebe ljubil čez vse! Amen.

Terdno naprejvzetje, ali sklep poboljšati se.

V živi ljubezni do Tebe o moj Bog, terdno sklenem, se prav spokoriti in svoje življenje poboljšati. Odpovem se vsim grešnim navadam; zapustil bom vse slabe tovaršije, vsih hudih priložnost se zvesto varval; vse skušnjave skerbno in serčno premagoval; Tebe, o Bog! bom vedno pred očmi imel in se tudi malih grehov varval, de Tvoja ljubezen v meni ne vgasne in me sv. Duh ne zapusti. Čisto se hočem spovedati vsih svojih grehov, vsako storjeno škodo, kar mi je

mogoče, popraviti, in v vsih rečeh Tebi, svojimu Bogu, prav zvesto služiti. Rajši hočem umreti, kakor še več v grehu živeti. O moj Jezus! daj mi svojo moč, de bom zamogel vse zvesto storiti, kar sim sklenil! Amen.

Molitev

in premišljevanje pred spovedjo.

Še dons hočem pred božjiga namestnika poklekniti, svoje hudobije ponižno in skesano mu razodeti. Prepričan sim, de mi je vsaka spoved s predrago kervijo Jezusovo kupljena. Oh moj Jezus, kadar si na križi visel, je tvoje umirajoče in obledelo oko tudi mene ugledalo na tem svetim kraji, kjer zamorem rešen biti vsih svojih grehov. O de bi pač vredno ta sv. zakrament dons

prejel! Podam se pred sodbo Tvojo v Zakramentu sv. pokore in sim prepričan, de boš to sodbo, ktero bo Tvoj mašnik čez mene sklenil, tudi Ti v nebesih poterdil, ako čisto v duši sklenjeno spoved opravi. Sodba Tvojiga namestnika torej bo tudi pred poslednjo sodbo veljala; kar je tukej odpušeno, je za celo večnost od mene odvzeto; tega sim prepričan, ker se zanesem na besede večne resnice: „Karkoli boste na zemlji odvezali, bo tudi v nebesih odvezano.“ Kadar torej pred Tvojo sodbo, moj Jezus, pridem, me boš sodil le čez moje spovedi! Oh koliko je vender na té in na vsih mojih spovedih ležeče, ker se bo božja sodba le po njih ravnala. So bile prav opravljene, blagor nam; so bile nevredne, pa gorjé, stokrat gorjé! — Svet strah vse moje kosti preleti,

kadar to resnico preišlujem ;
 spoznam pa v tem tudi svojo
 srečo. Glej duša moja , ta sodba,
 kateri se boš ravno kar podvergla,
 je milostljiva sodba , s katero sodbi
 brez usmiljenja odideš. Oh , naj
 bi me te misli pri te in vsaki sv.
 spovedi vodile ! Tako se hočem
 spovedovati , kakor bi zadnjič v
 mojim življenji bilo , in na vsako
 besedo svojiga spovednika tako
 paziti , kakor bi sam Jezus z me-
 noj govoril. — Odpri torej , o
 Gospod , moje serce , in odveži
 moje žnabile , de se vsih svojih gre-
 hov in prestopkov resnično in ske-
 sano obtožim , de bom s predrago
 kervijo Jezusovo očišen in opran !
 O Bog bodi mi , ubozimu grešniku
 milostljiv po Svojim neskončnim
 usmiljenji. Vedno se bom kesal
 svojih grehov in ponavljal svoj
 terdni sklep , ki sim ga s Tvojo
 sveto gnado storil , raji umreti ,

kakor Tebe še s kakim greham kdaj razžaliti. Kar mojemu kesanju in sklepu primankuje, pristavi, o Jezus Ti, iz nezmerniga zaklada svojiga terpljenja! —

Usmiljenje! Odušenje! Gnado! o Gospod, meni grešnemu, zdaj pa skesanimu grešniku! ne zavolj mene, temuč zavolj tvojiga ljubeznjiviga Sina, mojiga Jezusa! O Jezus! moj Zveličar! Me hočeš še sprejeti? v svojiga otroka vzeti? mene nesrečniga zopet srečniga storiti! — „Pridi, oj pridi, tudi ti zgubljena ovčica moje čede k meni svojimu pastirju, saj išem, kar je bilo zgubljeno, in najdeno z veseljem k očetu ponesem; vsim, torej tudi tebi kličem: pridite k meni, ki ste z nadlogami in težavami obloženi, in jest vas bom oživil.“ S terdnim zaupanjem grem na to Tvoje ljubeznjivo vabilo pred Tvojiga

namestnika, in se hočem čisto, odkritoserčno obtožiti vsih svojih grehov. Le samo te gnade Te prosim, de mi pomagáš, de nobeniga ne zamolčim, ničesar ne zakrivam, se nič ne izgovarjam, ampak tako razódenem, kakor me ti spoznaš!!

(Zdaj se pa čisto, odkritoserčno skesano in ponižno spoveduj. Opomnim te le tega, kar vsaki dobro podučeni katoliški kristjan vé, de tudi število in take okoljšine velikih grehov pověš, ktere greh zvikšajo, zmanjšajo ali cló spremené.)

Molitev po spovedi.

O neskončno usmiljeni Bog!
O Jezus moj Zveličar! Spovedal sim se s Tvojo gnado Tvojimu namestniku vsih grehov! — zaslišal sim sladke Tvoje besede: „zaupaj moj sin, tvoji grehi so ti odpušeni.“ — Oh kako mi je

serce mirno, pokojno in tiho postalo, ker mi je teža mojih pregreh odvzeta! **O Jezus**, ohrani ta mir in pokoj v mojim sercu vekomaj, saj te vekomaj nočem več razžaliti in nikoli več se Tebe ločiti!

(Opravi naloženo pokoro, kakor ti je bila naložena, in s hvaležnim sercam premišluj veliko gnado, katero si ravno kar prejel; postavi se v duhu, de vidiš Jezusa častitljiviga pred seboj, kakor ga je Maria Magdalena vidila na vertu in se je, ko ga je spoznala, v veselje utopila. Potim pa moli:)

Neskončni večni Bog! Oče vsiga usmiljenja! Veči je milost Tvoja, kakor razžaljenje moje. Spet si me objel in vzel za svojiga sina (svojo hčer) med število svojih otrok, po zasluženji mojiga Jezusa, svojiga Sina, kateri je za moje grehe na sv. križi umerl. Spet lahko Tebe z otročjim zaupanjem kličem, rekoč:

Ljubi moj Oče! — O ne perpu-
sti, de bi Tebe kdaj več za-
pustil!

Usmiljeni Jezus, ki si iz lju-
bezni do mene svojimu namestniku
oblast dal, meni moje grehe od-
pustiti, koliko zahvalo sim Tebi
dolžan! Oh ti moja večna ljubezen!
daj, de te bom vekomaj ljubil in
nikdar več ponovil s svojimi grehi
Tvojih svetih ran! Ne bom se
ne več veselil zapeljiviga svetà,
ampak hvaliti se hočem le Tvo-
jiga sv. križa, ker sim po Tvoji
smerti na križi usmiljenje najdel.

Sveti Duh, posvečevavc moje
duše ki si me vsih mojih grehov
očistil, mi oblačilo posvečujoče
gnade dal in moji duši ljubi mir
vesti zopet podelil, o prebivaj
odslej na vekomaj v mojim sercu
in lepšaj ga s svojimi darovi, de
bom vreden tempelj tvoj!

In vi angeli božji! veselite

se dons z menoj in hvalite Boga, de sim per njem zopet življenje najdel. Nesite solze moje žalosti in zdihleje moje pokore pred veličasten sedež milosti božje; enkrat pa zanesite mojo dušo v naročje nebeškemu Očetu! Amen.

Po spovedi,

kader odveze ne dobiš.

Oh, jez ubogi nespokorjeni grešnik! kako strašno sim grešil, de me namestnik božji niso vredniga spoznali svete odveze! — Oh, še sim zgubljena ovčica; še tavam v nevarni pušavi pogubljenja. Jezus moj pastir, ki sim ga nehvaležno zapustil, za me ne mara, dokler se v resnici ne spreobnem in ne poboljšam. Nisim še vreden k njegovi sveti mizi perstopiti, in zavžiti njegovo presveto telo. — Oh, ponižno

spoznam, de sim vse to zaslužil, in namestnik božji, ki imajo ključ, spokorjene grehov odvezati, imajo tudi drugi ključ, nespokorjenim grehe zadržati; kar so ravno pri meni po pravici storili, de svoj žalostni grešni stan spoznam, se prav spokorim in stanovitno poboljšam. — Oh, kaj bom storil jez uboga sirota! — V Tvojo sv. voljo se podam in obljubim, vse natanko dopolniti, kar so mi spovednik naložili. Oče! tepi me! saj me dobri Oče tepe. Le samo tega Te prosim, daj mi, de se prav spokorim, iz celiga serca k Tebi povernem, svoje gerde pregrehe in vse priložnosti k pregreham zapustim, sad prave pokore pernesem; de se v perhodnje odveze vredniga storim in zopet perjatelj božji postanem. O Jezus! Sin Davidov, ki si peršel iskat, kar je bilo zgubljeniga, usmili se me!

usmili se mene! — O Maria mati mila, skaži se mi usmiljeno mater! Vsi ljubi angeli, svetniki in svetnice, prosite za-me!! Jez pa hočem jokati in v božjo milost klicati, dokler usmiljenja ne najdem pri Bogu. Amen.



Sedem psalmov od pokore.

Leti psalmi, ki so zmed Davidovih pesem, zamorejo grešnikovo serce k grevingi (kesanju) obuditi in ako se s skesanim in s potertim sercam molijo, nalezovanje hudiga duha pregnati.

Pervi psalm.

(Sicer 6. v sv. pismu.)

Ta psalm je David takrat zložil, ko ga je Savl tako preganjal, da je zbolel. Bal se je, da bi Boga ne bil razžalil, zato ga zdihovaje prosi usmiljenja ter svojo revo toži; tolaži se pa

tudi z upanjem, de mu je Bog odpustil in njegove sovražnike pregnal. Ta psalm je lepa molitev za tiste, kateri na duši in na telesu terpé:

Gospod nikar me ne štrafuj v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Usmili se me, o Gospod! zakaj slab sim: ozdravi me, o Gospod! zakaj moje kosti se tresejo od strahu.

In moja duša je silno omamljena: ali kako dolgo, o Gospod! boš odlagal pomagati?

Gospod obrni se k meni in mojo dušo otmi: pomagaj mi za svoje milosti voljo.

Zakaj mertvi človek ne misli na Te: v grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sim zdihovalja, vse noči se na svoji postelji silno jokam, in svojo posteljo s solzami močim.

Od silne notranje žalosti so moje oči otemnele: med vsimi svojimi sovražniki sim se postaral.

Bežite od mene vsi kateri hudobijo dopernašate: zakaj Gospod je glas mojiga jokanja uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal; Gospod je mojo molitev sprejel.

Vsi moji sovražniki se imajo sramovati in silno prestrašiti, verniti se imajo in zdajci sramovati.

Čast bodi Očetu, in Sinu in sv. Duhu, kakor je bilo od začetka, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

Drugi psalm pokore.

(31.)

Ta psalm je David mende takrat sestavil, ko ga je terpljenje učilo, da je silno nevarno, zoper Boga se pregrešiti. On zahvali Boga, ker po svojim usmiljenji terpljenja zato pošila, da

bi človek sam sebe bolj spoznal, se svojih grehov kesal in se tako zveličal. — Blagor skesanimu spokorjencu! zakaj grehi mu bodo odpušeni. To je zapopadek drugiga psalma od pokore, v katerim David tako le zdihuje:

Blagor jim, katerim so pregrehe odpušene; katerih grehi so pokriti.

Blagor človeku, katerimu Gospod greha ni zarajtal; in v kateriga sercu ni nobene golufije!

Zato ker sim molčal, so moje kosti od vsakdanjiga vekanja oslabele.

Ker je bila Tvoja roka noč in dan težka na meni, sim se v svoji težavi simtertje obračal, ker me je ta tern bodel.

Tedej sim Tebi svojo pregreho spoznal in svoje krivice nisim zakrival.

Rekel sim: Zoper samiga sebe hočem svojo krivico pred

Gospodam spoznati: in Ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Zato bo sleherni pobožni ob pravim času k Tebi molil, de povodnja velikih vod (grehov) blizo njega ne pride.

Ti si moje perbežališe v britkosti, ktera me obdaja: o Ti, moje veselje, reši me njih, kateri so me obsuli.

Hočem Ti (tako Bog na tako zdihovanje odgovori) zastopnost dati in te podučiti na poti, po kateri boš hodil: vedno bom na-te gledal.

Nikar ne bodite kakor konj in mezeg, ktera pameti nimata.

Ukroti (o Bog) s torbami in berzdami čelusti njih, kateri se Tebi ne bližajo.

Čez hudobniga pride veliko šib: njega pa, kateri v Gospoda zaupa, bo usmiljenje obdalo.

Veselite se v Gošpodu, vi

pravični, in od veselja poskakujte in razglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobriga serca.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Tretji psalm pokore.

(37.)

Leta psalm je David berž ko ne takrat zložil, ko je po dopernešenim preštvanji in umoru nevarno zbolel. Tukej on popisuje nesrečo, v katero je po grehu zabredel, in prosi Boga odpušanja in pomoči. — V tem psalmi vidi grešnik, kakšin je pravi spokornec, kako je treba misliti sam od sebe, kako se pred Bogom ponižati in vse težave voljno terpeti, ker ima tudi Bog z grešnikom nezmerno poterpljenje.

Prôsi z besedami tega psalma odpušanja grehov in zasluženih štrafing rekoč z Davidam:

Gospod ne kaznuj me po svojim serdu: in ne tepi me v svoji jezi.

Ker Tvoje pšice v meni tičijo: in Tvoja roka je težka nad menoj.

Zavoljo Tvoje jeze ni zdravja na mojim mesu: moje kosti nimajo pokoja zavoljo grehov.

Zakaj moje hudobije so mi glavo prerastle, in me tlačijo kakor težka butara.

Moje rane so gniti in smerdeti jele zavolj mojih neumnost.

Reven sim in ves pobit; celi dan žalostin okoli tavam.

Ker moje ledje je polno zmotnjav: in na mojim mesu ni nič zdraviga.

Silno sim slab in ponižan; rujovim od bolečine svojiga serca.

Pred Teboj, o Gospod, so vse moje želje: in moje ječanje ni skrito pred Teboj.

Moje serce je žalostno, moja moč me je zapustila: clo moje oči so otemnele.

Moji prijatli in bližnji se mi nasproti bližajo in so zoper mene;

in kateri so sicer okoli mene bili, od dalječ stojé.

In kateri me umoriti išejo, silo delajo: in kateri mi hudo želé, nečimurno govore in celi dan golufije zmišljujejo.

Jest pa kakor glušic ne slišim: sim kakor mutic, ki svojih ust ne odpre.

Postal sim kakor človek, kateri ne sliši in nima odgovora v svojih ustih.

Ali v Tebe, o Bog! sim zaupal: Ti Gospod, moj Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sim: Ne perpusti, de bi se sovražniki kdaj nad menoj veselili: ker so se moje noge spotikovale, so močno zoper mene govorili.

Saj sim voljan, tepen biti: ker je bolečina (zavolj grehov) mi vedno pred očmi.

Ker svojo hudobijo očitno spoz-

nam: in sim v skerbi zavolj svojiga greha.

Moji sovražniki pa dobro živijo, in so močnejši od mene: in kateri me po krivim sovražijo, se vsak dan množé.

Kteri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo, ker se (zdaj) dobriga deržim.

Ne zapusti me pa Ti, Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod Bog, moj Zveličar.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Četerti psalm od pokore.

(50.)

Prerok Natan naravnost v božjim imenu Davidu hudobijo preštovanja in umora ojstro očita; David spozna svojo hudobijo, in z besedami tega psalma Boga odpušanja grehov prosi in poboljšanje svojiga življenja obljubuje.

Ta psalm ni le eden nar lepših, ampak je tudi nar bolj pripraven za vsakiga grešnika, ki odpušanja svojih grehov pri Bogu iše in tudi odpušanja kazni, ki jih je z grehi zaslužil, prosi. Kdor s tako ponižnim in skesanim srcem k Bogu zdihuje, kakor je David zdihoval, ko je ta psalm sostavljal, bo uslišan in milost božjo dosegel, kot David.

Usmili se me, o Bog! po svoji neskončni milosti: In zбриši po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Operi me čedalje bolj od moje krivice: in očisti me moje pregrehe.

Ker spoznam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samimu sim grešil, in pred Teboj hudo storil: usmili se, de boš v svojih besedah resničen spoznan in premagaš, kadar si sojen.

Zakaj glej! v hudobii (z iz-

virnim greham) sim spočet, in v grehah (v izvornim) me je moja mati spočela.

Glej! resnico ljubiš; neznane skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Poškropi me z izopam in bom očišen; operi me, in bom bel, kot sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo slišati; in moje poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni svoj obraz od mojih grehov; in izbriši vse moje krivice.

Stvari v meni, o Bog! čisto serce; in ponovi praviga duha v mojim oserčji.

Nikar me ne zaverzi s pred svojiga obličja; in ne odvzemi mi svojiga svetiga duha.

Daj mi zopet veselje svojiga zveličanja; in poterdi me z imenitnim duham.

Hudobne bom učil Tvoje pota;

in grešniki se bodo k Tebi spreobrnili.

Reši me dolga kervi, o Bog, Bog moj Zveličar! in moj jezik bo Tvojo pravico z veseljem hvalil.

Gospod odpri moje usta; in Tvojo hvalo bodo oznonovale.

Zakaj, ako bi bil dar hotel, bi Ti ga bil rad dal; ali — nad žganimi darimi nimaš dopadajenja.

Bogu dopadljivi dar je žalosti poln duh; potertiga in ponižaniga serca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori dobro, o Gospod! Sionu po svoji dobrotljivi volji; de bodo Jeruzalemski zidovi spet sozidani.

Tedaj Ti bodo darovi pravice, darovi in žgani ofri dopadli; tedaj Ti bodo na altar teleta pokladali.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Peti psalm od pokore.

(101.)

Goreča prošnja terpijočiga, kateri od kuge skorej premagan rešenja svoje revšine prosi. Pravi spokorjenc spozna človeško slabost, in Boga odpušenja grehov prosi, rekoč:

Gospod usliši mojo molitev, in k Tebi naj pride moje vpitje.

Ne skrivaj svojiga obličja pred menoj, nagni mi svoje uho, kadarkoli Te na pomoč kličem.

Zakaj moji dnevi so zginili, kakor dim, in moje kosti so se kakor glavnja posušile.

Moje sercé je pobito in suho kakor seno, ker sim pozabil svoj kruh jesti.

Od velikiga zdihovanja me ni družiga kot kost in koža.

Enak sim pelikanu v pušavi, kakor sôva v starim ozidji.

Čujem, in sim kakor samotni vrabič na strehi.

Celi dan me zasramujejo moji sovražniki: in ti, kateri so me sicer hvalili, so se zoper mene zarotili.

Zakaj, pepel kakor kruh jém, in svojo pijačo s solzami mešam.

Pred Tvojo jezo in pred Tvojim serdam, zakaj povzdignil si me, in na tla vergel.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senca, in kakor trava sim vsahnil.

Ti pa ostaneš, o Gospod! vekomaj; in Tvoj spomin od roda do roda.

Ti boš vstal, in se Siona usmilil; zakaj čas je, de se ga usmiliš, čas Tvojiga usmiljenja je prišel.

Tvoji hlapci imajo celò njegovo kaminje za ljubo, in celò z njegovim praham imajo usmiljenje.

Neverniki se bodo Tvojiga

imena , in vsi kralji zemlje Tvoje časti bali :

Kadar bo Gospod Sion zopet sodil in se v svojim veličastvi perkazal.

On se ozira na molitev revežev , in njih prošnje ne zaničuje.

Letó bodi za poslednji rod pisano , zakaj ljudstvo , ki bo vstvarjeno , bo hvalilo Gospoda.

Ker on z višave svojiga svetiga sedeža doli oči obrača , ker Gospod z nebes na zemljo gleda.

De je slišal ječanje jetnikov , in rešil k smerti obsojene.

De bi ime Gospodovo na Sionu , in hvalo njegovo v Jeruzalemu oznanovali.

Kadar se bodo ljudstva in kralji zbrali , služiti Gospodu.

Kadar je še per moči bil , mu je rekel : povéj majhno število mojih dni.

Ne vzemi me v sredi mojih dni; Tvoje leta so od roda do roda.

Ti, o Gospod! si nekdam zemljo uterdil, in nebó je delo Tvojih rok.

Menilo bo (vse), ti pa ostaneš; kakor oblačilo se bo (vse) postaralo.

Ti ga boš kakor ogrinalo spremenil, in bo spremenjeno.

Ti pa ostaneš ravno tisti, in Tvojih lét ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcov bodo stanovanje iméli; in njih zarod bo pred Teboj uterjen vekomej.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Šesti psalm od pokore.

(129.)

Letá psalm je spokorna pesem. Čutila skesaniga grešnika sprehajajo človeka, kadar ga s premislikam moli. Čutila so silno lepe. David primeri stan grešnikov z globočino brez dna

(breznam), komar so ga grehi pàh-nili. — David vidi v dubu že prihod-njiga Zveličarja, zato se ta psalm nar-večkrat v molitvah za duše v vicah moli ali pòje, ker je vse, kar v sebi zapopade, prav primerno in ravno tako, kakor bi se v imenu terpijočiga na unim svetu molilo.

Iz globočine vpijem k Tebi,
o Gospod! Gospod! usliši moj glas.

Naj se nagnejo Tvoje ušesa
na glas moje prošnje.

Gospod! ako boš zavolj pre-greh rajtengo (odgovor) tirjal,
o Gospod! kdo bo obstal?

Ker je pa per Tebi usmilje-nje, sim se zanesel na Tvojo
obljubo.

Moja duša čaka spolnjenja
njegove besede, moja duša v
Gospoda zaupa.

Od jutranjiga čuvanja noter
do noči naj Izrael v Gospoda
zaupa.

Zakaj per Gospodu je usmil-

jenje, in per Njem je obilno odrešenje.

In On bo rešil Izrael vsih njegovih hudobij.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Sedmi psalm od pokore.

(142.)

Ko se je Absolon zoper svojiga očeta Davida spuntal, David k Bogu zdihuje, de bi ga zavolj grehov ne zapustil, ampak ga vidne nevarnosti rešil. David spozna, de je to zaslužil, ker se je bil s svojimi grehi spuntal, zato se ponižuje pred Bogam ter usmiljenja prosi in pomoči, de bi v prihodnje božjo voljo vselej spolnoval. S tem David vse spokorjence uči, pred Bogam se poniževati, k njemu klicati, in v terpljenji zavolj svojih grehov to misliti, kar je on mislil.

Gospod usliši mojo molitev, poslušaj mojo prošnjo zavolj zvestobe; usliši me po svoji pravici.

Ne ravnaj sodbe s svojim

hlapcam, zakaj pred Teboj živi
človek ne bo opravičen.

Usliši me, zakaj sovražnik
mi dušo preganja, moje življenje
je do tál poterl.

V temôto me je posadil, ka-
kor nekdanje merliče; zato je moj
duh splašen, in moje serce zlo
poterto.

Spomnujem se starih časov,
spremišljujem vse svoje dela,
dobro prevdarjam delo Tvojih rok.

K Tebi stegujem svoje roké;
moja duša je kakor suha zemlja
pred Teboj.

Usliši me hitro, o Gospod!
moj duh omaguje.

Ne skrivaj svojiga obličja pred
menoj, sicer bom tistim enak, ki
v grob gredó.

Daj mi zjutraj svojo usmiljenje
zaslišati, ker na-te zaúpam.

Stori mi znano pot, po kateri

naj hodim; k Tebi svojo dušo povzdigujem.

Gospod, reši me mojih sovražnikov, k Tebi se zatečem.

Uči me Tvojo voljo storiti, zakaj Ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per življenji za svojiga imena voljo; izpeli po svoji pravici mojo dušo iz nadlog.

Pokončaj po svojim usmiljenji moje sovražnike.

In pogubi jih vse, kateri moji duši nadlego delajo, ker sim Tvoj hlapec.

Čast bodi Očetu i. t. d.



Zakrament sv. Rešnjiga Telesa.

Podučenje.

Oh srečna keršanska duša, ki svojiga Jezusa resnično ljubiš! veseli se in od veselja poskakuj! Glej tvoj Jezus ne kraljuje samo pri svojim očetu v nebesih, ampak tudi na zemlji per tebi prebiva. Ne samo viditi in gledati ga ti je pripušeno, tudi vživati se ti hoče dati, kakoršen je, živi Bog in človek, z kervjo in z mesam, z dušo in s telesam, — v svetim rešnjim Telesu, ali v svetim obhajili. — Kdo zamore popisati, kdo si misliti, kdo občutiti nezmerno srečo, ktero keršanske duše v svetim obhajili najdejo, pri katerim se s svojim Bogam — Jezusam — terdno sklenejo!

Kdor hoče te nezmerne sreče deležen biti, se mora k sv. obhajilu vredno pripraviti; ni pa boljšiga perpravljjanja, kakor je ljubezen do Jezusa; ljubezen pa ne prebiva na žnabljih, ne v be-

sedah, ampak v globočini (dnu) serca. Ta ljubezen je tisti ogenj, kteriga je Jezus z nebes pernesel na zemljo; in kteriga je sv. Duh per sv. kerstu v naše serca vlil in ga še oživlja; kaj drujiga Jezus s tem hoče, kakor de bi ta ogenj človeške serca vnel in široki plamen pognal!

Ljubezen pa le v čistih ali očišenih sercih prebiva; kjer torej greh v sercu gospoduje, dokler hudo poželenje serce viža, dokler svet serce na se navezuje, ni duha ljubezni pri človeku. Jezusa ljubiti, in njegoviga sovražnika, ni mogoče; pri Jezusovi mizi sedeti, in se posvetno ter pregrešno veselovati, se ne da ob enim.

Hočeš Jezusa ljubiti, moraš njegove sovražnike sovražiti; hočeš Jezusu postreči, moraš njegoviga zaničevavca od sebe pognati; hočeš Jezusa v svoje serce privabiti, ne smeš nobeniga Jezusu neljubiga gosta v sercu perderžati.

Ako torej hočeš srečo in veselje sv. obhajila občutiti, stori, kar ti tvoja sv. cerkev zapoveduje, očisti svoje serce v skesani, čisti, ponižni spovedi in prosi Jezusa, de ti novo serce vstvari.

Boj se, nevredno prejeti sv. rešnje Telo, in nikar se nikoli ne udéleži božjiga ropa, de si večniga pogubljenja ne ješ.

Ako hočeš pa čisto veselje sv. Obhajila vživati, ni zadosti, de smertniga greha nimaš nad seboj; tudi majhne grehe in pregrešne slabosti moraš iz serca pregnati ter se jih skerbno varvati, in to toliko bolj, kolikor bolj pogostama želiš k sv. obhajilu perstopiti. Le Jezusa iskati, njega samiga razžaliti se bati, njega samiga ljubiti, njemu samimu služiti naj bo tvoja resnično terdna volja in edina želja.

Če s takimi željami k sv. obhajilu perstopiš, ti ne bo treba veliko pomišljevati, kaj bi molil, kako bi tvoja duša s svojim ženinam Jezusam govorila. Sv. Duh, s kteriga gnado bo napolnjeno tvoje serce, ti bo serce navdihnil s svetimi željami, pobožnimi mislimi, z dobrimi sklepi, z nar lepšimi čednostmi, ktere boš v venec spletal in jih Jezusu daroval. Tedaj boš zvedil, kar še nikdar nisi tako čutil, namreč kaj se pravi po Jezusu

hrepeneti, se z njim skleniti, in kako sladko je, z Jezusam sklenjen biti. Dokler tega veselja, te sladkosti ne čutiš v svojim sercu, je tvoje serce še preveč na posvetne reči navezano, še nesnažno in s pregrešnimi slabostmi prepreženo. — Čisti in čisti ga, z božjo pomočjo in z svojo vedno vajo ga boš očistil in čutil boš z vsimi svetimi in Jezusa ljubijočimi dušami, kaj božji duh v čistih sercih dopernaša; preokusil boš tiste nebeške sladkosti, ktere je Bog pripravil tem, ki ga ljubijo; čutil boš, de je res, kar sv. Pavl pravi, de mir v Kristusu vsako človeško pamet in vsako človeško hrepenenje preseže.

Oh, keršanska duša, ljubi torej čistost serca in kralja nebes in zemlje boš v svojiga perjatla imela, ter se vredno pripravila k sv. obhajilu.

Pred sv. obhajilam.

Bodi pozdravljen preljubeznjivi Jezus v nar svetejšim zakramentu! ki se nam daš v podobi kruha in vina vžiti. **Bodi pozdravljen, moj**

Gospod, moj učenik in zveličar, ki si iz ljubezni do mene rojen bil, na križi za me kri prelil, in zapustil moji duši v živež svoje lastno telo, in svojo lastno kri!

Oh, moj ljubi Jezus! Sim li v resnici tako srečen, de smem Tebe v svoje serce sprejéti! Tebe, o Jezus, smem prejeti, ki si moj Bog, moj Zveličar, ki si svet iz ničā ustvaril in ga vižaš in hraniš! Oh moj Jezus! tisto telo, ki je za me na križi viselo, tista kri, ki si jo za me na križi prelil, tisto serce, ki je bilo za me na križi prebodeno, smem ubogi grešnik in tolikrat Tvoj sovražnik — prejeti! O moj Jezus, Tvoje lastno, resnično, sladko, ljubeznjivo, božje serce, studenc vsih gnad, vir vsih sladkosti, Tvoje serce, ki mi je nebesa odperlo — smem s svojim pregrešnim skleniti!? Oh sreča čez srečo,

za katero bi me pač vsi nebeški duhovi, angeli božji, smeli zaviditi!

Ti moj častitljivi Jezus na nebeškem sedeži, Ti kralj vsiga veličastva in vsiga zveličanja; Ti, kateriga vsi nebeški duhovi, vsi angeli božji svojiga Boga in Gospoda molijo, oh Ti moj Jezus si se spremenil v podobi kruha — v svetim Rešnjim Telesu — iz ljubezni do mene, de Te prejeti zamorem! Oh moj Jezus! si mi le zamogel še več storiti.

Premisli, duša moja! Jezus pride k tebi, kakor Bog in človek, z dušo in s telesam, s kervjo in z mesam, po božji in človeški naturi. Kmalo, kmalo te bo došla nar veči sreča, in sicer ne bo ti treba kakor Marii Magdalenii, k Jezusovim nogam pasti, sprejeti boš zamogla Jezusa v

svoje serce. — Oh sreča čez srečo!

O Jezus, če bi bil zakrament svoje nezmerne ljubezni, sv. Rešnjiga Telesa, le v eni sami cerkvi celiga sveta postavil, kako bi pač mogel zdihovati, rekoč: oh de bi pač kdaj priti zamogel v tisto cerkev, na ktere altarji Jezus resnično prebiva, kako bi bil srečen in vesel, ko bi zamogel pred Njega pasti in ga moliti, oh s kako nebeško sladkostjo bi bil pa še le napolnjen, če bi pa še le zamogel prejeti Jezusa, Njega samiga, svojiga Boga in Gospoda! — Glej duša moja, to srečo imaš, to sladkost boš zdaj zdaj zavžila, ko boš dons še svojiga Jezusa sprejela. Oh kdo bo veselje zgovoril, kdo srečo zapopadel, kdo sladkost mi popisal, ktere je polna tista duša, ki Jezusa vredno prejme! Oh komu, kdor le živo vero

ima, se od sreče in veselja sercé topilo ne bo!

Ali kaj, moj Jezus, sim li vreden, Tebe prejeti? — Oh kako bom Tebe vreden jest — Tvoja slaba nehvaležna stvar, jest červ, ki se le po prahu valam in ki sim že tolikrat s svojimi grehi zaslužil, v prah pomandran biti! jest tolikrat Tvoj sovražnik, ki sim že tolikrat peklenkiga ognja kriviga se storil! — Oh strah spreleti vse moje kosti, kadar se le svoje nevrednosti zmislím; se le smém tedej podstopiti, svojiga Jezusa prejeti?! — Osramoten in s kesanim sercam spoznam: nisim in nisim nikakor vreden — pa — ker upam, de me je Tvoja gnada perpravniga storila; ker slišim Tvoj sladki glas, moj Jezus, ki tolikanj po meni hrepeniš, me tako milo vabiš, kličeš, prosiš, de naj pridejo vsi, tedej tudi jest,

ki so s težavami in nadlogama obloženi, k Tebi, de jih boš oživil! Oh pridi, pridi tudi k moji bolni duši, ki zdaj toliko po Tebi zdihuje in hrepenenja do Tebe medlí! — Serčno sim želel, velikonočno jagnje z vami jesti, tako si pri svoji zadnji večerji apostelnam govoril. Kaj ne, moj Jezus, de to hrepenenje tudi meni velja? — De, de, tudi s Teboj, duša moja, hoče Jezus velikonočno jagnje jesti, ker si ti sam da zavžiti. O sreča! o veselje! o sladkost! o nebeška sladnost! kdo te bo zapopadel. — Jezus — Sin božji — Bog sam — mene — uboziga grešnika — hoče — obiskati in pri meni prebivati! —

O de bi Te pač, moj ljubi Jezus, zamogel tako sprejeti, de bi Ti bil v veselje, de bi Ti tako postregel, kakor želim in si vreden, ki si moj Gospod, in moj Bog! —

O ko bi zamogel jest saj nekoliko popraviti, kar se je že do današnjiga dne Tebi v nečast zgodilo v presvetim zakramentu! — **O** de bi Te jest s tako od sv. Duha posvečenim sercam prejel, kakor Te je prečista Devica spočela! — Tudi tako, o Gospod Te želim sprejeti, kakor so Te Tvoji ljubi svetniki prejekali! — **O** de bi pač zamogel dons v sv. obhajili Tebe, moj Jezus, po zgledu sv. Alojzja, sv. Frančiška, sv. Katarine, sv. Terezje prejeti! — Ker tega ne morem zavolj svojih brezštevlnih slabost, bom pa saj želel in hrepenel, Te z ljubeznijo in andohtjo vsih svetnikov prejeti. — Vi pa nebeški duhovi, ljubi angeljci božji, obstopite me o tistim trenutki, ko svojiga Jezusa prejmem, posebno pa tebe prosim, moj angeljc varh, ne zapusti me, temuč stoj mi na strani ter mi

pomagaj, Jezusu dopasti! — Ti, o Jezus, pa me okinčaj (ozaljšaj) s tistimi cvetličicami svete čednosti ki Ti posebno perjetni duh puhté; dostavi, kar vidiš, de meni še pomanjkuje. —

Pridi, oj pridi tedej, ki moja dušo ljubiš, moj Jezus, in razveseli me 'Ti božje, nebeško, čisto, sladko in ljubezni goreče Sercé mojiga Zveličarja! — Pridi, — oj pridi, moj Jezus! 'Ti moje življenje, moje zveličanje! Moj Gospod! moj Bóg! moje vse! Glej, moja duša po 'Tebi hrepení, kakor jelen po studenčnini, oj pridi in pridi ženin moje duše, in potolaži gorečo žejo mojiga sercá, ki poželenja in hrepenenja po 'Tebi, o Jezus, medli. — Pridi, oj pridi — pridi Jezus moj! in ostani vekomaj per meni! Amen.

Kadar k obhajilu pozvoni.

Oh moj Jezus! Ti me kličeš in me k svoji mizi vabiš. S serčnim veseljem Tebi naproti grem, s živo vero, s terdnim zaúpanjem in z gorečo ljubeznijo. Obhajati hočem presveto večerjo Tvoje neskončne ljubezni, véliki spomin Tvoje smerti na križi. Prav očitno hočem spoznati, de v Tebe verujem, v Tebe upam, Tebe ljubim in le po Tebi zveličan biti želim. Ako še najdeš kaj nad mano, de bi me Tebe nevredniga, ali saj neperjetniga delalo, oj odvzemi mi, in očisti me. Vsimu hudimu se odpovem, in še enkrat vsih svojih grehov očitno obtožim.

Spovem se Bogu, vsigamogočnimu; Marii vselej Devici, sv. Mihelu arhangelu, sv. Janezu Kerstniku, sv. apostelnam Petru in Pavlu, vsim svetnikom, in vam

duhovni oče, de sim veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem: moj greh! — moj greh! moj preveliki greh! — Zato prosim sv. Mario vselej devico, sv. Mihela arhangela, sv. Janeza kerstnika, ss. apostelna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas duhovni oče, molite za me per Gospodu, našim Bogú.

Kadar se mašnik k obhajancam obernejo, odvezo molijo, ti pa reci:

Usmil se me večni Bog! vse moje grehe mi odpusti, in večno življenje daj, po Jezusu Kristusu, mojim Gospodu, ki zdaj pride mene zveličat.

Kadar mašnik k ljudstvu obernjeni sv. Rešnje Telo v rokah derže, trikrat z njimi reci:

O Gospod, jest nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. —

Kadar si obhajan, misli:

Telo Gospoda našiga, Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Zdaj, ko si Jezusa sprejela, keršanska duša, zdaj je tisti srečni čas, po katerim si toliko hrepenela, torej se veseli in raduj v Jezusu, kateri zdaj še v tvojim sercu prebiva; popolnoma se Jezusu vdaj in misli si, de na Jezusovim sercu sloniš, kakor sv. Janez pri zadnji večerji, zato tudi svoje sercé z Jezusovim skleni, in pusti, de se serci perserčno brez besedi pogovorite. — Okleni se svojiga Jezusa, kakor se zgubljena ovčica svojiga zvestiga pastirja oklene, kadar jo najde in na rame zadene.

Govori v sercu z Jezusam, kakor s svojim nar ljubšim prijatlam, kakor sestra zaupljivo govori s svojim bratam, kakor nevesta perserčno kramlja s svojim nebeškim ženinam. Počivaj z Mario Magdaleno pri Jezusovih nogah, ali z učencam ljubezni na njegovih božjih persih, ali na Njegovim ljubezni gorečim sercu, kakor otrok na maternih

persih. V takih mislih je sv. Katarina Sienska sv. obhajilo prejemala. — Keršanska duša, nar dražji trenutki tvojiga življenja so minute po sv. obhajili, zato naj bo tvoje sercé kakor goba, de se popolnoma napoji z večno, nebeško ljubeznijo svojiga ženina.

Oj, koliko, in kako lahko zdaj kaj Jezusa poprosiš; zato mu ravno zdaj zaúpaj vse svoje težave in britkosti, dvome in stiske, skušnjave in vse dušne in telesne potrebe — tode — vse to le s tihim glasam svojiga serca. — Dokler čutiš Jezusovo sercé s tvojim se pogovarjati, svoje serce pa v Jezusu se radovati, ji ne moti z besedno molitevjo, ampak bodi kakor vertnar, kateri počiva in le posluša, kadar tihi dež njegove opečene želiša oživlja. Kadar pa čuješ, de je tvoje sercé že utihnilo, in se ti druge misli silijo, tedej ti naj pride še beseda na pomoč, de še nekoliko časa v veselji in radovanji z Jezusam ostaneš in si vse druge raztresene misli preženeš. — V to se znaš poslužiti naslednjih molitev.

Molitve po sv. obhajili.

Moja duša poveličuj Gospoda in moj Duh veseli se v Bogu, svojim Zveličarji, ker se je ozerl na svojiga nizkiga hlapca in mi je storil velike reči, On ki je mogočen, in svetó Njegovo imé.

Moja duša hvali gospoda, in ne pozabi njegovih dobrot. — Vse tvoje grehe je tebi odpustil, vse tvoje slabosti ozdravil. Tvoje življenje je smerti rešil, in ti obilno usmiljenja skazal. Kakor se usmili dober oče svojiga otroka, se je usmilil tebe tvoj Gospod.

Pridite in poslušajte vsi, ki se Boga bojite, povédati vam hočem, kaj je On moji duši storil!

Najdel sim, kteriga moja duša ljubi; sprejel sim ga, in ne spustim ga več. — Dons je moji duši zveličanje došlo; peršel je moj Gospod v mene prebivat.

Hvalite Gospoda vsi njegovi angeli in služabniki, ki Njegovo voljo spolnujete. Hvalite Gospoda vse stvari po vsih krajih njegovega gospodstva.

Darovanje.

Kdo sim jest, ubogi grešnik, de Ti, moj Gospod, k meni prideš in zdaj v meni prebivaš! Tvoja neskončna ljubezin do mene te je k meni perpeljala. O de bi pač tudi moje sercé od goreče ljubezni do Tebe se vnelo! —

Kaj ti pa hočem dati, moj ljubi nebeški gost, de bi Ti bilo prijetno? — Kaj ti poverniti za vse, kar si meni dodelil? — Drugiga nimam, kakor sercé, ki želi Tebe ljubiti; vzemi ga, o Jezus, rad ti ga dam. In to je vse, kar svojiga imam. Naj tedej ono v veselje zamaknjeno Tebi hvalne pesmi pôje.

O moj Jezus! serček mojiga serca, duša moje duše! daj mi za naprej le to želéti, kar ti želiš, le to storiti, kar me Ti učiš; daj de ne bom več sam živel, ampak de Jezus Ti v meni živiš.

Ponižen hočem biti v svojim zaderžanji, čist v svojim poželenji, pošten v svojim djanji, zadovoljin v svojim stanu; voljan v terpljenji in v vsim svojim življenji Tvoj zvest služabnik.

Kdo me bo ločil ljubezni Kristusove? — ali nadloga? — ali bridkost? — ali lakota? — ali golota? — ali nevarnost? — ali preganjanje? — Svest sim si, de me ne bo ne smert, ne življenje, ne druga stvar ločila od ljubezni božje, ki je v Jezusu Kristusu, gospodu našim!

Duša Kristusovo, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje svete rane zakrij me!
 Se tebe ločiti ne pusti me!
 Pred peklenkim sovražnikom varuj me!
 Ob uri moje smerti pokliči me!
 De z vsimi svetniki bom hvalil te!
 Hvalil zdaj in vekomaj. Amen.

Pobožna prošnja do Zveličarja.

(Sv. Bonaventura.)

O Gospod Jezus Kristus, rani
 moje sercé s svojimi svetimi ra-
 nami, napoji in napolni moje sercé
 s svojo sv. kervjo, de mi bodeš
 Ti, moj križani Jezus, vedno in
 povsod pričujoč, kamorkoli se moje
 oko ozre, in de vse v Tvoji sveti
 kervi vidim, de se le v Tebe
 zamaknem in nikjer ničesar ne
 najdem, kakor Tebe, ničesar
 nikjer ne ugledam, kakor Tebe,

in ničesar ne vidim, kakor —
Tvoje svete rane!

Zate terpéti, o Gospod, in s
Teboj umreti, naj je môja edina
tolažba, moje vedno premišljevanje
in hrepenenje moje žive ljubezni.

Nikjer, kakor v Tebi o Jezus,
naj moje sercé ne počiva! zakaj
le gorjé zamore tam biti, kjer
Tebe ni, saj si Ti moč vsiga-
mogočniga; srečen le v Tebi za-
more biti, ki si vir in studenc
vsiga zveličanja. Jezus, le Tebi
živim! Jezus, le Tebi naj umerjem!
Tvoj sim živ in mertev. Amen.

(Ako vtegneš, se dalje v cerkvi
pomuditi, ponovi kerstno obljubo;
perporoči se Marii devici, angel-
cu varhu, svojimu patronu. Moli
tudi za svoje starše, brate, sestre,
prijatle, neprijatle, sovražnike
i. t. d. pa tudi za verne duše v
vicah.)

Ponovljenje kerstne obljube.

Vsigamogočni večni **Bog**,
nebeški oče, stvarnik in ohranik
vseh stvari! Ti si me po svoji
podobi vstvaril, per sv. kerstu
prerodil, za svojiga otroka in za
deležnika nebeškiga kraljestva
sprejel; —

Bog Sin, **Jezus Kristus**,
edinorojen večniga Očeta! Ti si
za me človek postal, na križi me
večniga pogubljenja rešil, in per
sv. kerstu za svojiga brata v
sveto katoliško cerkev vzel, de
bi me srečno v nebeško kraljestvo
perpeljal; —

Bog sveti Duh, tretja božja
peršona! Ti si me per sv. kerstu
posvetil, in mi v svetih zakra-
mentih svojo posvečujočo gnado
deliš. Presveta Trojica, v treh
peršonah en sam **Bog**! v Tebe

verujem, Tebe molim in hvalim za vse, posebno pa za nar večī milost in dobroto svetiga kersta, ki je velika in imenitna, de ne kraljeva krona tako.

O kako srečen sim, de si me v svojo sveto cerkev poklical, me vsih mojih grehov očistil, in mi vse dal, česar za večno zveličanje potrebujem.

Kar sim nekđaj pri sv. kerstu po svojih botrih obljubil, to obljubo zdaj s hvaležnim sercam ponovim. — Odpovém se hudiču in vsimu njegovimu djanju, kakor tudi vsim zapeljivcam — njegovim namestnikam. Odpovém se napuhu, vsim napčnim šegam in vsim drugim pregreham, kakor vsimu zapeljivimu svetu.

Verujem v Boga očeta, vsigamogočniga stvarnika nebes in zemlje; verujem v Jezusa Kristusa, edinorojeniga Sina božjiga,

ki je rojen bil in terpel; — verujem v sv. Duha, sveto keršansko katoliško cerkev, gmajno (občestvo) svetnikov, odpušanje grehov, vstajenje mesá in večno življenje.

Po nauku sv. keršanske katoliške cerkve hočem kakor spokorni hlapec do smerti živéti, svete zakramente vredno prejemati, in skoz te nebeške vrata v večno zveličanje priti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, po priprošnjah Marije device, vsih angelov božjih, svetnikov in svetnic, posebno mojiga angela varha in mojiga patrona I. Amen.



Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh!, kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafujéš (kaznuješ.) Verujem, de se je Sin božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvetuje. Verujem in terdim vse, kar si ti o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigvali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verújem, ker si Ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero!

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na Tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil Tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od Tebe, ker si Ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi môje upanje!

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim Te iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar veči dobrota, neskončno

popolnoma in vse ljubezni vréden; ljubim Te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Vošim si iz celiga serca, de bi Te ravno tako ljubil, kakor so te Tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo.

Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni o dobrotljivi Gospod, bolj in bolj. Ker Te tedej resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadenem, mi je iz serca žal, de sim Tebe svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, Tebe svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim Tebe svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očéta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude perložnosti zapustiti, storjene grehe čezdalje bolj obžalovati, in

nikdar več zoper Tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim Te po neskončnim zasluženji Tvojiga božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Perporočenje Marii devici.

Bodi češena premila Mati mojiga Zveličarja, vsih devic devica, nebes in zemlje kraljica, mati čiste ljubezni, veselje in zaupanje moje, bodi češena! — K tebi vpijem, Evini otrok, k tebi zdihujem iz te solzne doline, ki je polna nevarnost in skušnjav. — Pod tvojo pomoč perbežim, mati milosti božje, ne zaverzi moje prošnje v mojih potrebah. — Oh oberni, preljubeznjiva mati, k meni svoje milostlive oči. S svojim

Sinam me spravi, svojimu Sinu me perporoči, svojimu Sinu me izroči. O dobrotljiva, o milostljiva, o ljubeznjiva devica Marija, moja gospá, moja srednica, moja pomočnica. Prosi zame sveta božja porodnica, de bom vreden Jezusovih obljub. Amen.

Perporočenje angelu varhu.

Sveti angel varh, meni prijatelj in tovarš dan, de bi me spremljal in vižal po nevarnim poti časniga življenja, in perpehljal iz te ptuje dežele v ljubi očetovi dom večniga zveličanja, lepo te prosim in počastim in se ponižno tvojimu varstvu izročim. — Pomagaj mi, de v dobrim ne oslabim; varuj me, de v nevarnosti ne grešim, in terdno me podpiraj, de vse svoje vidne in nevidne sovražnike svojiga zveličarja sre-

čno premagam. — Skerbno me vódi po oski stezi svete čednosti, k mojimu ljubimu Očetu, kjer zdaj pred njim stojiš, njegovo božje obličje gledaš, moje molitve in dobre dela njemu daruješ in za mene prosiš. — O de bi tudi jest s teboj in z vsimi izvoljenimi neskončnemu Bogu večno čast in hvalo pel! Amen.

Perporočenje svojimu sv. Patronu.

Izvoljeni božji svetnik, sveti I. moj posebni patron, sveti perjatelj in moj mogočni prošnik v nebesih, ki si srečno dosegel, česar še jez v nevarnosti išem, in že vživaš, česar jez želim, naj tudi tebe pozdravim, in se tvoji priprošnji perporočim. — V naročji nebeškiga Očeta se zdaj veseliš, pred sedežem milosti božje stojiš, in se

name na revno zemljo oziraš, in me k sebi želiš ter kličeš: — Sprosi mi usmiljenje in pomoč, de ne bom samo tvojiga imena nosil, ampak tudi posnemal tvoje lepe čednosti, enkrat se pa s teboj veselil v nebeškem kraljestvu, ter hvalil in častil z vsimi svetniki in svetnicami Boga Očeta, Boga Sina in Boga svetiga Duha, kterimu bodi čast in hvala vekomaj. Amen.

Molitev za svojiga spovednika.

Jezus Kristus, moj Gospod in Zveličar! ki si svojim namestnikom sv. Duha dal in jim nebeške ključ svoje oblasti zapustil, nas grehov odvezati, ali nam jih zaderžati; Tebe ponižno prosim, razsvitli svojiga služabnika, mojiga spovednika, de bojo vselej moj

grešen stan prav spoznali, meni potrebne nauke dajali, modro svetovali, vredno pokoro nalagali, in me kakor moj angel varh po pravi poti pokore in poboljšanja za teboj v večno življenje peljali. Poverni jim pa tudi, o Jezus, vse poterpljenje in perzadevanje, ki ga z menoj imajo, ter jim daj enkrat v sredi svojih ovčic se v nebesih per Tebi vekomaj veseliti. Amen.

Molitev za žive starše.

(Ako imaš le očeta, ali mater živo, le za njih reci:)

O Bog! ki mi starše spoštovati zapoveduješ in dolgo ter srečno življenje za tó na zemlji obetaš; lepo te prosim, usmili se mojiga ljubiga očeta (moje ljube matere). Poverni jim na duši in na telesu vse, kar meni dobriga storijo. Daj pa tudi meni svojo pomoč, de jih bom vselej rad

ubogal, jim veliko veselje naredil, enkrat se pa per Tebi v nebeškem kraljestvu z njimi združen veselil. Amen.

Molitev za mertve starše.

Večni Bog! ki si meni mojiga ljubiga očeta (ljubeznjivo mater) vzel in jih k sebi poklical; bodi zdaj Ti moj usmiljeni Oče, in usmili se tudi mojiga ranjciga očeta (ranjce moje matere.) Odpusti jim vse grehe, ki so jih morebiti zavolj mene storili. Naj jim sveti večna luč tam v kraljestvu izvoljenih; naj v miru počivajo! Pomagaj pa tudi meni pravično živéti, srečno umreti in za njimi k Tebi priti v večno veselje, kjer nas nobena smert več ločila ne bo. Amen.

Molitev za vse žive.

Vsigamogočni, o neskončno usmiljeni Bog, Oče miru in ljubezni! ki želiš, de bi vsi Tvoji otroci kakor bratje in sestre v lepim miru, v vedni zastopnosti in v stanovitni ljubezni med seboj živéli, daj nam svojiga svetiga Duha, de nas napolni s svojimi svetimi darmi. Prosim te za svoje tovarše in tovaršice, perjatlé in perjatelce; posebno pa za svoje domače; daj nam vsim razsvitljeno pamet, de bomo pošteno živéli, Tebi zvesto služili, vsiga potrebniga za dušo in telo iméli, enkrat pa k Tebi, svojimu Očetu, v večno zveličanje srečno došli; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev sv. Bernarda *za spreobrnjenje grešnikov.*

Spomni se preusmiljena devica Marija, nikdar še ni bilo slišati, de bi kdo zapušen bil, kterikoli je pod tvojo brambo perbežal, tebe na pomoč klical in se tvoji prošnji perporočal. S tem zaupanjem navdihnjen k tebi o devic devica pridem, k tebi o Mati perbežim, pred teboj jest grešnik zdihujem.

Ne zaverzi o Mati Besede (Jezusa Kristusa) — moje prošnje; Temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...

M o l i t e v

za vse verne duše v vicah.

O Bog vsiga usmiljenja stvarnik in odrešenik vsih vernih, ki

odpušenje deliš in zveličanje, ponižno Te prosim, dodeli mojim bratom in sestram, dobrotnikom in dobrotnicam, tovaršem in tovaršicam, znancam in znankam, ki so pred menoj iz tega sveta se ločili, po prošnji Marije Device in vsih svojih svetnikov svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe, in daj jim priti v družinjo svojih izvoljenih, de kar so vselej želéli, srečno dosežejo, Tebe od obličja do obličja gledati, Tebe uživati, Tebe častiti, hvaliti in moliti na vekomaj. Vsiga tega pa te prosim po Jezusu Kristusu, Tvojim Sinu, Gospodu našim, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.



Litanije

od presvetiga rešnjiga Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Beg,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si per zadnji večerji
sam sebe učencam zavžiti dal,Jezus, kateri si v presvetim Zakra-
mentu resnično pričujoč s kervjo
in z mesam, z dušo in s telesam,
po Božji in človeški natori!Jezud, živi kruh, kateri si z nebes
prišel,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, kruh vsih izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

usmili se nas!

Jezus, studenc vsih gnad,
 Jezus, vedni in nar čistejši dar,
 Jezus, nekervavi dar noviga testa-
 menta,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera je meso po-
 stala, in zdaj vedno med nami
 prebiva,
 O nar svetejši zakrament,
 Nar veči skrivnost Božja,
 Spomin nar večih čudežev Božjih,
 Prečudno znamenje nar veči ljubez-
 ni Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Nar veči moč v skušnjavah,
 Nar močnejši orožje zoper hudob-
 niga svoražnika,
 Nar imenitniši vsih darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodoviga ter-
 pljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, per
 kateri angelci strežejo,
 Nar veči veselje pobožnih duš,
 Nar veči dobrota vernih kristjanov,
 Nar slajši živež naših duš,

usmili se nas!

Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušenih,
 Popotnica, teh, kateri v večnost
 gredó,
 Zastava večniga življenja,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Vsiga hudiga,
 Vsiga greha,
 Nevredniga prejemanja tega pre-
 svetiga Zakramenta,
 Poželenja mesa,
 Poželenja oči,
 Napuha življenja,
 Vsih pregrešnih perložnost in ne-
 varnost,
 Skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudodniga duha.
 Vsih nesreč,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večne smerti,
 Z ljubeznijo, s katero si ta sv. Za-
 krament postavil,
 Z ljubeznijo, s katero si per zadnji
 večerji svoje aposteljne obhajal,
 Z ljubeznijo, s katero tudi nas s

usmili se nas!

odreši nas, o Jezus!

svojim presvetim rešnjim Telesam
živiš,

Z ljubeznijo, s katero se v tem presvetim Zakramentu za nas daruješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem daru Božji pravici zadosti storiš,

Z ljubeznijo, s katero nevrednim kristjanam zanašaš,

Z ljubeznijo, s katero v tem presvetim Zakramentu tolikanj nečasti preterpiš,

Z ljubeznijo, s katero s stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,

Z ljubeznijo, s katero nas tako dobrotljivo poslušas,

Z ljubeznijo, s katero v tem presvetim Zakramentu tolikanj gnad skazuješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem presvetim Zakramentu do konca sveta per nas ostaneš,

Mi ubogi grešniki, te prosimo, usliši nas, o Jezus!

De nam zanesesh, te prosimo, usliši nas, o Jezus!

odreši nas, o Jezus!

De nam vse naše grehe odpustiš,
 De nas v živi veri v ta presveti
 Zakrament poterdiš in obderžiš,
 De v naših sercih terdno zaupanje v
 ta nar svetejši zakrament obudiš,
 De v naših sercih gorečo ljubezen
 do tega nar svetejšiga Zakra-
 menta pomnožiš,
 De naše češenje in pobožnost k temu
 presvetimu Zakramentu pomnožiš
 in ohraniš,
 De nam gnado daš, vselej z dobro
 perpravo k tvoji Božji mizi per-
 stopiti,
 De nam sad tega presvetiga Za-
 kramenta obilno dodeliš,
 De resnično češenje tega nar ča-
 stitljivšiga Zakramenta med nami
 pomnožiš,
 De vso nečast od te nar častitljivši
 skrivnosti Božje zavaruješ in od-
 verneš,
 De svojo sveto cerkev vizaš in
 ohraniš,
 De vsim, kateri v té ne verujejo,
 luč prave vere dodeliš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdiguješ,

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

De naše serca s svojim milostljivim obiskovanjem razveseliš in očistiš,

De nam vselej veselje nad tem presvetim Zakramentam v serce daš,

De vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,

De nas konc našiga življenja s to nebeško popotnico previdiš in obveseliš,

De nas poslednji dan k večnemu življenju obudiš,

De vsim vernim dušam večni mir in pokoj dodeliš,

De nas na sedeži svoje milosti uslišati hočeš,

Jezus, Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Molitev.

O Bog! ki si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; daj nam, te prošimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa in Tvoje Kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

—————

**Molitev k Jezusu
v presvetim Rešnjim Telesu.**

(Sv. Augustin.)

„Vzemite in jejte, to je moje telo; — vzemite in pite, to je moja kri.“ (Mat. 26.)

Moj Bog, in moj Gospod! v Tebi naj moja duša počiva, Tebe naj s svojim duham premišljuje. Z veselim glasam hočem Tvojo hvalo prepevati in Tvoje sveto

ime častiti, in to naj bo vsa moja tolažba, preden pridem v svojo nebeško domovino. Odterga naj se moja duša od vsih posvetnih misel, in moj duh naj v senci Tvojih perut počiva, per Tebi naj pokoj najde moje sercé, ktero je kakor šumeče morjé vedno nepokojno. O bogati delivic vsih dobrih darí, vsigamogočni Bog, nebeška jed, moje veselje. moje zveličanje! daj tudi meni hladilo in moč, kadar pešam, prežèni vse moje raztresenje, reši me mojih zmotnjav, in tolaži me Ti, kadar me vse zapusti. Glej, o Gospod, prosim Te in pred Tvojimi vratmi stojim, terkam in želim, k Tebi pušen biti. O moj Jezus, prosim te po neskončnim usmiljenji, po katerim si nas kakor svitlôba vshajočiga sonca z nebeških višav obiskal, daj meni, svojimu terkajočimu služabniku,

odpreti, de pred Tebe stopim in mir, pokoj, tolažbo in moč pri Tebi in v Tebi najdem, o nebeški kruh, ki nas živiš na vekomaj! Zakaj Ti, o Gospod, sladki Jezus moj, si kruh in vir (student) življenja, varh večne svetlobe; Ti si moje vse, ki živiš pravične, ki te ljubijo. O Gospod, utolaži mojo zdihujejočo dušo, o Jezus nasiti jo lačno, z dobrotami in veseljem v večno življenje! Amen.

Priporoči samiga sebe Jezusu rekoč:

Tebi se perporočim, nar ljubeznivši Jezus! Skrij me v svoje ljubezni polno sercé in nikar nikdar ne perpusti, de se kdaj od Tebe ločim!

V življenji bodi moja tolažba, v smerti moja popotnica, v večnosti pa moje zveličanje, česar Te ne samo zase prosim, temuč

tudi za vse teh mojih; prosim Te po Tvojih britkih solzah, velikim terpljenji in prelivanji svete kervi. Amen.

Perserčna obljuba pred sv. Rešnjim Telesam.

(Sv. Tomaž Akvin.)

Serčno želim, te vedno ljubiti, moliti in vredno Te prejemati. O presveta večerja, per kateri se Jezus Kristus vživa, spomin Njegoviga terpljenja obhaja, duša z gnadami napolnuje in nam zastava večniga veličastva daje! Amen.

Hvaljeno in vekomej češeno bodi presveto Rešnje Telo. Amen.



CERKVENO LETO.

Opomin.

Človek obstoji iz duše in telesa; telo je iz zemlje vzeto, duša pa je od zgoraj vdihnjenja, tedej je telo vidljivo in umerljivo, nevidljiva in neumerljiva pa je duša. Za obojno gre človeku skerb imeti, de zamore voljo božjo na tanko spolnovati ter mu dolgo in zvesto služiti. Vse drugačna je skerb za telo, od skerbi za dušo, tode obojna skerb se *v času* godi; ali kakor je skerb različna, tako tudi čas, tedej imamo tudi dvojni čas, *dvojno leto*; *eno*, v katerim za telo skerbimo, ki se ravna po stvarjenim solncu; *drugo* pa, v katerim nam mora biti posebna skerb za dušo, je pa vredjeno po nevstvarjenim soncu, presveti Trojici. Pervo leto imenujemo navadno ali sončno leto; drugo pa cerkveno leto, ker je Bog cerkvi skerb izročil za neumerljive duše svojih stvari.

Kakor so telesne skerbi različne od dušnih, je tudi začetik in konec

imenovanih let različen. Sončno leto se začne 1. prosinca konča pa 31. grudna in ima štiri letne čase: spomlad, leto, jesen in zimo; cerkveno leto se pa začne prvo nedeljo v Adventu, ter jenja zadnjo nedeljo po binkoštih in ima le tri letne čase, in sicer: *božični, velikonočni in binkoštni čas*. Cerkveno leto se je potem vredilo, kar je trojedini Bog storil, de nas je vstvaril, odrešil in posvetil, tedaj pripravne storil, se večno zveličati.

Šest dni je Bog delal, sedmi dan pa je počival od vsih svojih del, ki jih je storil, in on je požegnal (blagoslovil) sedmi dan ter ga posvetil. I. Moz. 2, 2. — 3.

Šest dni zapored je tedej šlo človeku delati in za telo skerbeti, sedmi dan pa od telesniga dela počiti ter za dušo skerbeti. Vsaki sedmi dan je bil tedej duhovni dan. Tode samo per tem dnevu ni ostalo, zakaj Bog je človeku s časoma posebne gnade podelil, za ktere mu je bil človek dolžan tudi posebno hvaležnost skazati, zato je Bog svojimu izvoljenimu ljudstvu — Judam — zraven vsakiga sedmiga dneva še ne-

katere druge dneve praznovati zapovedal, in sicer *veliko noč* v spomin rešenja iz Egipta; 50ti dan potim *zahvaljivni dan* za vse prejete dobrote; — praznik *šotorov*, v spomin, de so v pušavi pod šotori 40 let stanovali; praznik *tempelnoviga posvečenja*. Tako je bilo v Gospodovi cerkvi stariga testameta.

V cerkvi noviga testameta so pa koj aposteljni namest sedmiga dneva perviga v tednu za duhovni dan spoznali in *nedeljo* imenovali, in, sicer zato, ker je Bog Oče prvi dan tedna stvariti začel, Bog Sin ta dan od smerti vstal in Bog sv. Duh tudi v nedeljo čez Apostelne peršel ter ustanovil sveto cerkev. Pervi dan v tedni je tedej praznik presvete Trojice ali Gospodovi dan in tacih dni imamo v letu 52, kterikrat tudi 53, ki so pa v tri verste razdeljene.

I. V prvi versti ali v *pervim letnim času* obhajamo spomin neizmernih dobrot Boga Očeta, ki nam jih je zkazal s tem, de nas je vstvaril, ljudi na obljubljeniga odrešenika perpravljaj; svojiga Sina na svet poslal in njegovo rojstvo razglasil po judovskih in jutro-

vih deželah. Sem tedej spadajo 4 adventne nedelje; božični dan ali Jezusov rojstni dan, njegovo obrezovanje, razglašenje, darovanje v tempeljnu in toliko nedelj, kolikor je prvih dni v tednih od praznika treh kraljev do devete nedelje pred veliko nočjo. Zadnji praznik božični je spomin Jezusoviga darovanja in njegovih otročjih let.

II. *Velikonočni čas* nam pred oči postavlja nezmerno ljubezen Jezusovo, ker v tem času obhajamo njegovo vnanje življenje, učenje, triletno perzadevanje, terpljenje, smert, pokop, vstajenje, 40 dasko življenje po vstajenji in vnebohod. Začne se pa velikonočni čas tri nedelje pred postam, katerih prva se imenuje sedemdeseti, druga šestdeseti in poslednja petdeseti dan, se vé de pred veliko nočjo; potem pride prvi postni dan ali pepelnica in 6 postnih nedelj — prvopostna ali pepelnična, kvaterna, brezimena, sredpostna, tiha, in cvetna nedelja; velki teden, velikonočna nedelja s svojim pondeljkam; — pet nedelj po velikonoči; po peti nedelji je križev teden in četertik tega tedna t. j. 40ti dan po vstajenji Jezusovim je

njegov vnebohod, s katerim se velikonočni čas konča.

III. Po velikonočnim času se perčne *binškoštni*, v katerim posebno ljubezen sv. Duha, ki nas posvetuje in Jezusovo cerkev viža, obhajamo. Pred binškoštnim to je petdesetim dnevam po veliko noči gre ena sama nedelja po vnebohodi Jezusovim, ki se pa še imenuje šesta nedelja po veliko noči; prvi dan drugiga tedna je binškoštna nedelja s svojim pondeljkom nar višji praznik svetiga Duha, in nedelje, ki za njim sledijo, se imenujejo in štejejo po binškoštih; jih je pa nar manj 24, nar več pa 28, kakor je velika noč bolj zgodaj ali bolj pozno. Kadar je po treh kraljih do sedemdesetdanske nedelje 6 nedelj, jih je po binškoštih le 24; tam 5, tukaj 25, tam 4, tù 26, tam 3, tù 27, tam le dve, tukaj 28. Ta različnost v številu po binškoštnih nedeljah nam lepo pred oči postavi nestanovitnost človeškiga življenja in neznani konec sveta in našiga življenja.

To je tako rekoč deblo cerkveniga leta; kakor pa iz debla tudi vejce rastejo, ki cveto in sad rode, tako

sta tudi v deblo cerkveniga leta cvetje in sad keršanskiga življenja vcepljena t. j. mati katoliška cerkev nam v svojim letu pokaže posebne lepe izglede pobožnih ljudi, ki so se posvetili in nam svetijo kakor sonce na nebu in ti so izvoljeni božji, angeli in svetniki.

Nar lepši cvetlica med njimi je pač neomadežvana mati Jezusova, Marija. Nje spomin vredno obhajati mati kat. cerkev 5 Mariinih praznikov očitno in slovesno, in več drugih pa na tihim v svojih molitvah obhaja, in sicer v adventu njeno neomadežvano spočetje (8. grudna); — v konec božičniga časa njeno očiševanje (2. svečana); — v postu njeno Angelovo oznanjenje (25. sušca); — v binkoštnim času njeni vnebohod (15. velk. serp.), in njeno Rojstvo (8. kimovca).

Spomin Angelov varhov slovesno obhajamo prvo nedeljo kimovca; drugi spomini se na tihim obhajajo, kakor pratika kaže, n. pr. sv. Mihela 29. kimovca.

Tudi spomine drugih izvoljenih božjih t. j. svetnikov obhajamo ali *slovesno in očitno* ali pa *na tihim*. Po celim kat.

svetu mati kat. cerkev le spomin ss. Petra in Pavla (29. rožn.), in god vsih svetnikov (1. listopad) slovesno in očitno obhaja; spomini drugih se pa le v nekterih deželah in krajih slovesno in očitno obhajajo, to je tistih, ktere so si ljudje eniga kraja (fare) ali ene dežele v posebne pomočnike ali patrone izvolili, n. pr. na Kranjskim sv. Jožefa. Drugih svetnikov godovi se pa na tihim obhajajo, kakor jih pratika kaže.

Le toliko sploh od cerkveniga leta in cerkvenih časov. Dalje pa sledijo molitve, zverstene na imenovane čase in praznike.

Praznovanje cerkvenih letnih časov in praznikov.

Molitev v adventu.

Neizrekljivi večni Bog! Z velikim veseljem perčakuje moje sercé spomin tiste srečne noči, v kateri je Jezus Kristus, tvoj ljubeznjivi edinorojeni Sin, človek

postal in zato rojen bil, de bi pregnal temo nevere in nevednosti in peržgal svitlo luč svojih nebeških nauk in razveselil duše vsih, ki so po svojim odrešeniku zdihovali. Daj tudi meni po mojim Jezusu tako goreče hrepenéti, kakor je stari Simeon po njem zdihoval; daj mi pa tudi se tako perserčno veseliti, kakor se je on veselil, ko je Jezusa v svojim naročji Tebi daroval. O moj Bog! iz celiga serca se hočem veseliti spomina tvoje neskončne ljubezni do Tvojih stvari, rojstva Jezusa Kristusa. Z grenko žalostjo se per tem spominu moje sercé napolni, ker spoznam v svojo sramoto, de sim nevreden, Jezusa tako sprejeti v svoje sercé, kakor ga je stari Simeon na svoje naročje sprejel; zakaj le čiste serca so Jezusu dopadljive, le v čistih sercih on hoče in zamore

prebivati; — jest pa sim grešil pred Teboj neskončno Pravični in Vsigamogočni, ker sim svoje oči od Tebe obernil, in se na pot posvetniga veselja, posvetnih skerbi, na pot krivice in pogubljenja podal.

Zdaj pa še le prav živo čutim svojo nevrednost, visocih in svetih praznikov se vdeležiti, ko nas Tvoja sv. cerkev na prihod Tvojiga edinorojeniga Sina pripravlja. Ti si Bog ljubezni, in nočeš smerti grešnikove, temuč želiš, de se spreoberne in živi. Oh! poglej milostljivo na me, uboziga grešnika; saj dobro spoznam svoje pregrehe, živo čutim de sim Ti veliko nečast delal — zdaj pa vse to grenko obžalujem. Usmili se zgubljene ovčice, ki se Tvoji neskončni milosti v naročje poda, ter te v tem gnad polnim času odpušenja grehov in perza-

nešenja štrafing milo prosi. Oče poln usmiljenja, očisti me vsih, tudi majhnih prestopkov, ki me černijo pred Tvojo svetostjo, de bom ves spokorjen in poboljšán spomin rojstva svojiga božjiga Odrešenika vesel obhajati zamogel.

Vi, oblaki, ga rosíte!
 Ali zemlja naj ga da,
 Ve nebеса ga pošlite
 Skór Zveličarja svetá.

Ti pa, o Jezus! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, nikar se ne mudi, k nam priti. Hiti k nam revnim, in razveseli nas žalostne! Stegni svojo ljubezni polno roko, ter nas vsih dušnih stisk reši. Pridi, pridi, o Jezus! saj brez Tebe ni veseliga dneva. Jetnik sim brez Tebe in kakor v železje zakovan, dokler me Tvoja pričujočnost ne osvėti, dokler Tvoja resnica ne oprostí in Tvoj perjazni obras moje duše v nebеса

ne prestavi, ktere so na tem svetu le v Tebi pri svetim obhajilu najti. Amen.

Rojstvo našiga
Gospoda Jezusa Kristusa,
 ali
Božični dan.

Neskončno usmiljeni, večni Bog! — Veselje, hvaležnost in ljubezen mojo dušo sprehajajo done, ko se keršanske množice zbirajo, ter rojstvo Tvojiga ljubiga Sina, Jezusa, obhajajo. To je praznik, kateri vse s čudam napolnuje in Tebe večno ljubezen, moliti napeljuje; to je pa tudi praznik, kateri grešnika pretrese, de mora svojo nevrednost božjiga usmiljenja živo čutiti.

O srečni dan, kateri me rojstva mojiga Zveličarja opomni, po katerim se je v človeškim rodu

toliko spremenilo in človeka k pravimu spoznanju, grešnika pa zopet v naročje njegoviga stvarnika perpeljalo. — O presrečni in zveličavni dan, v katerim se je božja neskončna ljubezen perkazala, ktera nam je Jezusa Kristusa poslala, de bi nobeden, ki vanj veruje, pogubljen ne bil, temuč vsi zveličani.

Ko je bil Bog svet in našo zemljo vstvaril, in je živih stvari na milionkrat milione v zraku in na zemlji, v vodah in tomunih žvergolelo, si Ti, Vsigamogočni, iz prahu perviga človeka, in iz njegoviga rebra mu pomočnico vstvaril. Edine pametne stvari sta bila prva človeka na široki zemlji potim, ko si jima bil neumerljivo dušo vdihnil. Nedolžna kot bela lilija sta bila in z gorečim sercam Tebe, svojiga stvarnika, ljubila in le v Tebi se veselila.

Moč si jima bil dal, gospodovati čez celo zemljo in vse njene stvari. Paradiž (raj) si jima bil odločil v prebivališče, sadje brezštevlnih dreves v hrano; le sad od drevesa, ki se mu drevo spoznanja dobriga in hudiga reče, si jima bil jesti prepovedal. Le samo to je bila Tvoja prepoved, in sicer zato, de bi njuno pokoršino in ljubezen do Tebe, njuniga stvarnika, poskusil. O blagor jima je bilo, dokler sta to lahko zapoved spolnovala! srečna, presrečna sta bila! — Ali hudobni in že prekleti angeli so ji zavidili zavolj sreče in veselja, katero sta neskaljeno vživala. — Zapeljivc se v podobo zvite kače spremeni in Evo prekanjeno zapeljuje, dokler je ne zapélje in sicer zapelje k tisti strašni hudobii, ktera je ravno njega in ž njim toliko drugih angelov s svetih nebes pahnila v

peklenški brezen, — k napuhu in k iz njega izvirajoči nepokoršini. — Prekleta bodita napuh in nepokoršina! Vidva sta prva človeka in vse njune otroke nesrečne storila. — Žalostni so bili nasledki perviga greha; oh koliki napokoj jima njuna zbujena vest dela, ki jima očita njuno nehvaležnost do svojiga stvarnika; očita, kako lahkomišljeno sta perjaznost svojiga nebeškiga, ljubezni do nju polniga Očeta zapravila z napuhom in z nepokoršino. Bežati morata in zapustiti prelepi vert svetiga raja, kjer sta tolikrat s svojim Očetam se pogovarjala; zdaj pa, ko sta z greham nečista postala, jima ni več perpušeno, njegovo obličje gledati. Oslabljena na umu, pameti in volji tavata in v Tebi o Bog, nič več dobrotljiviga in ljubeznjiviga Očeta ne spoznata, ampak se Te bojita

kakor svojiga ojstriga sodnika. Bolezen, nadloge, težave, bolečine sta prejela po grehu, nimata ga več veseliga dneva; solze skesaniga serca se jima po licih vlivajo, kadarkoli se svojih otrok spomnita, ktere sta tolikanj nesrečne storila; serci jima hočete počiti od žalosti, de bo nju in njunih otrok življenju smert konec storila, in vse kar živi in se giblje, pomorila!

Ali tvoje usmiljenje, neskončno dobrotljivi Bog, ki je nezumno, se ju je usmililo. Čeravno si se njih očem odtegnil, ji vendar nisi bil zapustil, temuč ji še vedno, kakor dobri Oče, vodil in na pot k zveličanju napeljeval, ter ji učil spoznati Tvojo voljo in ji utolažil z obljubo, de njima in njunim otrokam hočeš poslati Odrešenika.

Ko se je pa človeški rod

množil, in so družine se ustanovile, so otroci svetá na Te pozabili in bilo je, kakor de bi bile Tvoje svete besede zginile iz serc vsiga človeškiga rodu; le simtertje se je marskteri našel, ki je na Te, o večni Bog! še porajtal. Le poželjivosti mesá ino blaga so gospodarile; le posvetno je veljalo, nebeško in večno pa je bilo pozabljeno. Nevednost, vraže, neumnost in vse mogočne nespo- dobnosti, kreg, prepír, sovraštvo, vojske, ubijanja in morije; to in kar si zamoremo še hudobniga misliti, je po širokim svetu gos- podovalo. Človek clo sam sebe več ne spozna ter več ne vé, de si ga vstvaril Ti, ki si Bog od vekomaj, ter ga k svetosti in neumerljivosti poklical in večno ve- selje mu namenil. Hudobija je bila v človeškim sercu clò misel na večnost in neumerljivost zaterla.

Celi svet in vse, kar je bilo na njem, je uganjka jim postalo, in misel se jim vrinila, de smert kakor telo, tudi dušo pokončá, še clo Tebe, o večni Bog, so pozabili in si malike lili in molili. Ravno ko pa je nevednost po celim svetu nar bolj se bila razprostila, se je Tvoja neskončna ljubezen v Tvojim edinorojenim ljubim Sinu, Jezusu, pokazala, de se nobeden ne pogubi, ki v Njega veruje.

Beseda je mesó postala v Mariinim čistodeviškim telesu, in žark svitlobe božje celi svet prešine. — Jezus Kristus, obljubljeni Odrešenik svetá, po katerim so očaki Adam, Abraham, Izak in Jakop hrepenéli, je v Betlehemu rojen. Njegovo rojstvo po telesu, je naše duhovno rojstvo, njegovo življenje je naše življenje. On je temo človeškiga uma z nebeško

resnico pregnal, On je vezi greha sterl in pot v nebeško domačijo pokazal, ter vrata odperl, ktere je bil greh zaperl. Bil nam je Učenik, Vodnik in Zveličar.

Svete božje ljubezni goreč je nas vse ljudi ljubil kakor svoje brate ter ljubezen tudi v nar pervo, nar vikši in nar imenitniši zapoved povzdignil. On nas je učil Tebe, večni Bog, stvarnika nebes in zemlje, Očeta vsih stvari, Tebe nar višjiga, nar svetejšiga spoznati, kteriga angeli molijo, pred kterim arhangeli klečé, in do kteriga Kerubini in Serafini ljubezni goré. Jezus nas je napeljeval, tolažbe v žalosti, polajšanja v terpljenji v Tebi, usmiljeni Oče, iskati, in svoj cil in konec le v Tebi najti. Po njem še le za gotovo vemo, de nas po tem revnim življenji unkraj groba čaka presrečna in vesela

večnost, če pobožno in sveto
tukej živimo.

Ne samo učil nas je Jezus
Kristus, Tvoj edinorojeni, tudi
grehe naše in grehe celiga sveta
je na svoje nedolžne ramé zadel
in težo njih in ž njimi zasluženih
štrafing je na-se vzel, ter voljno
v dar tistimu prestal, kteriga smo
bili mi z grehi tako strašno raz-
serdili. Ves nedolžen, svet in čist
kot sonce je vender med hudo-
delnike prištet, clo tolovajem in
morivcam se zadpostavi, grenki
kelh terpljenja, ki se clo še mis-
liti ne da, je popil do zadnje
kaplje, do zadnje kaplje svojo kri
na lesu križa za naše in grehe
celiga sveta pretil, de bi nam —
krivim — grehi bili zbrisani, za-
služene štrafinge odpušene, in mi
večniga pogubljenja rešeni. —
Pa kdo bo naštel dobrote vse, ki
so nam po Jezusu došle, zato

v dnevu spomina Njegoviga rojstva svoje duhovno rojstvo vidimo, in čast in hvalo neprenehama s Tvojimi angeli in arhangeli, Serafini in Kerubini Tebi, usmiljeni Oče, in Njemu, ki si ga poslal, Jezusu Kristusu prepevamo rekoč: Svet, svet, svet, si Ti Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna Tvojiga veličastva! Čast in hvala bodi Tebi, trojedini Bog na vekomaj! Amen.

Praznik

Obrezovanja našiga Gospoda,

ali

noviga leta dan.

O Večni in nezmerni! ki si bil, preden se je čas začel, preden je svet bil, od vekomaj, poglej milostljivo na hvaležni dar, ki ti ga Tvoj hlapec pernese, kateri je s Tvojo gnado zopet

celo leto preživel in ravno kar nastopil novo leto.

Nebo in zemlja sta napolnjena s Tvojimi dobrotami. Vse le v Tebi obstoji; le mignil bi, in mesec, zvezde in sonce in vse nebeške moči bi se stresile ter se v nič spremenile, iz kteriga si vstvaril njih in tudi mene, svojo stvar. De pa dons še se giblem ter živim, je nova Tvoja dobrota, brez ktere bi me več ne bilo. O de bi pač imel to Tvojo dobroto vedno pred očmi! de bi vsak trenutek, kteriga mi še daš živeti, le v Tvojo čast in v svoje in svojiga bližnjiga zveličanje obernal in srečno dostal čas poskušnje na tem svetu in tolikanj boljši in popolniši perhajal, kolikanj dalje še živim. — Ali, saj veš o Gospod, de sim slaba stvar popačena, de torej brez Tvoje vedne pomoči nič v

večno življenje zaslužljiviga dopernesti ne morem. Zato te ponižno in goreče prosim, de mi tudi v tem času, ki si mi ga dodelil, in tudi v prihodnjim, če boš za dobro spoznal, mi ga dodeliti, pomagáš in me podpiraš, de le Tebi živim in Tebi le umerjem, ker si me le za-se vstvaril in torej moje sercé nikjer pokoja ne najde, dokler v Tebi ne počiva.

Daj nam vsim, ki nas še hraniš, in obderžiš, otročjo pokoršino do svojih zapoved, de se s terdnim zaupanjem bližamo svojim cilu in koncu. Ako se pa kdo spodtakne in pade na potu svojiga življenja, oh nikar ga ne steri, temuč usmili se ga v svoji počasni milosti, vzdigni ga ter ga ohrani, de se vekomaj ne pogubi.

Pomagaj, usmiljeni Oče, de v letu, ki smo ga ravno nastopili,

se vsi hudobni spreobernejo, in vsi dobri še popolniši, vsi pa v Tvoji sveti službi srečni postanemo. Daj, de revež ne bo zastonj jokal; usliši vsaciga, ki Te tolažbe, svéta in pomoči prosi in v Tebi naj sleherni prijatla in dobriga očeta najde. — Visoke in niske, bogate in revne, starčike in mladenče in nas vse pelji po vsakteriga potu na svoji očetovi roki skoz to življenje, de se ne pogubimo, temuč de te bomo s tvojimi trumami zveličanih duhov vekomaj častili, molili in ljubili. Amen.

Praznik Razglašenja
našiga Gospoda Jezusa Kristusa,

ali

sv. treh kraljev.

Bodi češeno, božje dete; češen bodi Ti, moj Zveličar, Jezus

Kristus! — Kakor so se srečni pastirčki na Betlehemskih pašnikih angeloviga oznanjenja Tvojiga rojstva razveselili; tako tudi moje serce veselja igra ta dan, v kterim si Ti svoje veličastvo celimu svetu razodel. Čudna zvezda se na nebu perkaže in celimu svetu Tvoje rojstvo, o Jezus, oznanuje ter tudi nevernike (ajde) k Tebi perpelje, de se tudi oni udeležijo Izraeloviga veselja. Trije možje, modri, bogati, imenitni od neverne Arabije pridejo v Jeruzalem s svojimi kraljevimi darmi, de Tebi, o Jezus, ki si človek postal, čast skažejo in Te svojiga Boga molijo. „Kje je novorojeni kralj Judovski? Vidili smo njegovo zvezdo, ter peršli ga molit.“ — Le samo po Tebi, o Jezus, poprašujejo, za Jeruzalemske lepote se ne zmenijo in z veseljem Jeruzalemsko mesto zapusté, de le

zvedó, kje te bodo našli. V Be-
tlehem hité ter Te v nebeški
svetlobi v naročji Tvoje matere
najdejo, precej pa, ko Te ugle-
dajo, na svoje kolena popadajo,
Te molijo svojiga Boga, kralja
in Odrešenika, ter Ti zlata, ka-
dila in mire darujejo.

Tudi jez, moj Jezus, pred
Teboj na kolena padem, Ti si
pravi živi Bog! Ti si mi prižgal
luč prave vere, ki me pelje v
Tvoje prebivališé. O kolika sreča
me je pač došla, de sim v pravi
veri rojen, po Tvojim usmiljenji;
de vem v Tebi, o Jezus, svojiga
Boga in Odrešenika častiti in
moliti. V resnici! Ti si edinorojen
Sin, Boga Očeta! Ti si pot res-
nice in življenja! Le po Tebi
se v večno življenje priti zamore!
Moje telesne oči te sicer vidijo
v podobi; oči moje terdne vere
pa vidijo Tebe, o Jezus, živiga

Boga, v zakramentu sv. rešnjiga Telesa. — Zato se v križih in težavah zaupljivo k Tebi obernem, v žalosti le pri Tebi tolaženja išem; v stiskah Tebe rešenja prosim in v smertni uri od Tebe pomoči perčakujem. Oh moj Jezus, usliši moje prošnje; moje zaupanje v Tebe naj ne bo nikdar osramoteno. Kadar se bo pa moja duša pozemeljskih vezi rešila in se k Tebi povzdignila, oh, nikar ji ne zapri vrat, ki si jih s svojo smertjo na križi odperl vsim, ki Tebe išejo, temuč spusti jo v svoje kraljestvo, kjer bo vekomaj Tebe hvalila, častila, molila, ljubila in spoznala, de si Ti Sin živiga Boga! Amen.

P r a z n i k
presvetiga in presladkiga Imena
Jezus ,

ki je vselej 2. nedeljo po sv. treh kraljih.

L i t a n i j e
od sladkiga Imena „Jezus.“

Gospod , usmili se nas !

Kriste , usmili se nas !

Gospod , usmili se nas !

Kriste , sliši nas !

Kriste , usliši nas !

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
 Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, Sin živiga Boga,
 Jezus, Sin prečiste Device Marije,
 Jezus, nar svetejši,
 Jezus, nar mogočniši,
 Jezus, nar popolniši,
 Jezus, nar častitljivši,
 Jezus, nar čudniši,

} usmili se nas !

Jezus, nar veselejši,
 Jezus, nar ljubeznjivši,
 Jezus, čistejši kakor sonce,
 Jezus, lepši kakor luna,
 Jezus, svitlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar ubožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežljivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, ki mir ljubiš,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, zgled našiga življenja,
 Jezus, naše perbežališe,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetiga zadržanja,
 Jezus, oče vsih ubogih,
 Jezus, trošt (tolažnik) vsih žalostnih,
 Jezus, bogastvo vsih revnih,
 Jezus, žlahtni kamen,
 Jezus, bramba vse popolnosti,
 Jezus, dobri pastir vsih ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,
 Jezus, edina prava luč,

usmili se nas!

Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotā,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj patriarhov, (očakov),
 Jezus, razsvitlovavec prerokov,
 Jezus, mojster apostelnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženjen devic,
 Jezus, krona (venec) vsih svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Vsiga hudiga,
 Vsiga greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudobniga duha,
 Duha nečistosti,
 Pregrešnih perložnost,
 Prelomljenja svojih svetih zapoved,
 Kuge, lakote, vojske,
 Večne smerti,
 Po skrivnosti svojiga sv. včlovečenja,
 Po svojim prihodu,
 Po svojim rojstvu,
 Po svojih bolečinah,
 Po svojim gajžlanji,
 Po svojim kronanji,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Po svoji smerti na križi,
 Po svojim znotranjim in vnanjim
 terpljenji,
 Po svojim od smerti vstajenji,
 Po svojim vnebohodu,
 Po svojim nebeškim veličastvu,
 Na prošnjo svoje svete matere
 device,
 Na prošnje vsih svetnikov,
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Jezus!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usmili se nas, o Jezus!

reši nas, o Jezus!

Kriste, usliši nas!

Kriste, sliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Imé Gospodovo bodi česeno!

Zdaj in na vse večne čase.

M o l i m o.

O Bog, ki si častitljivo Imé
 našiga Gospoda, svojiga edino-

rojeniga Sina, Jezusa Kristusa, svojim vernim ljubeznjivo, sladko in mogočno, hudobnim duhovam pa, ki to sveto Ime slišijo, strašno storil, dodeli milostljivo, de bodo vsi, kateri to sveto Imé na zemlji častijo, sladkost Tvoje tolažbe na zemlji prejeli, in večno veselje in zveličanje v nebesih vživali.

O Bog, ki si svojiga Sina Odrešenika človeškiga rodu postavil in ga „Jezus“ imenovati zapovedal, dodeli milostljivo, de bomo enkrat v nebesih Tistiga od obličja do obličja gledali, kteriga presveto Imé na zemlji častimo, po ravno tistim Jezusu, Gospodu našim, tvojim Sinu, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

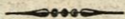
Sv. Oče papež, Innocenci XIII. so 17. mal. serp. 1722 za vse dežele

našiga cesarstva v praznik presladkiga Imena Jezus, popolnoma odpustek vsim tistim vernim dodelili, kateri v ta praznik zakrament sv. pokore in sv. rešnjiga Telesa vredno prejmejo in so per slovesni sv. maši ter za mir in edinost med keršanskimi oblastniki, za zatertje vsih krivih ver in povišanje sv. matere katoliške cerkve pobožno molijo.

Sv. Oče papež, Pij VII. so pa 21. dan vel. travna 1810 čas, popolnoma odpustek *sladkiga Imena Jezus* zadobiti, do prihodnje, t. j. tretje nedelje po treh kraljih, podaljšali, de bi se tolikanj več vernih tega odpustika in češenja presvetiga Imena vdeležilo. —

Hočes torej sv. odpustka deležen biti, ki ga mati kat. cerkev v čast presvetiga Imena Jezus, v dušni prid svojih otrok deli, bodi v praznik sv. Imena Jezus, s tem namenam pri slovesni sv. maši, prejmi vredno zakramente sv. pokore in sv. rešnjiga Telesa, in moli na zgorej imenovano papeževo misel sedem očenašev in sedem češenasimarij, ali pa molitve ki jih najdeš postavljene na praznik Mariiniga imena, v katerim ravno na to vižo, kakor v

praznik Jezusoviga Imena, mati kat. cerkev popolnoma odpustek skoz celo osmíno tega praznika svojim vernim deli.



Začetek posta, ali Pepelnična sreda.

O Bog! le kdor se poniža pred Teboj, gnado in usmiljenje per Tebi najde; in kdor zavolj svojih grehov pokoro dela, Tvojo jezo potolaži. Gospod, usliši moje prošnje, ter izlij svoj žegen nad svoje služabnike, ki so dali svoje glave pepeliti. Napolni jih z duham kesanja in pokore; dodeli jim, česar Te po pameti prosijo; uterdi in ohrani jim, kar so že prejeli po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vsigamogočni, večni Bog! Ninivljanam si perzanesel, ki so v žalostnih oblačilih in v pepelu

pokoro delali, dodeli nam, de tudi mi pokoro delamo in odpušanje grehov dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog, poterdi svoje verne, de, kakor so sveti postni čas perčeli, ga tudi v svoje zveličanje končajo, po Gospodu našim, Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev v postu.

Moj Zveličar, ljubi Jezus! glej, duša moja se k Tebi povzdiguje ter Tvoje terpljenje pre-mišljuje! Le zgol Tvoja neskončna ljubezen do nas, svojih stvari, te žene v nar veči zasramovanje, v nar hujši terpljenje, v nar strašnejši gajžlanje, v nar grozovitniši smert, v smert na križ, v smert za nas, Tvoje sovražnike ter grešnike. Ti, Zveličar moj, umerješ, de jest živim; Tvoja smert mi je zastava, de mi Bog

perzanese. Le na križi pri Tebi, o Jezus, se ta ljubezen najde, zato se zaupljivo oklenjem Tvojiga križa, in s Teboj terpéti želim. Pod Tvojim križem se hočem učiti, Bogu pokoren biti do smerti, voljno, ponižno in s kesanim sercam vse svoje težave prenašati, v božjo voljo se popolnoma vdati ter s Teboj moliti: Oče, če je mogoče, vzemi kelh terpljenja od mene, pa ne moja, temuč Tvoja volja naj se zgodi!

Pod Tvojim križem, o Jezus, se hočem učiti, kako mi je, svoje sovražnike ljubiti; premišljevati hočem, kako si se do svojih zasmehovavcov in morivcov obnašal ter govoril: Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.

Pod Tvoj križ, o Jezus, bom hodil, kadar me bodo cagovitne in obupne misli nadlegvale in terdno se zanesem, de bom tudi

jest iz Tvojih usmiljenih ust zaslišal tolažljive besede, ki si jih desnemu razbojniku govoril rekoč: Še dans boš z menoj v raji (paradiži).

K Tvojimu sv. križu, o Jezus, se bom zatekel, in upam, de tam Tvojo sv. mater najdem, ktero si meni in celimu človeškemu rodu po svojim ljubim Janezu v mater dal. Oh žalostna mati Jezusova, Marija, bodi torej tudi meni prava mati ter vzemi me pod svoje varstvo in zavetje.

K Tvojimu sv. križu, o Jezus, se bom podal, v vsih svojih stiskah in nadlogah, ker me Ti s križa dolj učiš, kje imam pomoči iskati, ki si v svojim narhujšim terpljenji z velikim glasam klical: Moj Bog! Moj Bog, zakaj si me zapustil!

K Tvojimu sv. križu, o Jezus, hočem hitéti, ker vem, de

tudi po meni hrepeniš, ko kličeš: Žejin sim! Sprejmi me, tù sim, pogasi z menoj svojo žejo, mene pa s seboj napoji.

Pri Tvojim sv. križi, o Jezus, se hočem pomuditi, de nobene besede Tvojiga draziga testamenta ne preslišim, saj se Tvoje življenje koncu bliža, ker rečeš: Dopolnjeno je!

Pri Tvojim sv. križi, o Jezus, se hočem učiti umirati! Preden oči zatisneš ter glavo nagneš, sebe Očetu zročiš, rekoč: Oče, v Tvoje roke zročim svojo dušo! — O Jezus, večna ljubezen, ktera Ti je v smert na križi za nas grešnike, Tvoje sovražnike perpeljala, daj, de bom tudi jez svojo dušo, v roke svojiga Očeta, ali v Tvoje naročje zdihnil!

Oh Jezus, Ti križana ljubezen, vodi me ta sveti čas pod svoj sveti križ, de pogostama premiš-

ljujem zadnje besede Tvoje, jih globoko si v serce vtisnem ter v njem ohranim in se od Tebe, večna ljubezen, tudi Tebe ljubiti naučim. Daj, de le Tebi živim, le Tebe ljubim in le Tebi umerjem, se pa tudi pri Tebi veselim na vekomaj. Oh Jezus, Jezus, križani Jezus, usmili se me! usliši me! Amen.

V svetim postu boš Jezusa nar bolj permerjeno častil, in si postni čas po volji svoje skerbne matere, katoliške cerkve, nar bolj v svoj dušni prid obernil, ako boš Jezusovo terpljenje, posebno pa Jezusa na križi premišljeval, ter pogostama pod križ Jezusov hodil, kar se zgodi z andohtjo križeviga pota, kjer se boš tudi, ako je križev pot od kteriga meniha sv. Franciška žegnan, (blagoslovljen), svetiga odpustika vdeležil. Zato tukaj sledi navod, križev pot moliti:

Sveti križev pot.

Darovanje.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celiga serca, de sim kdej Tebe, o nar veči dobrota, razžalil. Darujem Ti ta sveti Križev pot k Tvoji časti v spominj tistiga težavniga pota, po katerim si zavolj mene uboziga grešnika hodil. Jez želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, de s tem svetim Križevim potam v tem živ-

ljenji tvojo milost, v prihodnjim pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval, za ktere mu jih darovati želiš, de bi jim k pridu peršli, mu jih zdaj daruj. Potem se podaj s kesanim sercam k prvemu Štacionu. Postavi se v mislih pred Pilatov dvor, in spremeljaj v duhu Gospoda na težavnim potu na Golgato. Ljubi ga, ker te je On že pred ljubil, kakor si ga ti ljubiti zamogel.

I. Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s ktero je On kervično sodbo brez vsiga zgovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnive in

kervične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s sercam kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni bogimu grešniku! Boš le tedej za nevredno (hudobno) stvar ječo, štrike, ketne in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Jest jih tedej obžalujem, in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim sercam dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo tepenje in suvanje malopridniga ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, de se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojimu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kteriga so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznivi Jezus! dodeli meni Tvojo gnado in móč, vse

križe objeti, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi táko ljubezen do križa, de bom vselej s Tvojo služabnico sv. Terezjo vošil in želel: *Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh, kako je s pestmi bit, z nogami poteptan in suvan! Vender ni jamranja ali nevolje iz nje-

govih ust slišati. Ti pa jamraš in caguješ, če le mejhen križ občutiš, ali zoperno besédo slišiš. Oh, sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznivi Jezus! poglej, jest nar bolj zaverženi grešnik klečim pred Tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sim padel! kolikrat sim se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomóč, o Jezus! pomoči per Tebi išem, de ves čas svojiga življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in de takó v svoji zadnji uri svoje zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češena si Maria. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kako grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, kadar sta se srečala! Poslušaj o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudiga ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva táko žalost in martro terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu! Reci tedej in zdihni s svojim sercam:

O božji Sin Marije! o pre-sveta Mati mojiga ljubezniviga Jezusa! ves raztert in ponižan

klečím per vajnih nogah. Jest sim tisti zdajavec, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaju, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, de nigdar več ne bom grešil, temuč de bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljeval in objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Štacion.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Spomni se, de si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in slad-

nostim (luštam) svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojiga tako obloženiga Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo Tvoj ljubeznivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojimu Bogu za-nje hvaležniga se skazati; prosi ga tako:

O ljubeznivi Jezus! jest Te zahvalim za toliko perložnost, ktero mi daš, de bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga pergodilo, s poterpežljivim sercam prenesti, in s tem večniga veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! de bom tukej s Teboj

jokal in terpel, potlej pa s Teboj
v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

VI. Štacion.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem
pertu sveto obličje svojiga Zve-
ličarja! Ljubi Jezusa, in s to lju-
beznijo vtisni njegov obraz v
svoje serce. O kako srečen boš,
ako boš z Jezusovim obrazam v
svojim sercu živel, in z njim v
večnost pojdeš! De tedej to gnado
zadobiš, prosi svojiga Bogá, in rêci:

O moj žalostni Jezus! prosim
Te, vtisne v moje serce sveti
obraz svojiga obličja, de bom brez

nehanja na Te mislil, noč in dan
Tvoje grenko terpljenje pred
očmi imel, in svoje grehe objoko-
val. O Jezus! s kruham Tvojiga
terpljenja hočem svojo dušo nasi-
tovati, in moje oči bodo vselej
solze točile nad mojimi pregrehami.
Oče naš. Češena si Marja. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj
Bog in Gospod, zopet na zemlji
leži, ves oslavljen od velike bo-
lečine, zmartran in zaničevan od
sovražnikov. Premisli, de tvojo
prevzetnost je Jezusa poterla,
in ga na zemljo vergla, ter je

prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci z zgrevanim sercam:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš; vender Te molim in častim, kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, de bom s tem gnado zadobil, tudi s Teboj v nebeškim kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli in prevdari v svojim sercu, kakó veliko uržoha imaš jokati in žalovati, prvič zavolj svojiga ljubezniviga Jezusa, kateri zavolj tebe toliko terpi; drugič nad sam seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kakó moreš v pre-mišljevanji njegove grozovitne martre terdovraten biti? Pogledaj, kako milostljiviga in ljubezniviga se Jezus proti tem revnim ženam skaže! vzemi k njemu svoje za-upanje, in zdihni s sercam:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, de se moje serce ne raztopí od solz velike žalosti?

Solzé, oh Jezus! prosim, solzé prave pokore, in serčniga usmiljenja mi daj, de z objokanimi očmi in z zgrevanim sercam, tiste gnade deležen postanem, ktero si tem revnim ženam skazal. Oh, o Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me uboziga grešnika, de bom tudi jest polni trošta na zadnjo uro Tebe viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus,

On krotka in nedolžna ovčica,
 od Judov in Ajdov, kakor od
 steklih vovkov tepen, suvan, sem
 ter tje po terdih kamnih vlečen.
 O nesrečni greh, ki samiga Sinu
 božjiga tako grozovitno martraš!
 O grešnik, ni morebiti tvoj ves
 poterti in zmartrani včlovečeni
 Bog vreden tvojih solz? Oh! reci
 tedej ves objókan:

O vsigamogočni Bog! kateri
 nebo in zemljo z enim perstam
 deržiš, kdo Te je tako neusmi-
 ljeno dol vergel? Oh! nobeden
 drugi, kakor moja pregreha, v
 katero sim tolikrat zopet padel.
 Moja hudoba ni jenjala grehov
 delati, in zato se je množilo Tvoje
 terpljenje. Tode poglej, o Jezus!
 per Tvojih nogah zdej klečim z
 grevanim sercam, in terdno skle-
 nem, svoji hudobii konec storiti.
 Z objokanimi očmi Ti tavžent in
 tavžentkrat obljubim: nikdar več

nočem grešiti. O moj Bog, nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus, zvunej na svojim životu ves ranjen in stepèn, tudi znotraj z grenkim žolčem martran. Pogledaj, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojiga Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojiga naziga Jezusa, in rêci k njemu:

O žalostni Jezus! kakó velik razloček je med Tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jest pa ves nečimern, poln sladkosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jest nisim na pravim potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo pot. Stori, de mi bodo vse sladnosti (lušti) tega svetá grenke in zoperne postale, de bom namesto njih želim Tvoje terpljenje občutiti, in de tako vreden postanem, s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezus je na križ perbit.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino

ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kader so Judje njegovo mesó, kite in žile, z žebli prevertali. Oh! kako je to, de se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja martrajo? Saj zdej toči solzé, obžaluj svoje grehe, in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vli v moje serce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ perbili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje hude želje, in občutki na Tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, de bom v življenji in v smerti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Odpri tukej svoje oči, in pre-mišljuj svojiga z žeblji na križ perbitiga Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpušenje tistim, kteri ga križajo, in žalijo. Razbojniku obljudi nebeško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, perporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedej moj Jezus umerl? Ja, umerl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdej počela? Oh ne hodi preč, kakor s ponižnim in zgrevanim sercam. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznivi Zveličar !
 jest vem, in spoznam, de so moji
 grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe
 tako neusmiljeno umorili. Nobene
 gnade nisim vreden, ker sim
 Tebe križal. Pa kako veliko ve-
 selje in upanje občuti moja duša,
 kader Te slišim, tudi za tiste
 prositi, kateri so Tebe križali.
 Kaj hočem tedej za Te storiti,
 ker si Ti toliko zame storil? Po-
 glej, o Jezus! jest sim perprav-
 ljen in voljan, vsim odpustiti,
 kateri so me kdej razžalili. Ja,
 moj Bog! zavoljo Tvoje ljubezni
 odpustim vsim, iz serca jih ob-
 jamem, in jim želim vse dobrote
 skazati; in tako tudi upam ob
 svoji smertni uri Tvoje vesele
 besede zaslišati: „*Še danes boš
 z menoj v Paradižu.*“

Oče naš. Češena si Marija. Čast
 bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Štacion.

Jezus je iz križa snet, in v naročje
Marije položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, kader je ona svojiga mertviga sina v svoje naročje vzela. Vidila je Njega vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojim sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Mariino serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta grozoviti greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O kraljica vsih marternikov!
 kdaj bom vreden, de bi prav za-
 popadel tvojo žalost in martro?
 Kdaj bom zadobil gnado, tvojo
 žalost v svojim sercu nositi, in
 s teboj terpeti? **O** velika Gospa!
 sprosi mi to gnado, de noč in dan
 obžalujem svoje grehe, kateri so
 tebi táko žalost storili: de bom
 ves skesán in spokorjen, v zau-
 panji in ljubezni za-te umerl, in
 po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
 bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. Š t a c i o n.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli tukaj žalovanje, zdi-
 hovanje in jokanje Magdalene,

Janeza in družih pobožnih duš, kader jim je bil Jezus odvzet, in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, kadar je iz naročja svojiga ljubezniviga Sinu zgubila. V pre-mišljevanji leté njene žalosti in njeniga terpljenja se moraš rés sramovati, de si per obiskovanji tega Križeviga pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zbudi svoje serce saj zdej per tem zadnjim Štacionu. Kušni s častjo kamen sv. Groba: položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojimu mertvimu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tim grobu ležijočiga Te častim in molim. Oh! jest želim in vošim, Tebe v svojim sercu zapertiga imeti, de bi s teboj sklenjen, po tem svetim

Križevim potu k novimu življenju vstal, in se v Tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji Tvojiga terpljenja, kteriga sim premišljeval, mi dodeli, de bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica, de bojo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in de svoje zadnje zdihovanje s tistim zdihovanjem sklenem, s katerim si Ti na sv. križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavolj Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

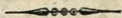


M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojiga Sina Jezusa Kristusa zavolj mene na svét poslal, in s katero je On skoz svojo bitko martro, in grenko smert mene odrešil, Ti darujem ta sv. Križevi pot, kteriga sim s Tvojo gnado obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpušanje grehov celiga sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa za ktere sim v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa svojiga Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu grešniku! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo *6 Očenašov in 6 Češena si Marij*. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vender ni, kakor tudi nobena druga molitev potrebna, temuč samo premišljevanje terpljenja našiga Zveličarja je k zadobljenju odpustkov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križeviga pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Kristus Jezus, in njegova žalostna Mati Marija. Amen.



Vélikí Četertek.

Dokončal je Jezus tek svojiga popotvanja na tem svetu, pokusil je vse britkosti človeškiga življenja, ter kelh terpljenja do zadnje kaple spil — s svojo smertjo na križi. — Bil je pokorin svojimu Očetu do smerti, in sicer do

smerti na križi; — v današnji sveti dan pa je v nar svetejšim zakramentu vedni spomin svoje pravilne daritve postavil, de se njegova sveta cerkev po nji ohrani do konca sveta.

Jezus umerje. Njegova smert je bila Bogu dopadljiva daritev za grehe celiga svetá. Kakor je Jezus umerl, ni mogel nobeden umerljivih, nobeden grešnikov umréti. Do vsaciga ima smert svojo pravico; do nar čistejšiga nima smert nobene pravice; zakaj smert je štrafinga za greh, Kristus pa ni grešil nikdar, ni imel torej svojiga dolga plačati, — večno življenje je v sebi imel; Njegova smert je bila torej daritev za druge, daritev za nas grešnike. De, — grehe naše je on nosil, naši grehi so ga na križ perpeljali; On, pravični, umerje za nas, krivične, in še v smerti

z nezmerno ljubeznijo svojo sv. glavo k tem oberne, za ktere umira, kteri so ga umorili! Njegov zadnji pogled tem velja, ktere je odrešil, ktere zveličati želi.

O Ljubezen, — umirajoča ljubezen, moj Jezus, požegnaj me z zasluženjem svoje svete smerti in užgi moje serce z gorečo ljubeznijo do Tebe, de nič več sebi, ampak le Tebi živim, le Tebi umerjem, ter Tvoj ostanem vekomaj. Jagnje božje, o Jezus moj, Tebi gre zahvalna čast na vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, od kteriga je Judeš za svoje izdajanje štrafingo, križani hudodelnik zavolj svojiga ponižniga skesanja pa krono večniga življenja prejel, daj nam sadu tvojiga nezmerniga usmiljenja deležnim biti; de nas Jezus

iz našiga dozdanjiga pregrešniga spanja zbudi, in k večnemu življenju obudi, kateri s teboj in sv. Duham živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

M o l i t e v

na v é l i k i p e t e k .

O Jezus, Sin božji, ki si iz nezapopadljive ljubezni tudi za-me svoje življenje dal, tù pod križem danes stojim ter Tebe molim svojiga Boga, in Te ponižno ter skesano prosim vsih meni potrebnih gnad, ktere je Tvoja smert na križi nam grešnikom zaslužila. — Ko bi Ti, o Jezus, ne bil tudi za-me umerl, ne bi imel upanja, odpušenje svojih grehov zadobiti; ker si pa tudi za-me svojo rešnjo kri prelil, mi je to živi dokaz, de hočeš tudi meni odpustiti, mene greš-

no zgubljeno ovčico spet sprejeti za svojiga otroka, ako se le Tvojiga zadostenja z zaupanjem vdeležim.

Zares, nezapopadljivi, neizrečeni blagoslov nam rosí iz Tvoje smerti, iz Tvojiga groba, o Jezus moj! — Zopet mi je vest mirna in pokojna postala, in zopet v Tebe zaupa; — ker Tvoja ljubezen tudi meni velja; kaj bi mojimu sercu še manjkalo? Ker si v svojih smertnih britkostih in v terpljenju k Očetu klical ter uslišan bil, tudi jest v križih in težavah zavoljo tebe upam božjiga neskončniga usmiljenja; ker te On v smertni uri ni zapustil, terdno verujem, de tudi mene ne bo. In če bom enkrat brez tolažila in maloserčin, naj me uterdi Tvoje bitko terpljenje; in ko bodo moji perjatli pri smertni postelji jokali, se bom še v duhu

na Tvoj sv. križ oziral, ter klical: — Dopolnjeno je, Oče, v Tvoje roke zročim svojo dušo, — in peršel mi boš naproti, poplačat moje terpljenje z nebeškim veseljem. Amen.

Posebna molitev k Jezusu Kristusu.

O moj dobrotljivi Gospod in Odrešenik! kako neizrečeno velika je bila Tvoja ljubezen na ternjevi poti bolečin, prestati nar. bitkeji smert, — in vendar sim Te tolikrat zapustil! O moj Odrešenik! odpusti mi, od zdaj zanaprej Te hočem iz celiga serca ljubiti, pa tudi zavolj te večne ljubezni iz celiga serca obžalovati vse svoje naštevilne pregrehe. O moj Jezus! Ti v smert greš, de bi jest večno zveličan bil, zatorej ti hočem na poti Tvojiga terpljenja

zvesto slediti in iz ljubezni do Tebe umreti, de bi enkrat s Teboj zedinjen večno srečen bil. O Jezus, daj mi tudi s Tabo zedinjenimu umreti. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Molitev k Jezusu.

O moj križani Jezus! spoznam te praviga Sinú božjiga in Odrešenika svojiga. Molim Te in zahvalim se Ti za Tvoje bitko terpljenje in Tvojo smert, ki si jo za-me prestal. Dragi moj Odrešenik! kolikrat sim Te razžalil, ali žal mi je iz celiga serca, in družiga nič ne želim, kakor Tebe ljubiti. Obljubil si uslišati tiste, ki Te prosijo: po neskončnim zasluženji Tvojiga terpljenja Te prosim Tvoje goreče ljubezni. Potegni moje serce k sebi, de

Te odslej zanaprej z vso močjo ljubim, de bi enkrat v sveti raj peršel in Te vekomaj ljubiti zamogel. Amen.

Molitev pred božjim grobam.

„Jožef vzame Jezusovo telo, in ga v čisto tencico zavivši položi v svoj novi grob.“ Mat. 27, 59, 69.

Tako si tedaj, ljubeznjivi Odrešenik! po veličastnim dopolnjenji odrešenja in sprave z Bogom, po tako britkim terpljenji zadnjič vender pokoj v grobu našel! — Tudi jez bom, o ljubi Jezus! morebiti le kratek čas še živel, potem je vse terpljenje, vse bojevanje pri kraji, in šel bom k pokoju — k večnemu pokoju. Tvoj zgled, o vodnik k zveličanju! hočem vedno posnemati in se stanovitno in serčno bojevati, dokler me k pokoju ne pripelejš. O gotovo bo peršla ura

pokoja in mirú, potem bom v večnim miru in veselji obličje v obličje Boga gledal.

Zahvalim se Ti in Te molim za Tvojo neskončno ljubezen, ker si o Jezus, nedolžno Jagnje božje! tako neutrudeno za moje zveličanje skerbela in delal. — Zahvalim se Ti za Tvoje terpljenje, za prelito kri, za toliko muk in bolečin na duši in na telesu, za bitko smertki si jo prestal, odrešiti nas večniga pogubljenja. Prosim Te, blagoslovi me z neskončnim zaslužanjem svojiga bitkiga terpljenja in smerti, daj, de se v meni vresniči in spolni, kar si s svojim odrešenjem hotel. Daj mi prav živo vero, gorečo ljubezen in terdno zaupanje! Dodeli mi odpušenje grehov, mir sercá, pokornost do Tebe in edinost s Tabo in z Očetam! Prestvari me s sv. Duham v otroka božjiga,

pripelji me v svoje kraljestvo in v večno življenje. O Jezus! moj Odrešenik in Zveličar, moj Gospod in moj Bog!

Molimo in častimo te, Jezus Kristus! zakaj s svojim svetim križem si svet odrešil!

Cerkvena molitev.

Prosimo Te, o Gospod, nebeški Oče! poglej z milostljivim očesam na svoje verno ljudstvo, za katero se je Jezus Kristus, Tvoj edinorojeni Sin, grešnikom v roke dal in na križi umerl. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

M o l i t e v

pred križanim Jezusam.

„Jezusove rane so pšice, ki nar terji serca prederejo, in nar merzleji duše vnamejo.“ Sv. Bonaventura.

Glej, o moj dobrotljivi in ljubeznjivi Jezus! pred Tvojim nar svetejšim obličjem klečim in Te serčno prosim, vsadi globoko v moje serce vero, upanje in ljubezen, resničen kes zavolj mojih grehov in terdni sklep, Te nikdar več razžaliti, ker z gorečo ljubeznijo in s serčnim usmiljenjem Tvoje svete rane pogledujem in v duhu premišljujem, kar je prerok David od Tebe govoril: „Prebodli so moje roke in noge, in sošteli moje kosti.“ Ps. 21, 17, 18. —

Kdor po vredni spovedi in sv. obhajili to molitvico moli, dobi popolni odpustek. (Pij. VII. 10. mal. tr. 1821.)

Molitev na véliko saboto.

Kristus je za nas terpel i. t. d.

„Gredó, obdajo grob s čuvaji in zapečatijo grobni kamen.“ Matt. 27, 66.

To je bil naklep peklenški: Satan je hotel Jezusa umoriti in v grobu zapreti, da bi sognil in da bi njegovo imé na zemlji na vekomaj pozabljeno bilo. K temu mu pa še pomagajo slepi, terdovratni in hudobni višji duhovni in Farizeji. Tode, kaj zamore pekel, kaj ves svét zoper Bogá? Kdo more Bogu nasprotvati? Neumno je, se njemu ustavljati. Zakaj Jezus, ki je bil umorjen in v grob položen, častitljivo iz groba vstane; tisti, ki bi bil imel po naklepu svojih sovražnikov poginiti, živi in oživlja; tisti, ki bi bil imel pozabljen biti, bo po vsim svetu, bo tudi nam oznano-

van. — O moja duša! zahvali se Bogú in moli ga, de je Njegova beseda tudi Tebi oznanovana. Veseli se, de se tudi tebi oznanuje Njegova smert, Njegovo vstajenje in življenje pri Bogu, Njegovo odrešenje in zveličanje. Veliko tisuč jih ne sliši, kar ti slišiš; oni živé na svetu v tmi in nadlogah, in ga zopet zapusté brez tolažbe. — Nikar naj ti pa ne bo zadosti, jo samo slišati in vediti; temuč živi tudi po nji.

O zvesti pastir moje duše! iz celiga serca bom s pomočjo Tvoje milosti besedi verjel; iskati hočem zveličanja v Tebi, o Jezus Kristus! ktero mi ponujaš, k katerimu me kličeš in vabiš.

O potegni me k sebi, napolni moje serce, in živi v meni, de satan moči čez-me ne dobi, in Te iz mojiga serca ne prežene. Vzdigni me iz smerti greha, bodi

v meni in podpiraj me, de Te bom v življenji poveličeval in enkrat se s Tabo večno veselil. Amen.

Pobožno častenje peterih Jezusovih ran.

O dobrotljivi Jezus! Odrešnik in Zveličar moj! hvala, čast in serčna zahvala Ti bodi za Tvoje svete rane, ktere so ti pri križanji vsekali. Oh, dodeli nam milost, jih s tako pobožnostjo častiti, de po njih vse tiste gnade, ktere so nam potrebne, zadobimo.

O Gospod Jezus Kristus! Tebi bodi hvala, čast in zahvala za sveto rano desne roke, dodeli nam po nji milost, tako živéti in umreti, de bomo enkrat na Tvoji desnici stali — k izvoljenim prišteti.

Oče naš. — Češena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus!
 Tebi bodi hvala in čast za sveto
 rano na levi roki; dodeli nam po
 nji milost, de se vsiga kar Ti
 je zoperno in na levico zavrača,
 t. j. greha in vsih grešnih pri-
 ložnost, z vso močjo varujemo.

Oče naš. — Češena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus!
 Tebi bodi hvala, čast in zahvala
 za sveto rano na Tvoji desni
 nogi; dodeli nam po nji milost,
 de ti sledimo po Tvojih svetih
 stopinjah, in zveličavno pot, t. j.
 pot Tvojih zapoved, zatajevanja
 in premagovanja samiga sebe, do
 smerti zvesto hodimo.

Oče naš. — Češena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus!
 Tebi bodi hvala, čast in zahvala
 za sveto rano na Tvoji levi nôgi;
 dodeli nam po nji milost, de bi
 nikoli nikjer ne iskali posvetniga,

minljiviga veselja; temuč de bi ga zaničevali, in se le v Tebi vedno radovali.

Oče naš. — Češena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus! Tebi bodi hvala, čast in zahvala za rano Tvojih nar svetejših pers; dodeli nam milost, Te tako pre-serčno ljubiti, de bi v ti nar sveteji rani vedno prebivati in v nji kakor v zavetji pred sovražnimi napadi v življenji in smerti varni biti zamogli.

Oče naš. — Češena si Marija.

O usmiljeni Jezus! prosimo Te po Tvojih peterih ranah; varuj naše počutke vsiga hudiga in dodeli nam milost, de bi se brez resničniga ksa in odkrito-serčne spovedi, kakor tudi brez nar svetejiga zakramenta s tega svetá ne ločili. Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, ki si za nas terpel in umerl,
Jezus, na svoji duši žalosten do
smerti,

Jezus, ves Bogu udan,
Jezus, z vervmi zvezan,
Jezus, po nedolžnim zasramovan,
Jezus, krivično obsojen,
Jezus, neusmiljeno bičan,
Jezus, s ternjem kronan (venčan),
Jezus, s težkim križem obložen,
Jezus, kateri si na vertu Gecemanu
kervav pot potil,
Jezus, kateri si trikrat k Očetu molil,

usmili se nas!

Jezus, ki si usmiljenje imel s spi-
 jočimi učenci,
 Jezus, ki si bil tako krotak do Ju-
 deža izdajavca,
 Jezus, ki si bil tako veličasten do
 bričev,
 Jezus, zvezan in tepen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,
 Jezus, ki si desnemu razbojniku, ki
 se je spreobernal, sveti raj obljubil,
 Jezus, ki si svojo žalostno mater
 učencu Janezu zročil,
 Jezus, na križi od Judov zaničevan,
 Jezus, na križi z jesiham in žol-
 čem napojen,
 Jezus, ki si vse dopolnil, kar je
 bilo od Tebe prerokovano,
 Jezus, svojimu nebeškemu Očetu
 do smerti pokoren,
 Jezus, ki si na križi svojo dušo v
 roke svojiga nebeškiga Očeta
 zročil,
 Jezus, kateri si na križi z nagnjeno
 glavo umerl,
 Jezus, na križi s sulico v serce
 preboden,
 Jezus, s častjo s križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,

usmili se nas!

Jezus, v nov grob položen, usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsiga hudiga na duši in na telesu,

Nagle, neprevidene smerti,

Prevelikiga strahú pred terpljenjem
in pred smertjo.

Obupa in nevolje v terpljenji,

Zaničevanja Tvojiga terpljenja in
smerti,

Jeze in sovraštva do tistih, ki nam
hudo storé,

Večne smerti,

Po svojim neusmiljenim gajžljanji
in kronanji,

Po svoji žalosti in svojim zapušenji
na križi,

Po svoji grozoviti muki in smerti,

Po svoji neizmerni ljubezni,

Po svojim usmiljenji do skesanih
in spokornih grešnikov,

Ob dnevu sodbe,

Mi ubogi grešniki, — prosimo Te,
usliši nas!

De nam zanesesh, po svoji neizmerni
milosti, — prosimo Te, usliši nas!

reši nas, o Gospodi!

De nam zavolj neskončniga zaslu-
ženja vse naše grehe odpustiš,

De nas po premišljevanji Tvojiga
terpljenja k pravi pokori pripelješ,

De nas v težavah in terpljenji z
zgledam svojiga terpljenja v po-
terpežljivosti poterdiš,

De bi tudi mi svoje meso z željami
in grehi vred križali,

De bi po Tvoji britki smerti večno
življenje dosegli,

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češena si Marija itd.

Ÿ. Gospod! usliši moje molitev,

℞. In moje vpitje naj do Tebe
pride!

Molitev k Jezusu Odrešeniku.

O ljubeznjivi Odrešenik Jezus Kristus! Ti sladko življenje naših duš! Molimo Te na tistem križi, na katerim si se za nas v smert dal. O, potegni nas s svojo sveto ljubeznijo k sebi, daj, de svetu odmerjemo in le Tebi živimo. Ne dovoli, de bi ti nehvaležni bili zavolj Tvoje neskončne ljubezni. Vedno se bomo Tebe o Gospod! spominjali, in Tvojih del, in Tvojiga terpljenja, de bo naše življenje Tvojimu enako. Svoj križ hočemo na-se vzéti, se zatajevati, po Tvojih stopinjah hoditi in s Tabo križani biti. Če to s Tvojo milostjo dosežemo, bomo lahko o smertni uri rekli, de smo vse spolnili. Lahka nam bo smert, in s sladkim zaupanjem bomo šli tje, vdeležit se Tvojiga veličastva, kakor smo se tudi

popred Tvojiga terpljenja vdeležili. S terdnim sklepam zanaprej tako živeti, zročimo svoje duše v Tvoje roke, o Gospod! De nas vsih nevarnost rešiš in v večno zveličanje pripelješ.

Sveta devica Marija! ki si z neizmerno žalostjo zadnji zdih svojiga umirajočiga Sina sprejela, pomagaj nam, ubozim grešnikom, v smertni uri! Sprosi nam milost de klicáje nar sladkejši imé Jezusovo in tvoje, svojo dušo izdihnemo. Amen.

Hvalna pesem.

Glej, o Jezus! te hvaliti
 Vedno moje so želje,
 Torej milost pridobiti
 Vsi počutki hrepené.

Konc življenja me ohrani
 In zavžiti daj se mi,
 V smerti stoj mi Ti na strani,
 De sovražni zmaj zbeži.

Okrepčaj me v zadnjim boji,
 De se ure v tebi stekó,
 De po zmagi in po znoji
 Grem počivat v nebó.

Molitev na veliko noč.

Veselje se razlaga dans v nebesih in na zemlji! Jezus Kristus je od smerti vstal, Alleluja! raztergane so smertne vezi; zapušeni, zaničevani in križani Jezus vstane dans kot zmagavec čez greh, veličastno iz groba in vse naklepe svojih sovražnikov v nič dene. Rekel je: „*Tretji dan bom spet vstal,*“ in res stoji v njih sramoto in strah živ pred stražo; veselje pa je bil svojim zvestim, in živa priča naše vere, de je le resnico govoril.

Veselite se, pobožni očaki! Nebesa so odperte! Jezus, vaš in naš Odrešenik, gre naprej in

vas Bogu, svojimu Očetu, kot odrešene, kaže! Jezus Kristus vas je živeti in terpeti učil, in dans vam pokaže lépo plačilo, ktero je tudi vam zaslužil. Veséli se tudi ti, duša moja! Jezus Kristus je tudi zate vstal, v upanje in tolažbo, de se z njim zediniš in živiš. Ne bo te več meséno poželenje motilo, in ne več branilo, se kreposti vdati. Ne bodo ti več terpljenja zdihovanj in solz prizadjale in življenje grenile. Vse bo kot sanje minilo in Tvoje telo se bo zopet zedinilo z dušo, uživati večno veselje. Kako srečniga se boš štel, de si v Jezusa veroval, po njegovim nauku in zgledu živel. Zahvalim Te, Jezus Kristus! za odrešenje, za sveti nauk in za tolaživni up, de bomo spet enkrat častitljivo iz groba vstali.

Zares, Tvoje dobrote sežejo

unkraj groba, in jest še le po Tebi zadobim právo ceno, ker si zame terpel in mi s svojo drago kervjo večno zveličanje kupil. Nikoli ne bom teh dobrot pozabil in dans, na dan Tvojiga od smerti vstajenja, se jih hočem posebno živo spomniti.

Koliko veselja záme, de si me z Bogam, svojim Očetam spraval, in mi nebesa odperl. Kolkó upanja záme, de zamorem kot otrok božji v dobrim rasti, in v Tvojim sv. nauku podučevan biti! Kakor nova v Kristusu prerrojena stvar ne bom več po minljivim veselji hrepenel; ker sim s Kristusam vstal, se bom tudi z njim nad vse posvetno povzdignil in svetu in njegovim delam za vselej odrečem. S Tvojo pomočjo bom meseno poželenje krotil, zvesto svoje dolžnosti spolnoval, pridno v čednosti rastel, ter vsako

nevoljo in britkost voljno terpel. In tako, **Odrešenik moj!** naj me Tvoje od smerti vstajenje boljša in k veči marljivosti, si dobrih del pridobiti, spodbada. Pomagaj mi, o **Bog!** de stanoviten ostanem v svojim sklepu, razveseluj, tolaži me v terpljenji, podpiraj me v skušnjavi, de ne padem, in stori me vredniga veličastva Tvojiga v nebesih. Amen.

Molitev na Binkoštno nedeljo.

Vsigamogočni **Bog!** spet si me zbudil, obhajati velik god in praznik; dans je bilo, ko so se besede Tvoje nad aposteljni: „*jim poslati duhá tolažbe in resnice*“ spolnile; dans so prejeli v podobi gorečih jezikov sv. Duha, ki je njih serca spreobernal, jih v dobrim uterdil ter jim moč dál, de so zamogli križaniga Jezusa vsim

narodam oznanovati in do konca stanovitni ostati.

Tudi jest se dans v duhu vstopim med Tvoje zveste, in z njimi vred k Tebi molim, de bi se tudi jez Tvojiga blagoslova vdeležil in sv. Duhá prejel. O usmiljeni Oče! pošlji mi po Jezusu duhá resnice, de bom vedno po Tvojim nauku živel in se zmót skerbno ogibal! Pošlji mi duhá tolažbe, de me poterdi v vsim dobrim in mi pomaga, terpljenje in britkosti sedanjiga življenja voljno terpeti in serčno napredovati na poti čednosti. Pošlji mi duhá mirú in svete ljubezni, in napolni moje serce, de vsaciga človeka kakor svojiga brata ljubim, njegove slabosti voljno terpim in mu v vsim rad postrežem.

Človeku brez tega duhá je vse témà, on ne more do resnice in vse njegove želje so neumno

hrepenenje po nečimurnosti in grehu; volja naša se ustavlja Tvoji sveti postavi, in serce naše je preveč posvetno in preslabo, si kaj odreči. Če pa Ti, Duh božji! našo pamet razsvetliš in voljo k dobri nagneš, občutimo kakor Jezusovi aposteljni, luč in moč v sebi, dobro spoznati, ljubiti in spolniti; potem bomo tudi ravnali kakor dobri otrôci, ki se veselé, voljo svojiga očeta vselej natanko spolniti, in ki se bolj v djanji kakor v besedah ljubijo.

O de bi tudi dans moje sercé v molitvi in dobrih željah perpravljeno najdel, kakor pri aposteljnih, de bi se ponižal, vanj prebivat priti. Očisti ga vsih še tako skrivnih madežev in posveti ga v svoj sveti tempelj! Bodi v sredi sovražnikov, kateri me obdajajo in v greh vabijo in stori s svojo mogočno gnado, de te

vredno sprejemem in častim! Pa-
zil bom na vsak Tvoj klic, slušal
bom Tvoj svèt in s Tvojo po-
močjo vedno tako mislil in delal,
de te nikoli ne razžalim. Amen.

Pridi sveti Duh!

(Veni sancte spiritus.)

Pridi, žar ljubezni večne
Božji duh, z dežele srečne
Oče revnih nas sirót
In izvir vsih dobrot!

Bodi sladko tolažilo
Revežem, ki jih nemilo
Svet preganja in podi,
Zasramuje in mori.

Vsuši solze plakajočih
Spolni želje zdihujočih
Trudnim bodi sladek mir
Rádosti nedolžnim vir.

Ti razsvitlaj mi tamino,
Vôdi me skoz solz dolino;
Kdor se tebe ne derži,
Se v zmotnjavah pogubi.

Oh, studenec prebogati,
 Ti daj véli roži vstati!
 Daj ljubezni véci rast,
 De je ne zatare strast!

Moje madeže opiraj,
 De kot sneg so beli zmiraj;
 Greh napuha naj zbeži
 In v ljubezen se stopi.

Potlej zate se bo vnelo
 Mi sercé, in vse gorelo,
 Bo na večno le za té —
 — Pridi, spolni mi željé! —

M o l i m o.

O Bog! kateri si ta dan serca vernih s svojim sv. Duham razsvetlil in podučil, dodeli nam gna-do, de bomo v ravno tistim duhu razuméli, kaj je prav, in de se Njegovih tolažb vselej razveselimo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

**Molitev k svetimu Duhu za
podeljenje 7 darov.**

1. Pridi, o sv. Duh resnice!
napolni moje serce in mojo dušo
s svojo *modrostjo*; uči me ne-
beške reči tako čislati, de jih čez
vse posvetno iz serca ljubim in
skerbno išem. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

2. Pridi, o sveti duh *uma*!
razsvitli mojo dušo, de Tvojo
bóžjo besedo in skrivnosti k svo-
jimu zveličanju prav spozná, de
tako Tebe, kakor tudi Očeta in
Sina spoznam. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

3. Pridi, o sv. Duh *svéta*!
vodi moje serce v vsih rečeh,
nagni ga k dobri in odverni
ga od hudiga; bodi mi na pomoč
v vsih dvomih, de nikoli práve

poti do Tebe, svojiga cilj in konca ne zgrešim. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

4. Pridi sv. Duh *moči!* prebivaj zanaprej v mojim sercu! razveseli ga v britkosti, pokrepčaj ga v terpljenji in nevoljah in uterdi ga zoper vse sovražne napade, de nikoli Tebe svojiga Bogá ne razžalim. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

5. Pridi, o sv. Duh *učenosti!* razsvitli in uči me vse nečimurne in posvetne reči prav spoznati in razločiti, de jih v Tvojo čast in v svoje zveličanje prav obračam. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

6. Pridi, sv. Duh *pobožnosti!* gani moje serce k pravi

pobožnosti, in k sveti ljubezni božji, de v pravi pobožnosti Boga vedno išem in se pri njem vekomej v ljubezni razveselujem. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

7. Pridi, o sv. Duh *strahu božjiga!* presuni serce moje z zveličavnim strahom, de Tebe svojiga Gospoda in Boga vedno pred očmi imam in se vsiga nar manjšiga ogibam, kar Tvojimu veličastvu ne dopade. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

Litanije o d s v e t i g a D u h a.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

O sveti Duh, usliši nas!

O Duh tolažbe, sliši nas!

Bog Oče v nebesih,
 Bog Sin, odrešenik svetá,
 Sveti Duh,
 Sv. Trojica, edin Bog,
 O Duh modrosti in razuma,
 O Duh svéta in moči,
 O Duh učenosti in pobožnosti,
 O Duh strahú božjiga,
 O Duh vere, upanja in ljubezni,
 O Duh vedniga veselja in mirú,
 O Duh poterpežljivosti in krotkosti,
 O Duh dobrotljivosti,
 O Duh zmernosti,
 O Duh čistosti,
 O Duh izvoljenih otrók božjih,
 O vodnik in posvečevavc katoliške
 cerkve,
 Ti preiskovavc človeških serc in misel,
 Ti delive vsih nebeških darov in
 gnad,
 Ti tolažnik žalostnih,
 Ti veselje angelov,
 Ti razsvitljevavc očakov,
 Ti vodnik prerokov,
 Ti učenik aposteljnov,
 Ti moč in zmaga mučenikov,
 Ti tolažnik spoznovavcov,
 Ti čistost devic,

usmili se nas!

Ti veselje vsih svetnikov, usmili se nas,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o sv.
 Duh!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o sv.
 Duh!

Vsiga hudiga,
 Vsiga greha,
 Vsih skušnjav in zalezvanj hudičevih,
 Vse prederznosti in obupnosti,
 Terdovratnosti zoper resnico,
 Nevošljivosti bratovske ljubezni,
 Terdovratniga in nespokorniga serca,
 Krive vere in zmot,
 Duha nečistosti,
 Omadeževanja duše in telesa,
 Lenobe, studa nad božjimi rečmi,
 Prevelike žalosti,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Po svoji prečudni moči, s katero je
 devica Marija Sinú božjiga spo-
 čela in rodila,
 Po svojim prihodu v podobi goloba
 pri Jezusovim kerstu,
 Po svoji perkazni v svitlim oblaku,
 kadar se je bil Jezus na gori
 Tabor spremenil,
 Po svojim prihodu v podobi gorečih
 jezikov nad Jezusove učence,

reši nas, o sveti Duh!

V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam prizanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas otroke sv. cerkve s svojo
 gnado oživiš in posvetiš,
 De vse krive vere zatareš,
 De vse keršanske oblastnike v edi-
 nosti in miru ohraniš,
 De keršansko katoliško cerkev po-
 vzdigneš in razširiš,
 De vse ljudi k spoznanju in edi-
 nosti prave vere pripelješ,
 De nas v božjim strahu rediš,
 De nam gnado molitve in prave
 pobožnosti dodeliš,
 De vse naše misli in želje, besede
 in djanja k svoji časti in k dopa-
 dajenju božjemu oberneš in po-
 svetiš,
 De nam ponižno serce daš,
 De v nas ljubezen do revšine, či-
 stosti in pokoršine obudiš in po-
 množiš,
 De nam pravo poterpežljivost in
 krotkost daš,
 De naše serca k pravi ljubezni in
 keršanskemu usmiljenju nagneš,

prosimo te, usliši nas!

De praviga duha in čisto serce v
nas vstvariš,

De nas v terpljenji in nevoljah krepčaš,

De našim sercam pravi mir in po-
koj dodeliš,

De nas v svoji gnadi poterdiš,

De nas na pravi poti v zveličanje
ohraniš,

De nas med svoje izvoljene vverstiš,

O sv. Duh, ki od Očeta in Sina
od vekomej izhajaš,

O sv. Duh, ki si z Očetam in Si-
nam ene nature, in eniga bitja,

O sv. Duh, ki si Očetu in Sinu v
časti, moči in veličastvu popol-
nama enak,

O Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, razli čez nas sv. Duha!

O Jagnje božje, ki grehe svetá odjem-
lješ, pošlji nam obljubljeniga sv. Duha!

O Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, daj nam sv. Duha miru!

O sv. Duh, sliši nas!

O sv. Duh tolažbe, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, itd. Češena si Marija, itd.

prosimo te, usliši nas!

V. Ne zaverzi me spred svojiga obličja!

R. In svojiga sv. Duha mi ne vzemi!

V. Gospod, usliši mojo molitev!

R. In moje vpitje naj pride k Tebi!

O Gospod! ki si serca svojih vernih s sv. Duham razsvitlil in podučil, daj nam, de bomo v tem duhu spoznali, kaj je prav, in de se vedno Tvoje tolažbe razveseljujemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Gospod! daj nam moč sv. Duha, de naše serca očisti in jih vsih nevolj varuje.

O Bog! ki vse serca poznaš, in ti nič ni skritiga, očisti naše serca s svojim sv. Duham, de te zamoremo popolnoma ljubiti in vredno hvaliti.

Vsigamogočni, večni Bog! čigar duh vso cerkev posvečuje

in vlada, usliši nas, ki te za vse stanove ponižno prosimo, de ti vsi s čistim sercam in zvesto služijo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, Tvojim Sinu, ki s Tabo živi in kraljuje v edinstnosti sv. Duha, Bog od vekomej. Amen.

Pred rožnimkrancam sv. Trojice.

Bog Oče v nebesih, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sv. Trojica en sam Bog, usmili se nas!

Vsigamogočni, večni, neizrekljivi Bog, Oče, Sin in sv. Duh, nerazdeljiva sv. Trojica, nar vikši Gospod nebes in zemlje, pred katerim vsi Kerubini in Serafini s straham in trepetam stojé; če po-

mislimo Tvoje božje veličastvo in našo nevrednost, nas groza obide. O moj Bog! kaj smo vender družiga, kakor slabe, k hudimu nagnjene stvari? In zdaj bi s Tabo, kralj vsih kraljev, večni Bog, nar veči dobrota in lepota! govorili in Te z vsimi angeli molili? Pokleknemo tedaj pred Tabo kot ubogi grešniki pred sodnika, kot podložni pred svojiga kralja, de, kot prah in pepel, pred svojiga Stvarnika. Pogledaj serca svojih služabnikov in služabnic, s kterimi Te na zemlji tako častiti in hvaliti želé, kakor te angeli in svetniki v nebesih časté. Ti pa, o presveta devica Marija in mati božja, in vi vsi svetniki! pomagajte nam velikiga Boga in Gospoda tako moliti, de se enkrat z vami Njegoviga veličastva in veselja v nebesih vdeležimo. Am.

Po Rožnimkrancu sv. Trojice.

Hvalimo Očeta in Sina s sv. Duham. Hvalimo in povišujemo na vse čase.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si svojim služabnikom gnado dodelil, z lučjo prave vere veličastvo sv. Trojice spoznati in v nji edinost božjiga bitja moliti, daj nam, de to vero vsigdar spoznamo in uterjaj nas v vsih britkostih življenja. Usmili se tudi, presveta Trojica! svojiga služabnika, našiga cesarja I. . I. ., katoliške cerkve in vsih svojih služabnikov in služabnic; usliši njih molitve in prošnje, odpusti jim grehe, raztegni svojo roko, jih varvati in zveličati. Po Jezusu Kristusu, Tvojim Sinu, kateri s Tabo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomej. Amen.

Pobožno častenje presvete Trojice.

O presveta Trojica! nerazdeljiva edinost, večno bitje! kako neizmerna je velikost Tvoje modrosti in učenosti, kako neizvedljive so Tvoje sodbe in kako čudne so Tvoje pota! O de bi Te moja duša vselej hvalila, molila in čez vse ljubila!

Vse, kar je, — nebo in zemlja, je delo Tvoje vsegamogočnosti, znajdba Tvoje modrosti, hvala Tvojiga večniga veličanstva. Vidila si me že pred vsim časam, o nerazumljiva previdnost! klicala si me že, preden sim bil, o narveči dobrota! Zvolila si me pred veliko tisuč ljudi, de bi sveto in neomadežano živel, o neizvedljiva svetost! Vstvarila si me iz ničā, o večna vsigamogočnost! Dalo si mi razum, de te spoznam, o ne-

razumljivo bitje! Dala si mi serce, de bi Te ljubil, o Ti sprelepa krasota! od Tebe imam vse svoje dušne moči, de bi Tebe hvalil in častil. Oh, zakaj sim se dal nečimurnosti v roke, zakaj Te nisim spoznal? o edina resnica! O zakaj sim minljive stvari ljubil, Tebe pa stvarnika nebes in zemlje zaničeval? zakaj sim hrepenel po tem, kar je zginilo spred mojih oči, in zakaj sim Tebe, večno bitje, pozabil?

O večna luč! razsvitli mojo slepoto; nar veči dobrota! napelji k sebi moje želje in daj, de Te ljubim. Če Tebe ljubim, o prečudno bitje! imam vse, zakaj v Tebi in iz Tebe je vse dobro. Kdor pa Tebe ne ljubi, je v nar veči revšini, če imá tudi vse zaklade sveta; zakaj pred Njim zgine in mine vse kakor senca. Sam Ti, večni Bog! si neumerljiv,

in kraljestvo Tvoje je od vekov do vekov ; v to kraljestvo me sprejmi, o dobrotljivi Bog! de te bom zamogel večno hvaliti in častiti. Amen.

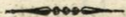
Molitev k nar svetejšimu Jezusovimu sercu.

O ti nar svetejši serce mojiga Odrěšenika Jezusa Kristusa; molim Te iz cele duše; ljubim Te iz celiga serca; darujem Ti vse svoje misli, besede in djanja, vse svoje notranje in zunanje bolečine. O de bi bile, ti nar bogateji studente vsih gnad, k Tvojimu poveličanju, meni pa v zveličanje! O nar sladkeji serce Jezusovo! o de bi te zamogel tako častiti in ljubiti, kakor Te angeli v nar svetejim zakramentu sv. rešnjiga telesa hvalijo in časté! Brani me s svojim mogočnim varstvom tisti

strašni dan, ko bojo moji grehi vsimu svetu razodeti; vari in krepčaj me, dokler živim, in na zadnjo uro mi bodi milostljiv!

Ravno teh gnad Te prosim za svoje starše, brate in sestre, za celo rodbino (žlahto,) za per-jatle in sovražnike, za dobrotnike in vse vernike, za terdovratne grešnike, za vse reveže, žalostne, bolne in umirajoče, in poslednjič za vse žive. Ne daj, de bi bila Tvoja draga kri zanje zastonj prelita, temuč daj, de jim bo v večno zveličanje. Usmili se tudi revnih duš, ki se v vicah čistijo in sprejmi jih v svoje veličastvo. O presveto serce Jezusovo, usliši mojo molitev in ne zaverzi klicanja svojiga služabnika (svoje služab-nice)! Amen.

Oče naš itd. Češena si itd.



MOLITVE

o praznikih presvete D. Marije.

Molitev na praznik čistiga
spočetja M. D.

(8. Grudna.)

O presveta Devica Marija! kraljica nebes! mati našiga Odrešenika Jezusa Kristusa! gospá vsiga svetá! ki nikogar ne zapustiš in ne zaveržeš, poglej milostljivo na nas, in sprosi nam pri svojim preljubim Sinu, kteriga si devica rodila, odpušenja vsih grehov, de, ker tukej tvoje neomažežano spočetje pobožno častimo, tam večno zveličanje dosežemo, po Jezusu Kristusu, Tvojim Sinu, kteri z Očetam in Sinam živi in kraljuje, Bog vekomej. Amen.

Na praznik rojstva M. D.

(8. Kimovca.)

O dobrotljiva Devica in mati božja, Marija! Ponižno te prosim, gledé tvojiga čudapolniga rojstva, s katerim si nebo in zemljo razveselila, sprosi mi gnado pri svojim božjim Sinu, de se mojiga serca nikdar nevošljivost ne polasti, temuč de vse ljudi s celiga serca in zavolj Boga ljubim, in za njih dušni in telesni blagor, kolikor mi je le mogoče, delam. Amen.

Na praznik oznanjenja M. D.

(25. Sušca.)

O Bog! Tvoja sveta volja je bila, de je presveta devica Marija, ko ji je angel oznanil, Tvojiga edinorojeniga Sina spočela. Kakor verujemo, de si v resnici zvoljena bila Mati božja, tako te tudi prosimo, de nam po tebi pomoč pride;

po Jezusu Kristusu, Tvojim Sinu, kteri živi in kraljuje v edinosti sv. Duhá, Bog vekomej. Amen.

Na praznik očišenja M. D.

(2. Svečana.)

O prečista in neomadežana Devica Marija! ki nisi zgubila svoje deviške čistosti in si bila Mati božja zvoljena, prosim Te sprosi mi právo, stanovitno, gorečo ljubezen do čistosti in vedno sovraštvo do nar manjšiga greha, ki je té čednosti nasproti. Serčno obžalujem vse grehe, ki sim jih zoper čistost storil, ki so Tebi in Tvojimu Sinu tako ostudni. Sprôsi mi popolno odpušenje vsih grehov in gnado, se vsim nečistim skušnjavam krepko zoperstaviti. V tvoje varstvo zročim vse notranje in vnanje počutke; obvaruj jih nečistiga duhá; očisti moje

serce, telo in dušo v imenu Očeta,
Sina in sv. Duha. Amen.

Na praznik 7 žalost M. D.

(Petek po tihi nedelji.)

O Bog! pri kteriga terpljenji in smerti je Marija bitko žalost občutila, dodeli nam milost, de, ker tvoje terpljenje na zemlji častimo, po zasluženji in molitvah vsih svetnikov tudi sad Tvojiga terpljenja v sebi občutimo, ki živiš in kraljuješ, itd.

Žalostna mati božja.

(Iz latinskiga.)

Žalostna je mati stala,
Se pred križem mil' jokala,
Kjer je visel njeni Sin.
V žalost je serce vtopljeno,
Vse pobito, prebodeno
Z mečem dušnih bolečin.

O kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostna stoji, jokaje
 Zdiha, gleda trepetaje,
 Kaj nje Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo vglada biti
 V britkosti, kot je tá?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to mater premišljuje,
 Ki terpeti toliko imá?

Grehe ljudstva nase vzeti
 Vidi, Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.
 Gleda svojiga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavó.

Mati, zgled ljubezni prave!
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar.
 Stori mi serce se vneti
 In za Jezusa goreti,
 De mu bom perjetna stvar.

Sveta mati! to te prosim,
 Rane Jezusa naj nosim!
 Utisni mi jih v serce;
 Naj té rane tvojiga Sina,
 Naših grehov bolečina
 Tud' mene živo skle.

Daj, de s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim;
 Poleg križa de prebivam
 In s teboj solze prelivam,
 S celiga serca želim.

Od devic usih devica
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, de jokam se s teboj.
 Smert de Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tudi ráne
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem
 In od križa ves unamem,
 Kristusu de bodem udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati! v nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvojiga Sina križ me hrani
 Ino smert njegova brani
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert teló zadela,
 Daj de bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Na praznik obiskanja D. M.

(2. maliga serpana.)

Ta starodavni praznik pojdi v tisto cerkev, kjer se Marija posebno časti, ali môli vsaj pred kako njeno podobo. De bi Marijo posnemal, obiši eniga, ki je manj kakor ti; stori ubožnimu otroku ali njeni materi kaj dobriga; govôri od božjih reči; zahvali se Jezusu za gnade, ktere je Marii dodelil; prôsi ga odpušanja grehov, ki si jih z drugimi storil; prôsi Marijo varstva na zadnjo uro, de bi, kakor je Janez od Jezusa posvečen na svet peršel, tudi ti po Mariini perprošnji posvečen ta svet zapustil.

M o l i t e v.

Čast in sláva bódi tebi, o nar bolj blagoslovljena med vsimi ženami! zvoljena devica Marija, ki si se po angelovim naznanjenji koj na pot podala in kralja vsih kraljev, Boga Odrešenika svetá, pod svojim deviškim sercam k Elizabeti, svoji teti žez hribe nesla ter ji srečo vošila, de je tudi ona v svoji starosti od Boga tako poveličana. In s kakšino hitrostjo greš proti Caharijevi hiši? Gnada sv. Duhá pospeši tvoje stopinje in ne poznaš leniga početja. O de bi tudi jest tako hitro božji glas slišal in brez obotavljanja ženinu svoje duše vrata serca odperl, de bi ne odšel, in mi gnade ne odvzel ter me ne slišal, kakor ga tudi jest slišati nisim hotel.

Ko si ti veselje vsih stvari

na zemlji v hišo Caharijevo stopila in Elizabeto pozdravila, je bil Janez v maternim telesu posvečen, bila je Elizabeta z božjim duham navdana, Cahariju se je jezik odvezal in vsa njegova hiša je bila z blagoslovom božjim napolnjena. Koliko čudežev se zgodi, če s svojim ljubeznjivim Odrešnikom človeka obišeš in se per njem oglasiš! Jezus bi bil lahko brez tebe Janeza posvetil; tode On ni hotel tega, ker nam hoče vse po tebi dati.

Ti si studenc, po katerim Evinim otrokam vse gnade dohajajo. O presveta devica! kakšna čast záme! kakšna tolažba in dolžnost, te čez vse ljubiti, ti iz celiga serca služiti in tvojo pomoč vselej kličati! Oh, kje bi bil jest ubogi grešnik, ako bi ne bil po Tebi milosti odpušenja prejel? kakor si v nebesih čez vse

svetnike poveličana, tako tudi za naše zveličanje bolj skerbiš, kakor drugi svetniki.

O Marija, ki si postala dans srednica in mati milosti božje, prosi tudi záme uboziga grešnika, naj tudi moje serce zasliši tvoj klic, de bom kakor Janez greha očišen, kakor Elizabeta z božjim duham napolnjen, kakor Caharija za božjo čast vnet in kakor céla njegova hiša z božjim blagoslovom obdarjen! Potem bo tudi moja duša Gospoda poveličevala, moj duh se bo veselil, kakor se je tvoj v Bogu, svojim Odrešeniku, ker je na nizkoto uboge dekcle pogledal in se svojiga usmiljenja spomnil, katero od zaróda do zaróda obilno čez tiste razliva, kateri se Njega bojé in se v svojim sercu ponižujejo. Njemu bodi čast, hvala in slava na vse veke. Amen.

Na praznik vnebovzetja M. D.

(15. Velikiga Serpana.)

Sveta Marija! mati usmiljenja in za Jezusam splošno prebivališe umirajočih! usliši mojo prošnjo, in pomagaj mi pri vsim djanji in nehanji, de bogaboječe živim, posebno na smertno uro, de srečno umerjem in po tem revnim življenji v nebesa pridem vekomaj častit in hvalit Boga Očeta, Sina in sv. Duha Amen.

Na praznik nar svetejiga serca M. D.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si presveto serce Marije, prečiste Device, s toliko gnadami napolnil, dodeli nam milostljivo, de tudi mi enkrat, ker v veči čast Tvojiga imena tudi njeno presveto serce častimo, po njeni mogočni pri-

prošnji v nebesa pridemo, te častit od vekomej do vekomej Amen.

M o l i t e v,

perporočiti se v varstvo prečisti D. Marii.

O blažena Devica Marija! mati mojiga Gospoda Jezusa Kristusa, nar sladkeji zavetje grešnikov, tolažnica žalostnih! pod tvoje sv. in mogočno varstvo perbežim in ti perporočim svojo dušo in svoje telo. Vari, o blažena mati! svojiga otroka v tolikih nevarnostih in skušnjavah, de me dušni sovražnik ne prekani, in de čisto in neomadežano živim pred tvojim obličjem.

O usmiljena mati! ki nikogar ne zaničuješ in nikogar ne zaveržeš, ki se ti z otročjim sercam bliža, prosim te zavolj tvoje goreče ljubezni, s katero vse ljudi ljubiš, za ktere je Jezus svojo drago kri pretil, vzemi me za

svojiga otroka in sprejmi me pod svoje mogočno varstvo. Od dans zanaprej te hočem s posebno pobožnostjo častiti; razveseli me s svojimi prednostmi, ker si povzdignjena čez vse stvari, in bodi mi dobra, nježna mati, kateri me je tvoj ljubeznjiv Sin na križi zročil, rekoč: „*To je tvoj Sin!*“

Zatorej terdno sklenem, ti zvesto služiti, tvoje praznike pobožno obhajati, in zročim tvojimu maternimu sercu vse svoje veselje in terpljenje. Pridi mi, o blažena mati! v vsih britkostih in težavah na pomoč, uterdi me v terpljenji, vodi vse moje misli, besede in djanja, de bom Bogu dopadljiv, in pomagaj mi na smertno uro! O bodi mi potem milostljiva mati, sprejmi mojo dušo, in pokaži jo Jezusu, svojimu božjimu Sinu, de po tvoji priprošnji večno zveličanje dosežem! Amen.

ČASTENJE

presvete Device Marije.

(Se moli vsaki dan v tednu ena molitev.)

I.

Molitev k D. Marii kot materi.

Bodi pozdravljena, o dobrotljiva mati usmiljeniga Boga! Bog te je gotovo s tem namenam svojo mater zvoľil, de bi bila mati vsih tistih, ki v njega verujejo! kako bi se tedaj mene ne usmilila, o mati usmiljenja! Imam mar drugo upanje, kakor v Boga in v tebe? Pomagaj mi, o mati! ravno zato, ker sim ubog grešnik, in vém, de bom še večí, ako mi ti ne pomagaš! O mati Gospoda mojiga in svetiga upanja! sprejmi mojo molitev in pomagaj mi, ker si bila tako povelíčana in srečna, de nam je bilo usmiljenje po tebi dano!

Kakor mati zamoreš pri svojim

Sinu, ki ti ni v stanu nič odreči, le hoteti. Prosi ga tedej preserčno zame, ki je rekel: „*Spoštuj svojo mater!*“ in ki je že od vekomej sklenil, te iz lastne moči pove-ličati in mogočno storiti. Bog te je zvolil svojo mater, de bi ubog grešnik, kteriga pravica ni rešiti zamogla, po tvoji priprošnji rešen bil.

Kako tolaživna je ta resnica! usmili se me tedej, o ljubeznjiva mati mojiga Odrešenika! usmili se me, ker sim grešnik in se v velikih revah znajdem! S solzami v očeh padem pred-te na kolena, in s ponižnim sercam tvoje mogočne priprošnje prosim. O prosi Jezusa! ki je zame tvoj Sin postal, prosi ga, de me zavolj mojih grehov ne zaverže! Sliši in usliši me, o mati večne Besede! zdaj in na mojo smertno uro, in pokaži mi, de si mati usmiljeniga Boga! Amen.

II.

Molitev k D. Marii kot kraljici.

Bodi pozdravljena ! kraljica nebes in zemlje, kateri služiti je ravno toliko, kakor — gospodovati ! Vsigamogočni Bog te je tako poveličal in ti toliko oblast dal, de so ti vse stvari pokorne, in de vse, kar hočeš, storiti zamoreš. Ker si Sinú božjiga v svojim telesu spočela in ga potem v odrešenje svetá kot devica rodila, si postala tako srečna, kakor nobena med ženami, biti mati usmiljenja in sodeležnica v kraljestvu svojiga Sina, ktera ima tudi zmiram moč in voljo, pomagati nam, drugači bi mislili, de Sin Narvikšiga svoje matere več ne časti, — ali pa bi dvomili, ali je telo, v katerim je ljubezen, ki je od Boga, 9 mescov počivala, v čisto ljubezen premenjeno bilo, ali ne.

O kraljica usmiljenja, gospá svetá in luč nebes! ti nar do-
brotljivši, neizrekljiva ljubezen
tebe tvoj Sin in tvoj Bog z nar
veči ljubeznijo neskončno ljubi,
zato te v imenu tvojiga prelju-
biga Sina prosim: kraljica nebes!
napolni moje serce in kraljui v
sredi mojih sovražnikov, de me
nikoli ne premagajo in se nikoli
nad mojim padcam ne veselé. Ti,
mati božja! ne stopiš samo s prošnjo
pred božji sedež, ampak tako rekoč
s poveljem, ker je nar mogočniši
Gospod mogočen v tebi in ti si
zavolj tega nar mogočniši po Njem.
Dóbi mi tedej odpušenje vsih
grehov in milost, pobožno živeti
in kraljui v mojim sercu, de bo
tvoj služabnik pod tvojim mogoč-
nim varstvom do konca obvarvan.
Amen.

III.

Molitev k D. Marii kot učenci.

Bodi pozdravljena, o sedež nevstvarjene modrosti! ti si tista knjiga (bukve), v kateri so naše opravila zapisane, in tiste postave, po katerih je nam kristjanam živeti, terpeti in umreti. **K** tebi tedej, iz ktere je zasvitela luč svetá, ki vsaciga človeka razsvitli, povzdignem svoje oči, ker sim v tmi in v smertnim spanji. **Ti** nas v noči tega svetá duhovno razsvitliš, ker je Gospod Jezus Kristus, večna luč s tabo. **O** devica! svitla je tvoja modrost in nikoli ne ugasne, vzemi me pod svoje varstvo in uči me, kje sta prava modrost in čednost najti! **Še** clò **Bog**, ki vse stvari tega sveta vlada, je hotel kakor majhen otrok pod tvojo oblastjo biti; daj enako tudi meni tam biti, živeti in umreti!

O mati večne luči! razsvitli mojo pamet in perpelji mojo dušo na Gospodove pota, de nikoli ne zaidem in de v ohranjenje strahú božjiga vso svojo modrost stavim. Daj mi dober čut, lepo zaderžanje in modrost svetnikov! Razsvitli moje oči, de vedno le tisto storim, kar je Bogu dopadljivo, in de nikoli v tmo tega svetá ne zaidem, temuč de vedno hodim v luči Gospodovi, ki je pot, resnica in življenje. Amen.

IV.

Molitev k D. Marii kot besednici.

Bodi pozdravljena, o naša Gospá, naša srednica, naša besednica! Spravi nas s svojim Sinam, priporoči nas svojimu Sinu! Tvoja prošnja ima neznano in nepremakljivo moč, de obilnost grehov tvoje neskončne dobrote

ne prekosi. Za Bogam ne vem nobeniga boljiga zavetja in upanja kakor Tebe, ki si bolj pripravna prositi in pomagati, kakor vsi svetniki. Kakor Sin pri Očetu prosi, tako prosi mati pri svojim Sinu. In kako močna je tvoja prošnja, o velika Gospa! ker si tolikošno milost dosegla, sprejeti v se Tistiga, ki je poln milosti, in ker si ga rodila, si tudi gnado vsim perdobila. K tebi tedaj, o blagoslovljena in milosti polna mati! o za Bogam edino perbežališe grešnikov, povzdignemo svoje oči. Treba nam je srednika pri sredniku, in ne boljiga, kakor si ti. Klečé in s pobešeno glavo te prosim in k tebi zdihujem. O mati sirot! usliši molitev svojiga otroka! Oberni, o besednica naša! svoje svete oči, s katerimi večno luč neizrekljiviga veličastva bož-

jiga neprenehama gledaš, náme revniga, in odpri svoje ljubeznjivo serce Adamovimu otroku, kateri varnosti pred jezo božjo v senci tvojih kril iše. O preusmiljena! ne zaverzi tega, ki s straham prosi, s pobožnostjo iše, z ljubeznijo terka. Sveta mati božja! bodi mi pomoč in prosi záme grešnika pri svojim Sinu zdaj in o smertni uri, ki razsodi za celo večnost. Amen.

V.

Molitev k D. Marii kot dobrotnici.

Bodi pozdravljena, o vir in začetik vsiga dobriga! kdorkoli bo zlegov rešen, bo po tebi rešen, ker si ti edina zvoljena, po kateri nam Bog vse hoče dati. „Nobena stvar ni od Boga milosti prejela, kakor po priprošnji Marije,“ pravi tvoj častive, sv.

Bernard. Nič nam noče Kristus, tvoj Sin dati, kar bi ne prejeli iz tvojih rok. O roka božja, nar ljubeznjivši Devica Marija! tebi je Gospod darove raja zročil, de bi jih nam podarila. K tebi se obernem, pomagaj revnimu grešniku, podpiraj slabiga, vzdigni maloverniga in obogáti me revniga z bogastvam svojih gnad, ktere je Bog v tvoje roke djal! ker si na desnici narvikšiga kralja, za moje réve in nadloge bolje veš, in se nas prej usmiliš.

Poglej vender s sedeža svojiga veličastva milostljivo na nas, in oblagodari me s svojimi dobrotami! Sprosi mi, de tebi in tvojimu Sinu s čistim sercam služim, de vsako djanje ali nehanje edino zavolj Njega storim ali opustim; de poln ljubezni do Boga in do svojiga bližnjiga, v zatajevanji in ponižnosti ves čas

svojiga življenja doprinesem, de bom enkrat tako srečen, v nebesa priti in tvoje dobrote in usmiljenja brez konca prepevati. Amen.

VI.

Molitev k D. Marii kot rešenici.

Bodi pozdravljena, o preblazena Devica in Mati, ki si s svojim usmiljenjem tiste večkrat rešila, ktere bi bila že pravica Sina zamogla zavreči! Tvoje ime je terdnjava, v katero bodisi pravičen bodisi grešnik pribeži, in mogočniga varstva iše. To Tvoje nar sladkeji in nar častitljivši ime kličem na vso moč. O Marija! kaj bo z mano, če me zapustiš? kam hočem iti, če me ti, o duša in življenje moje, popustiš?

O, nar mogočniši pri Bogu! pomagaj mi v mojih revah in reši me zavolj Jezusa Kristusa, de srečno

iz vsih nevarnost pridem in tvoje imé častim! Pomagaj mi in vari me, o Marija! s toliko veči ljubeznijo, kolikor bolj sim je potreben, ker sim v blatu svetá rojen! Reši me iz rok mojih preganjavcov, in posadi me zraven sebe, de me nobena nesreča ne zadene! Oh, reši in pelji me s svojo roko skozi sredo mojih sovražnikov; če ne bom poginil. Skrij mojo dušo, ktero je tvoj Sin s svojo drago kervjo večniga pogubljenja rešil, na dan boja, smerti in sodbe v svoje naročje! Bodi mi pomoč umirajočimu in ne zapusti me, kadar me bodo moči in še clò moji bližnji popušali! Sprejmi me v svoje varstvo in reši mojo dušo! V tvoje roke zročim svojo dušo, svoje življenje in konec svojiga življenja. Amen.

VII.

Molitev k D. Marii kot tolažnici.

Bodi pozdravljena, o pot usmiljenja! mati milosti in dobrotljivosti; nar bolji tolažnica človeškiga rodú, nar veči in nar ljubeznjivši Devica! nihče te ne more imenovati, de bi ne vžgala njegoviga serca z ognjem goreče ljubezni; in ne more se nate misliti, de bi ne okrepčala duš svojih ljubljenih. Tisti naj molči od tvojiga usmiljenja, o presveta Devica! ki se zamore spomniti, de si ga zapustila, kadar te je v svojih revah klical! Bodi tedej jezerokrat pozdravljena, naša tolažnica, ki bolečine tolažiš, jokajočim solze brišeš, in obteženim njih breme polajšaš! Nebo in zemlja ste polne tvojih gnad in sladnost, o Marija! Ti si nebo, zemlja, nar globokeji brezno

dobrote in usmiljenja. Znano je, de so vsi svetniki le služabniki usmiljenja, de si ti v permeri veliko imenitniši in se ti tudi bolj spodôbi, kot vsim drugim svetnikom; zakaj ti si mati polna ljubezni in milosti, pot grešnikov, upanje in odpušenje dolžnikov, tolažba žalostnih. Nikakor ni tolikimu usmiljenju preveč, se tolikšine revšine usmiliti.

In zares, če te pogledam, ne vidim družiga v tebi, kakor usmiljenje in ljubezen; zakaj ti si postala mati ubožnih in se jih z nar večji ljubeznijo usmilvaš. O častitljiva Devica, ki si polna milosti, ljubezni in usmiljenja! jest ubog Evin otrok se zaupljivo oklenem Tvojih nog in te prosim, de mi usmiljenje podeliš.

O tolažnica žalostnih! usliši tega, ki k Tebi zdihuje in tolaži mojiga žalostniga duhá; k tebi

povzdigujem svoje oči, k tebi pošiljam svoje zdihleje. Usmili se me in pomagaj mi v nadlogah, posebno na zadnjo uro! Ti zamoreš lahko vsaciga tolažiti, varovati in voditi.

Pridi naproti moji duši, ko se bo tega svetá ločila, tolaži jo s svojim ljubeznjivim obrazam in vari jo, de jo sovražnik ne zmoti! Vzemi jo v svoje naročje, de se bo v tvojim usmiljenji vekomej veselila. Amen.

Molitev sv. Bernarda k Marii.

Spomni se preusmiljena devica Marija, nikdar še ni bilo slišati, de bi kdo zapušen bil, kterikoli je pod tvojo brambo perbežal, tebe na pomoč klical in se tvoji prošnji perporočal. S tem zaupanjem navdihnjen k tebi o devic devica pridem, k tebi o Mati

perbežim, pred teboj jest grešnik
zdihujem.

Ne zaverzi, o Mati Besede,
(Jezusa Kristusa) — moje prošnje;
Temuč milostljivo me sliši in
usliši. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...

Prošnja k presv. D. Marii za srečno smert.

Strah in groza me obide, o
Marija! kadar se tiste zadnje ure
spomnim, ko se bom mogel s tega
svetá ločiti. Zato kličem s pol-
nim zaupanjem k tebi, o Marija!
o varhinja umirajočih! o mati
usmiljenja! pridi mi na pomoč tisto
strašno uro. Kadar me bodo
smertne bolečine obhajale in me
bodo dušni sovražniki od vsih
strani zalezovali, mi bodi ti mati, o
Marija! sprosi mi milost de bom

poterpežljiv v bolečinah, stanoviten v dobrim, in vdan v sveto božjo voljo, de bom vredno sv. popotnico prejel, z eno besedo vse, kar je k srečni smerti potrebniga. **O sveta Marija!** prosi záme zdaj in na mojo smertno uro. Amen.

Molitev k Marii,

ki se lahko moli na vsak njen praznik.

O milosti polna Devica in Mati božja, Marija! pozdravim te jezerokrat dans; veselim se zavolj časti, ki je bila tebi dans v nebesih in na zemlji podeljena, in želim ti jo še jezerokrat povišati; s celiga serca ti srečo vošim zavolj toliko gnad, ki ti jih je Bog v življenji, in zavolj slave, ki ti jo je v nebesih podelil. Hvalim, častim in blagoslovim te in svojo slabo hvalo zedinvam s hvalo sv. katol. cerkve. Vverstim te v

vse molitve in pesmi, ki ti jih dans po vsim keršanskim svetu pojejo. Sprosi mi, o dobrotljiva mati! de bom zaslug tega dne deležen; sprejmi me v novič za svojiga otroka, kakor te jest v novič svojo mater in besednico zvolim. S skesanim sercam te prosim usmiljenja in odpušanja vsih zoper tebe dopernešenih grehov in obljubim, ti zanaprej z veči pobožnostjo in pridnostjo služiti. Pomagaj mi v vsim djanji in nehanji, in ne zapusti me na mojo smertno uro. Amen.

Razlaganje angeljskiga češenja.

Češena si, Marija!

Spoznam in častim te, o Marija! kot mater svojiga Odrešenika,
Spoznam in častim te kot svojo

besednico pri sedeži božjim in se tvojimu varstvu in tvoji priprošnji vsiga zročim.

Gnade si polna.

Ti zedinvaš vse čednosti, ti si nar popolniši stvar, ktero Bog s svojimi gnadmi napolnuje. On te je neomadežano ohranil in te z vsimi lepotami obdal, ktere je mati božja mogla imeti.

Gospod je s tabo.

Gospod je bil vedno s tabo, in nikoli te ni noben greh od njega ločil. Ohranil te je čisto pred vsakim, tudi nar manjšim greham, on je bil zmirej s tabo, in bo na vekomej s tabo ostal.

Žegnana si med ženami.

Ti si kinč vsih žená, ti si tista, ki si bila poveličana od vsih

ljudstev, zmed vsih svojiga spola
zvoljena mati Sinú božjiga.

**In žegnan je sad tvojiga telesa,
Jezus.**

Po Jezusu si bila počastena,
mi Njega s tabo častimo, in tebe
zavolj Njega. Blagor tebi ki si
Boga rodila; blagor tebi, ki si
ga v svojim telesu nosila; blagor
tebi, ki si ga na svojih persih
dojila.

Sveta Marija, mati božja.

Ki si Jezusa Kristusa, pra-
viga, živiga Boga, spočela in
rodila!

Prosi za nas.

Sprosi nam pri Bogu, svojim
nebeškim Sinu, pri katerim vse
zamoreš, in kateri ti tudi nobene
prošnje ne odreče, vse gnade,
ktere so nam potrebne, večno

zveličanje doseči in se pri tebi in per Njem na vse veke veseliti.

Grešnike.

Prosi za nas, ker smo že od rojstva grešniki, od Boga odvernjeni in nevredni, se naravnost k Bogu oberniti. Sprosi nam gnado prave pokore in odpušanja vsih grehov.

Zdaj in na našo smertno uro.

Sprosi nam stanovitnost v dobrim in gnado, se popolnoma z Bogam spraviti in po prejetim zakramentu sv. rešnjiga telesa srečno v Gospodu umreti.

Amen.

O de bi bili uslišani, česar smo prosili! — Pa saj vem, de bomo, ker ti, o Marija, za nas prosiš.



Lavretanske litanije

ki se o Mariinih praznikih molijo.

(S kratkim razlaganjem.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Devic devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje, (mati tistiga, ki nam je gnado pernesel,)

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

za nas Boga pros!

- Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna, (ki si po čudeži vsi-
 gamogočnosti božje postala mati
 našiga odrešenika,)
 Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna, (mogočna po svoji
 priprošnji pri Bogu,)
 Devica usmiljena,
 Devica verna, (ki si skerbno z mi-
 lostjo božjo delala,)
 Podoba pravice, (zgled nar lepših
 čednost,)
 Sedež modrosti božje, (ki si v svo-
 jim blagoslovljenim telesu Jezusa,
 večno modrost, nosila,)
 Začetik našiga veselja, (mati tistiga,
 nad kateriga rojstvam se veselimo
 Posoda duhovna, (prebivališče sv.
 Duha,)
 Posoda časti vredna, (zvoljena po-
 soda, ki si posebno po včlovečenji
 Sinú božjiga častitljiva postala,)
 Posoda vse svetosti, (ti s posebno
 pobožnostjo obdarovana devica,)

za nas Boga prosí!

Skrivnostna roža, (devica, ki s svojim zgleđam čednost posebno ljubeznjivo delaš, enako roži, ki svoj prijeten duh na vse kraje deli,)

Turn kralja Davida, (s svojo priprošnje mogočna varhinja zoper naše sovražnike,)

Turn slonokosteni, (devica, ki si svoje telo in svojo dušo greha obvarovala,)

Hiša zlata, (devica, ktere slava je nar čistejimu zlatu podobna,)

Skrinja mirú in sprave, (mati postavodajavca nove zaveze,)

Vrata nebeške, (mati tistiga, ki nam je nebesa odperl,)

Zgodnja danica, (ki se med ljudmi v čednosti in pobožnosti kakor svitla danica med zvezdami svetiš,

Zdravje bolnikov, (ki bolnim zdravje sprosiš,)

Perbežališe grešnikov, (ki s svojo mogočno priprošnje grešnikom odpusenje grehov pridobiš,)

Tolažnica žalostnih,

Pomoč kristjanov,

Kraljica angelov,

Kraljica očakov,

Kraljica prerokov,

Kraljica aposteljnov,

za nas Boga prosí!

Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov, (tistih ki so
 perpravljani, svoje življenje za
 vero dati,)
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirniga greha
 spočeta,

} za nas Boga prosil!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češena si Marija itd.

M o l i t v e.

1. K presvetimu rešnjimu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti Tvojiga telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinstnosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. K sv. devici materi Marii.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta božja porodnica. Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. **O** častitljiva in žegnana devica: naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas perporoči, svojimu Sinu nas zroči!

Ÿ. Prosi za nas sveta božja porodnica!

R. De bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo; in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedajne žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

3. K sv. devici materi Marii.

Od prve adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela čenjenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angel Gospodov je oznanil
Marii!

Ř. In je spočela od sv. Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa Tvojiga Sina spoznali, po Njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela čenjenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si devica čista ostala.

Ř. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil: daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenje začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četertka.

Bodi češena, nebes kraljica, češena angelov gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

Ÿ. Naj te hvalimo devica presveta!

Ř. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodeli milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

*Od velike sabote do 1. nedelje po
binkoštih.*

Veseli se kraljica nebeška, aleluja! kateriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja!

R. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, de po Njegovi

materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od prve nedelje po binkoštih, do 1. adventne nedelje.

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! k tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas sveta božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog!
ki si dušo in telo častite device

matere Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pomočjo sv. Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlogov in večne smerti rešeni.

4. K svetimu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

Ř. De bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Naj nam, prosimo Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de kar naša slabost ne premore, nam bo de po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikam, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje,

mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In Tvoj žegen pridi z nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu Sinu Tvojim, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej per nas.

R. Amen.

Oče naš itd. Češena si Marija itd.

(Petkrat.)



ČASTENJE

svetih angelov in zvoljenih
božjih.

M o l i t e v

v čast svetih angelov.

O Bog! ki nam po svoji neizrekljivi modrosti in previdnosti pošiljaš svete angele, de nas varujejo, prosimo te, dodeli nam milost, de bi se zdaj na zemlji njih brambe, in enkrat v nebesih njih družbe vekomej veselili. Amen.

M o l i t e v

k sv. Mihaelu Arhangelu.

O ti od Boga zvoljen knez nebeških moči, sveti Miháel! ki si prevzetniga Luciferja z nje-

govo derhaljo v pekel pahnil, varh in brambovc svete cerkve, ktera se vojskuje, in spremljavc vsih duš, ktere se s tega življenja v milosti božji ločijo! pridi božjemu ljudstvu na pomoč, brani katoliško cerkev, ktera ti je priporočena, zoper vse naklepe sovražnikov, ohrani in uterdi pravo vero, bodi naš škit v življenji in v smerti. Odverni od nas hudiga duhá, kteri naše duše neprenehama zalezuje, in pomagaj nam, de ga premagamo v vojski zadnje ure svojiga zveličanja. Pelji nas nazadnje k trumi zveličanih, de bomo prepevali hvalo Bogu s teboj in z vsimi ljubimi angeli vekomej.

M o l i t e v

k svetimu angelu varhu.

Sveti angel, moj zvesti prijatelj in tovarš na poti tega živ-

ljenja, od nebeškiga Očeta meni za varha poslan; zahvalim se ti za vso ljubezen in skernost, s katero nad mojo dušo čuješ. Kličem in prosim te, prosi zame pred sedežem božjim. Obvari me vsih dušnih in telesnih nevarnost; brani me zoper sovražnika mojiga življenja; sprosi mi milost, de vedno v strahu in pričujočnosti božji hodim, stori me pazljiviga in previdniga, de v nikakoršen greh ne dovolim. Pomagaj mi vse skušnjave premagati; daj mi moč v vsih križih in težavah, posebno v zadnjim vojskovanji s smertjo, in pelji mojo dušo k Bogu, njenimu začetku in koncu. Amen.

Molitev k vsim svetnikom.

Zvoljeni prijatli božji, nešteti svetniki iz vsih narodov, stanov, spolov in časov! češeni bodite,

vi sveti očaki in preroki, vi častitljivi aposteljni in učenci Jezusovi, vi slavni mučeniki, vi stanovitni spoznovavci, vé kakor lilije čiste device! Hvaljeni bodite vsi, vi večno srečni, kateri zdaj neizrečeno plačilo za svoje čednosti uživata.

Prositate za mene in za vse moje brate, zvoljeni in zveličani prijatli božji! de se po vašim sv. zgledu ravnamo in se enkrat z vami v nebeškem veselji združimo. Amen.

M o l i t e v

v čast svojiga svetiga patrona.

K tebi, o sveti I., kateri si mi bil per sv. kerstu za patrona dan, perbežim in te prosim, vzemi me za svojiga rejenca in ne zapusti me nikoli. Vodi me po poti svojih čednost in sprosi mi

od Boga milost de po dolžnostih svojiga stanú pobožno živim, odverni od mene vse dušne in telesne nevarnosti, pomagaj mi vsaki čas, posebno v moji smertni uri, de s teboj pridem pred obličje božje. Amen.

Molitev na svojiga godú dan.

Sveti Bog! ki si mi dal s patronam lep zgled na pot mojiga življenja, dodeli mi gnado, de bom zmagavni venec, ki tamkej njegovo glavo obdaja, zmiram pred očmi imel, se po njegovim zgledu ravnal, in se enkrat v nebesih z njim združil. Amen.

Litanije

k svetimu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče v nebesih, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Marija, nevesta svetiga Jožefa
prosi za nas!

Sveti Jožef, ženin device Marije,

Ti oskerbnik in rednik Jezusov,

Ti po spričevanji sv. Duha pravični
mož,

Ti zvesti in skerbni gospodar,

Ti varh device Marije,

Ti zvesti spremljavec device Marije,

Ti posebni pomočnik umirajočih,

Ti zgled deviške čistosti,

Ti zgled keršanske pohlevnosti,

Ti zgled ljubezni do Boga in bližnjiga,

Ti v božjih skrivnostih od svetiga

Duha razsvitljeni mož,

prosi za nas, sveti Jožef!

Ki si včlovečenje večne Besede po
 božjim razodenji zaslišal,
 Ki si z Marijo devico iz pokoršine
 v Betlehem potoval,
 Ti pobožni častive v hlevu roje-
 niga Odrešenika,
 Ki si kri novorojeniga božjiga deteta
 pri njegovim obrezovanji tako bo-
 gaboječe častil,
 Ki si z Marijo božje dete v tem-
 peljnu daroval,
 Ki si po svarjenji angela z detetam
 in njega materjo v Egipt bežal,
 Ki si po smerti Heroda božje dete
 in njegovo deviško mater Marijo
 spet v Izraelsko deželo nazaj
 pripeljal,
 Ki si z Marijo zgubljeniga Jezusa
 tri dni žalosten iskal,
 Ki si ga v Jeruzalemu v tempeljnu
 v sredi učenikov z veseljem spet
 najdel,
 Ki si očetovsko oblast imel čez
 Gospoda vsih gospodov,
 Ki si v evangelji s častjo ime-
 novan mož Marije, od ktere je
 rojen Kristus!
O ti naš srednik,

prosi za nas, sveti Jožef!

V vsih naših potrebah,
 V vsih naših zadevah,
 O smertni uri,
 Po svoji zvesti priprošnji,
 Po svojim nar čistejim poročenji,
 Po svoji očetovski skerbi in zve-
 stobi,
 Po svojim prestanim trudu in
 djanji,
 Mi tvoji revni zročenci,
 De nas svojimu rejencu Jezusu in
 svoji nevesti Marii perporočiš,
 De vsim devicam in zakonskim spo-
 dobno čistost sprosiš,
 De vsim duhovnim in posvetnim
 zboram pravo ljubezen in edinost
 od Boga zadobiš,
 De vsim vladarjem gnado sprosiš,
 svoje otroke in podložne v strahu
 božjim zrediti in ohraniti,
 De tem, kateri te serčno ljubijo in
 časté, posebno ljubezen in dobroto
 dodeliš,
 De pri vsih v tvojim imenu zbranih
 rejencih z očetovsko pomočjo
 ostaneš,
 De vsim, ki te tvojih priprošenj pro-
 sijo, zvesto pomagáš,

pomagaj nam, o sv.
 Jožefi!

prosimo te, usliši nas!

De nam z Jezusam in Marijo v naših smertnih težavah na pomoč perhitiš, prosimo te, usliši nas!

De tudi vernih duš v vicaх ne zapustiš, prosimo te, usliši nas!

O nar čisteji ženin Marije, prosimo te, usliši nas!

O zvesti Jezusov rednik, prosimo te usliši nas!

O sveti Jožef! prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, itd. Češena si Marija itd.

M o l i t e v.

Bodi počešen, sv. Jožef! ti zvesti rednik mojiga Odrešenika

Jezusa Kristusa! ti čisti ženin blagoslovljene Marije! zvolim te dans svojiga patrona in besednika pri Bogu, in terdno sklenem, te nikoli zapustiti in z ničemur razžaliti. Ponižno te prosim, vzemi me za svojiga rejenca, bodi v vsih rečeh, v djanji in nehanji moj učenik in vodnik, v nadlogah tolažnik in pomočnik, in slednjič na mojo zadnjo uro moj posebni varh, in pridi mi na pomoč z Jezusam in Marijo, de vpričo vas, o Jezus, Marija in Jožef! svojo dušo dobrotljivimu stvarniku zročim. Amen.

Molitev v čast

sv. aposteljnov Petra in Pavla.

Prosimo te, o Gospod! vzemi nas pod varstvo svojih aposteljnov Petra in Pavla, de bomo toliko močnejši po nju prošnjah, kolikor slabši smo sami iz sebe, in dodeli

nam gnado, de se nikoli nikjer ne sramujemo, katoliško cerkev, za katero je njuna kri tekla, svobodno in očitno spoznati, de enkrat od Tvojiga Sina tam tisto plačilo prejmemo, ki si ga tem obljubil, kateri po apostoljsko živé in umerjejo, kjer On, vedna glava svoje cerkve, s Tabo živi in kraljuje. Amen.

Molitev na dan sv. Matija.

Prosi záme, o sv. Matija! de mi Bog gnado dodeli, svoj poklic zmiram bolj spoznati, po svojim spoznanji vedno bolj pridno delati, de bom enkrat v številu teh sprejet, kateri pred božjim sedežem večno hvalijo Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

M o l i t e v

na dan sv. Vincencija mučenca.

Serčno in slavno si ti, o

sveti Vincenci! premagal svet, in z veseljem si dal svoje življenje za Jezusa. Ne pozabi mojih slabost in prosi zame, de se tudi jest po tvojim zgledu vojskujem, svojo vero do konca zvesto ohranim, in se enkrat, s častitim imenam zmagavca venčan, med zvoljenimi vekomej veselim. Amen.

Molitev k sv. Stanizlaju Kostku.

Glej mladenča brez madeža, praviga častivca božjiga, ki si je svojo nedolžnost ohranil.

Ÿ. Velika je njegova čast pri Tebi,

R. S častjo in slavo ga boš obdal.

M o l i t e v.

O Bog! ki si med drugimi čudeži svoje neskončne modrosti tudi v nježni mladosti milost velike svetosti dodelil, usliši naše prošnje, de bomo po zgledu sv. Sta-

nizlaja čas dobro obračali, in si na vso moč zaklade za večnost nabirali; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Ÿ. Prosi za nas, o sv. Stanizlaj Kostka!

Ř. De bomo vredni obljub Kristusovih!

Usliši, o Gospod! našo molitev in dodeli nam po priprošnji sv. Stanizlaja gnado, njegovo nedolžnost in gorečo ljubezen posnemati; po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

M o l i t e v

k sv. Frančišku Ksaverju.

O sv. Frančišek Ksaveri! veliki in čudapolni apostelj Indije! ki si s svojo serčnostjo, s svojim lepim zgledam in z obilnimi čudeži veliko tisuč ljudi sveti cerkvi pridobil in v večno zveličanje

pripeljal. O, pridôbi tudi mojo dušo, pomagaj mi v bolezni in na smertno uro s svojo mogočno priprošnjo, kakor si že toliko in toliko umirajočim pomagal. Perporoči me križanemu Jezusu, kateri te je v vsih nadlogah tako močniga storil in vpelji me slednjič po srečno dokončanim življenji v večno zveličanje, kjer bom s tabo Boga večno hvalil in častil. Am.

Molitev k sv. Florijanu.

Prosi zame, véliki svetnik! de me Bog časniga in večniga ognja obvaruje. Sprosi mi, de časno blago, katero mi je Bog dal, le k božji časti obračam, posebno pa, de bo ogenj nečistih poželenj v meni pogašen, in de s čistim in neomadežanim sercam Bogu vse dni svojiga življenja služim. Amen.

Molitev k sv. Jurju.

Pomagaj mi, o sv. Juri! kadar se mi je s svetam, seboj in s hudičem vojskovati; podpiraj me, kadar mi serce vpada, in sprosi mi gnado, de se tvojiga kerš. viteštva vedno spominjam, in po tvojim zgledu svojiga duha k tistimu povzdignem, kateri odreši slabe in zapušene, kakor si bil ti moder v življenji, pravičen v djanji, zmeren v vživanji, in pogumen v ljubezni, in de si tisto krono (venec) privojskujem, ki zdaj tvojo glavo zaljša, ki trojediniga Boga hvališ. Amen.

Molitev k sv. Katarini Sienski.

Sveta Katarina! terdno zaupam v tvojo ljubezen in k tebi kličem, de bi moje slabo serce zročila svojimu nebeškemu ženinu, naj ga on, kakor enkrat tvoje

deviško serce, milostljivo sprejme, de bom s tabo v resnici vekomej klicati zamogel: *Moj Bog, in moje vse!* Amen.

Molitev v čast sv. Štefana.

Sveti Štefan! prvi mučenik, ki si še umiraje za svoje sovražnike molil, sprosi mi gnado od Boga, vsim svojim sovražnikom s serca odpustiti, de Bog tudi meni moje grehe odpusti in de v sveti ljubezni umerjem. Amen.

Molitev k sv. Leopoldu.

Sv. Leopold ki si nekdam svojo domačijo v modrosti in strahu božjim vladal, in jo zdaj v nebesih s svojimi prošnjami varuješ; blagoslovi našiga cesarja in varuj ga pred vsimi sovražniki; blagoslovi tudi vse cesarske dežele, in ohrani sv. vero v njih,

kakor tudi terdno zvestobo do cesarja, de se bodo prave sreče veselili zdaj in vekomej. Amen.

M o l i t e v

k sv. Janezu Nepomučanu.

Dodeli mi, o Bog! v življenji in smerti sv. Janeza moč prave vere in svetost sv. spovedi prav spoznati. Daj mi gnado, po zgledu Tvojiga zvestiga mučenika, svojiga jezika se le v Tvojo čast, v svoje zveličanje in v korist svojiga bližnjiga prav posluževati, de bom enkrat Tvojim zvoljenim prištet. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k sv. Janezu Kerstniku.

Sv. napovedovavc Jezusa Kristusa, sv. Janez! ki si bil že pred svojim rojstvom posvečen, in si z

zgleдам svojiga ojstriga življenja kakor tudi z močjo svojih pridig veliko ljudi spreobernal: sprosi zame pri Bogu duhá vere in pokore, de po poti večniga zveličanja hodim, opran v kervi božjiga Jagnjeta, na katero si ti s perstam kazal. Amen.

Molitev k sv. Boštjanu in Róku.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog! ki si po priprošnji sv. Boštjana in sv. Roka kugo in druge bolezni milostljivo odvernili in še odvrčáš, ponižno te prosimo, prizanesi nam s kaznimi, ktere po pravici zavolj svojih grehov zaslužimo, po njunih zaslugah, in odverni jih od naših krajev, nas pa vari greha, ki je veliko hujši dušna kuga, in nagle neprevidene smerti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M o l i t e v

na čast sv. Antona Padovanskiga.

Ozri se dans, o Bog! na ljubeznjivo perprošnjo in gorečo ljubezen svojiga zvestiga služabnika, sv. Antona, in daj mi v njegovim življenji zaničevanje svetá in svetost tvoje besede razumeti, de ne bom po ničemur od Tebe, o Bog! ločen, temuč de se zaupljivo k Tebi obernem, in po zgledu sv. Antona na zemlji za Jezusam hodim, de se bom enkrat Njegoviga neskončniga veličastva zamogel vdeležiti. Amen.

L i t a n i j e

od angeljskiga mladenča sv. Alojzja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsiga svetá rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija, prosi za nas!

Sv. devic devica, prosi za nas!

Sv. Alojzi, angeljski mladenč, prosi za nas!

Ti zerkalo nedolžnosti in čistosti,

Ti zgled sramožljivosti in častitosti,

Ti živa podoba prave pobožnosti in bogaboječnosti,

Ti blagor vsih bolnih,

Ti svetovave vsih dvomečih,

Ti strah pekla,

Ti veliki dobrotnik,

Ti lepota mladosti,

Ti skriti svetnik,

Ti nedolžni spokornik,

Ti svetu neznani mučenc,

Ti dragi biser družbe Jezusove,

De tvoj zgled pridno posnemamo, prosi za nas, o sveti Alojzi,

De se vsim zapeljivostim pekla krepko zoperstavimo in jih srečno premagamo, prosi za nas, o sveti Alojzi!

sprosi nam čisto serce!

De vse nečimurnosti, veselja in
časti sveta stanovitno zaničujemo,
De se Boga razžaliti popolnoma
ogibamo,

De vse svoje grehe s pravo pokoro
objokujemo in zbrisemo,

De odpušenje svojih grehov s pri-
zanesenjem zaslužene kazni od
Boga zadobimo,

De v veri, upanji in ljubezni vedno
rastemo,

De zveličanja svojih duš s pravim
pridam išemo,

De gnado prave pobožnosti in bo-
gaboječnosti zadobimo,

De bomo vsih dušnih in telesnih
nadlog rešeni,

De po vrednim vživanji sv. zakra-
mentov po milosti božji hrepenimo,

De po tem življenji v veselje več-
niga življenja pojdemo,

De po svoji smerti s tabo in z vsi-
mi zvoljenimi večno živimo in se
v Bogu veselimo,

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ,
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ,
usliši nas o Gospod!

prosi za nas, o sveti Alojzi,

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ,
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas,

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, itd. Češena si Marija, itd.

Ÿ. Prosi za nas, o sv. Alojzi!

R. De bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i t e v.

O sveti Alojzi, angeljski mladenc! jest tvoj nar nevredniši častivc ti čistost svoje duše in svojiga telesa posebno priporočim. Prosim te zavolj tvoje angeljske čistosti, perporoči me neomadežanemu jagnjetu Jezusu Kristusu in Njegovi materi devici vsih devic, in vari me smertniga greha. Ne pripusti mi, se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč

odverni, kadar me v skušnjavi ali nevarnosti greha vidiš, vse nečiste misli in želje od mojiga serca; obudi v meni spomin večnosti in križaniga Jezusa, vtisni globoko v moje serce strah božji; ogrej me z božjo ljubeznijo, de tvoj zgled na zemlji posnemaje zaslužim s teboj per Bogu v nebesih se veseliti. Amen.

Molitev k sv. Marii Magdaleni.

O sv. Marija Magdalena, ti elepi zgled vsih spokornih grešnikov! prosi zame, de vse svoje grehe spoznam, jih po tvojim zgledu britko objokujem in odpušenje zadobim; posebno pa te prosim, pošlji mi na zadnjo uro eno tvojih neštevilnih britkih solzá, s kterimi si Jezusove noge umivala, de moja duša grehov očišena s tega sveta pojde in se z Jezusam, ki je prava tolažba

vsih spokornikov, vekomej zedini.
Amen.

Molitev v čast sv. Ane.

Češena bodi, sveta Ana, mati presvete božje porodnice, in stara mati Jezusa Kristusa! kako velika je mogla tvoja svetost na zemlji biti, ker te je Bog vredno najdel, nar sveteji stvar, nar čisteji devico in mater božjo spočeti in roditi! kako velika mora tvoja čast v nebesih biti, ker si v družbi svojiga božjiga vnuka Jezusa in svoje visoko blagoslovljene hčere, kraljice nebeške, Marije! Zato, o mila mati Ana! te prosim poln zaupanja, môli zame, in sprosi mi v vsih dušnih in telesnih potrebah želeno pomoč.
Amen.

Molitev k sv. Ignacju L.

Sprosi mi, o sv. oče Ignaci!

pravo ljubezen do Jezusa, de s celiga serca druziga ne išem, kot Jezusa, in sicer Jezusa križaniga, de se bom enkrat z njim, z Bogam Očetam in sv. Duham večno veseliti zamogel. Amen.

M o l i t e v

k sv. Frančišku Asiškimu.

O sveti Frančišek! pomagaj mi v duhu resnično ubogimu biti, de bom kmalo zamogel s tabo s celiga serca klicati: „*Moj Bog, in moje vse!*“ — in enkrat po tvojim zgledu zapustiti to dolino solz. Pomagaj mi, iz ljubezni do Boga, s posvečenim sercam in iz prostiga nagiba storiti veliko dobriga, enkrat priti v nebeško domovino, in s teboj gospostvo posesti, kteriga so nebesa in zemlja polne. Amen.

Litanije

v praznik svete Terezije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Gospod, usliši nas!

Sveta Marija,

Sveta kraljica devic,

Sveta Terezija,

Mnogo obdarjena devica,

Zvoljena nevesta Kristusova,

Ljubljena hči kraljice nebeške,

Ti veselje posvečenih devic,

Milostna lepota svojiga reda,

Učenica praviga duhá,

Svitla luč svetá,

Blagi zgled nedolžnosti,

Seraf plameče ljubezni božje,

Prečudna zmagovavka natore,

Močna gospodovavka duhá časa,

Zaupna resnična nedolžnost,

Pogumna oznanovavka časti božje,

Resna premišljevavka svetá,

Sveta ljubica samote,

sprosi nam bogoljubno serec!

Slava svoje domovine, sprosi nam bogoljubno serce!

Mučenica svetiga hrepenenja, sprosi nam bogoljubno serce!

Skaži se nam, o sveta Terezija! ljubeznjivo mater, sprosi nam bogoljubno serce!

De ne grešimo,

De svojiga poklica ne pozabimo,

De ne bomo od hudiča zapeljani,

De ne bomo leni v notranjim življenji,

De naše serca ne oterpnejo,

Mi revni grešniki, prosimo te, usliši nas!

De sveti cerkvi mir in pokoj sprosiš, prosimo te,

De Boga čez vse ljubimo in do konca stanovitni ostanemo, prosimo te,

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

prosi za nas, o sv. mati Terezija!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, itd. Češena si Marija itd.

M o l i m o.

O Bog! poglej milostljivo na našo ponižno molitev, de bomo ker v Tvoje neskončno usmiljenje zaupamo, po priprošnji sv. Terezije tudi vsih zlegov rešeni, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k sv. Barbari.

O Gospod! dodeli nam po priprošnji sv. device in mučenice Barbare svojo gnado, de bomo vsiga hudiga obvarovani in de ne umerjemo nagle neprevidene smerti, temuč de se okrepcani s sv. popotnico in pomaziljeni s sv.

poslednjim oljem v veri, upanji in ljubezni s tega sveta ločimo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k sv. Apolonii.

O sveta devica, mučenica Apolonija! ki si s prečudno poterpežljivostjo tolike bolečine pripuljeni zob prestala, prosim te po tvoji grozoviti muki in veliki zaslugi, vari me v tem življenju zobnih bolečin! v unim pa tistiga kraja, kjer bo tuljenje in škripanje z zobmi. Amen.

Molitev k vsakemu svetniku.

O Bog! ki tiste častiš, ki Tebe časté, in ki si v svojih svetnikih češen, dodeli milostljivo, de, ker velike zasluge sv. I. pobožno častimo, tudi njegovo priprošnjo občutimo, po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Litanije

v s i h S v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sv. devic devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

Vse verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sv. Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sv. očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavl,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sv. aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sv. učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sv. nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan, za nas Boga prosi,

Sv. Lorenc, za nas Boga prosi!

Sv. Vincenc, za nas Boga prosi!

Sv. Fabian in Boštjan, za nas Boga prosita!

Sv. Janez in Pavl, za nas Boga prosita!

Sv. Kozma in Damijan, za nas Boga prosita!

Sv. Gervazi in Protazi, za nas Boga prosita!

Vsi sv. mučenci, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Hieronim,

Sv. Martin,

Sv. Miklavž,

} za nas Boga prosi!

Vsi sv. škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sv. učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. Francišek,

} za nas Boga prosi!

Vsi sv. mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sv. mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena, za nas Boga
prosi,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

za nas Boga prosi!

Vse sv. device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas
Boga grosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duhá nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od večne smerti,

Po skrivnosti svojiga sv. včlovečenja,

Po svojim prihodu,

reši nas, o Gospod!

Po svojim rojstvu,
 Po svojim kerstu in sv. postu,
 Po svojim križi in terpljenji,
 Po svoji smerti in svojim pokopu,
 Po svojim svetim vstajenji,
 Po svojim čudnim vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika sv. Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo cerkev vodiš in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,
 De sovražnike sv. cerkve ponižash,
 De keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sv. službi po-
 terdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 De duše naše in naših bratov, bliž-

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

njih in dobrotnikov od večniga
 pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in obraniš,
 De vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin božji,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, itd. Češena si Marija itd.

Molitve po Litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;
 Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni, in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri Tebe išejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj reko: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo Tvoje odrešenje.

Jest pa sim revež in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom,

R. Ki v Te zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod! močen turn,

R. Pred sovražnikom.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik per nas,

R. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

Ÿ. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah,

R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

Ÿ. Molimo za našiga papeža I.

R. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in

osreči ga na zemlji, in ne daj ga
v voljo njegovih sovražnikov.

- Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike,
R. Poverni, Gospod! milostljivo zavolj
svojiga imena večno življenje vsim,
kteri nam kaj dobriga store.
- Ÿ. Molimo za verne mertve.
R. Gospod! daj jim večni mir in pokoj,
in večna luč naj jim sveti.
- Ÿ. Naj počivajo v miru.
R. Amen.
- Ÿ. Molimo za svoje brate, kterih ni
tukej,
R. Pomagaj svojim služabnikom, ki v
te zaupajo moj Bog!
- Ÿ. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča,
R. In varuj jih iz Siona.
- Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev,
R. In moje vpitje naj do Tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmi-
liti se vselej in perzanesti, usliši
naše pohlevne prošnje, de nas in
vse tvoje služabnike, ktere gre-

hov ketina veže, gnado Tvoje
dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog!
našo pohlevno molitev, in odpusti
nam grehe, ki se ti jih obtožimo,
de nam dobrotljivo z odpušenjem
vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Go-
spod! svojo neizrečeno gnado, de
nas od vsih grehov odvežeš, in
od štrafeng, ktere za-nje zaslu-
žimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in
pokora potolaži, ozri se milostljivo
na prošnjo k Tebi kličejočiga
ljudstva, in šibe svoje jeze, ki
jih za svoje grehe zaslužimo, od
nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog!
usmili se svojiga služabnika I.
našiga papeža, in vodi ga po potu
večniga življenja, de bo s Tvojo
pomočjo, kar je Tebi dopadljivo
želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca Tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s Tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začno, in iz Tebe začete, tudi v Tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še per življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim **Jezusu Kristusu, Sinu tvojim,** kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, **Bog vekomaj Amen.**

Ÿ. Bog, usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj pride do Tebe.

Ÿ. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

R. Amen.

Ÿ. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

R. Amen.

Molitve po Litanijah

*per popoldanji službi Božji ob nedeljah
in praznikih, ki niso matere Božje.*

K svetimu rešnjimu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti Tvojiga telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinstnosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog,
nebeški **Oče!** poglej z očmi svoje
neskončne milosti naše reve in
nadloge. **Usmili se vsih vernih**
kristjanov, za ktere se je **Tvoj**
edinorojeni **Sin**, naš **Gospod** in
Zveličar Jezus Kristus, voljno
grešnikom v roke dal, in je tudi
svojo drago kri na lesu svetiga
križa prelil. **Po tem Gospodu**
Jezusu odverni, milostljivi Oče!
zaslužene šibe, sedanje in prihod-
nje nevarnosti: punte, vojsko,
kugo, lakoto, dragino, bolezni
in žalostne revne čase.

Vsigamogočni večni Bog!
usmili se svojiga služabnika našiga
papeža **I.**, in vodi ga po poti
večniga življenja, de bo s **Tvojo**
pomočjo, kar je **Tebi** prijetno že-
lel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih

vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobrimu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku našimu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva perpomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš de nam je prositi, za svoje prijatle

in neprijatle, za zdrave in bolne,
za vse žalostne in revne kristjane,
za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog, ki
gospoduješ čez žive in mertve,
in se usmiliš vsih, ktere iz vere
in dobrih del za svoje spoznaš,
pohlevno te prosimo, de vsi, za
ktere smo se namenili moliti, kateri
so še per življenji, ali pa so se
že s sveta ločili, na prošnje vsih
tvojih svetnikov od tvoje dobrote
odpušenje vsih svojih grehov do-
sežejo.

Dodeli nam, o Bog miru!
pravo edinost v veri brez vsiga
razdertja in ločitve. Preoberni
naše serca k pravi pokori in k
pobolšanju našiga življenja. Užgi
v nas ogenj svoje ljubezni. Daj
nam goreče želje po vsi pravič-
nosti, de ti bomo kakor Tvoji
pokorni otroci v življenji in v
smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam Tvojo milost tukej vživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu Tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej per nas.

Ř. Amen.

Oče naš itd. Češena si Marija itd.
(Petkrat.)



Molítve

za razne osebe in potrebe.

Molitev otroka za svoje stariše.

Dobrotljivi Oče nebeški! Ti nam zapoveš po svoji sveti postavi, očetu in materi pokornim biti, jih ljubiti in častiti. O milostljivi Bog! dodeli mi svojo moč, de to sveto dolžnost vselej zvesto spolnim, in nič bolj ne poželim, kakor biti v življenji veselje svojih starišev, v starosti njih podpora in v smerti njih tolažba. Amen.

Molitev starišev za svoje otroke.

Vsigamogočni Bog! ki si pravi Oče mojih otrok, pomagaj mi, jih po Tvoji sv. volji zrediti, daj, de jih navadim zgodej poznati Tebe in Jezusa Kristusa, ki si

ga poslal, de ne bodo na svetu družiga iskali, kot pravice Tvoje in kraljestva Tvojiga, potem jih bom s pokojnim sercam zapustil, ker vem, de jim boš vse dodal, ki živiš in kraljuješ od vekomej do vekomej. Amen.

Za zakonske.

O Bog! ki si sv. zakon postavil in v zakrament povzdignil, daj nama gnado, de se v terdni zvestobi ljubiva, s keršanskim gospodarstvom svoji družini zgled dajeva, poterpežljivost in edinost ohraniva, in po Tvoji sveti volji v vsih rečeh živiva, de se, kakor sva na zemlji sklenjena, tudi v nebesih enkrat najti zamoreva. Am.

M o l i t e v

zakonskih za domačo srečo.

Bodi češen in hvaljen, dobrotljivi Bog! ki si mi toliko

srečo dodelil in mi zvesto in po-
 božno tovaršico na težavno pot
 tega življenja dal. Spoznati mi
 daješ, de se človeku nar bolje
 godi, če hišni mir in pokoj vživa;
 ako so zakonski sabo zadovoljni
 in edin drugimu pomagati želé.
 Z ginjenim sercam spoznam, de
 sim nevreden toliko dobrot. Ker
 si pa še vedno Bog blagoslova,
 Te ponižno prosim: ohrani nama
 še zanaprej mir, edinost in lju-
 bezen, in odverni vse, kar bi
 zamoglo mir spodkopati. Dodeli
 nama, de vselej rada, Tvoje sv.
 zapovedi spolnujeva, moliva in
 delava, in eden drugimu poma-
 gava, in edin z drugim poter-
 pljenje imava. In na dan ločitve,
 o smertni uri, naji uterdi s svojo
 mogočno gnado, tolaži zapušeniga
 serce in daj nama spet enkrat
 zediniti se v nebeškim kraljestvu,

kjer naji ne bo nobena reč več ločila. Amen.

Molitev zaročenih.

Jezus, moj Bog in moj Odrešenik! v Tvojim sv. imenu sim sklenil v zakon stopiti. Blagoslovi mene in mojo nevesto (mojiga ženina), blagoslovi najno zavezo in daj nama biti v ljubezni sklenjenima, kakor sta bila Tvoja služabnika Tobija in Sara, in de se skerbno vsiga varujeva, kar je Tebi vsigavidijočimu zoperno. Ne ljubila bi se resnično, ako bi v grehah zakonski stan nastopila in mir vesti za vselej zgubila. O Jezus! edin naj bo družiga angelvarh, de neomadežani venec čistosti pred Tvoj altar perneseva.

Očisti najne serca vsih nečistih želj, posveti najno ljubezen de ne stopiva iz poželjivosti mesa v zakon, temuč de se skup v

nadlogah sedanjiga življenja tolaživa, vsih nečistih djanj varujeva, in svoje otroke, ki nama jih boš dal, k Tvoji časti in za nebesa zrediva. Ta sveti namen naj nama bo, o Jezus! vedno pred očmi! Slednjič nama dodeli gnado de se vredno pripraviva k zakramentu sv. zakona, in zlij obilno svoj blagoslov nad naji. Amen.

Molitev za ohranjenje čistosti.

Moj Bog in moj Gospod! prosim te pomoči in darov, katerih posebno v svoji starosti in v svojim stanu potrebujem. Ne želim nobenih posvetnih prednost, ki so polne nečimurnosti, čednosti pa napsrotne; daj mi, o Bog! čisto in nedolžno serce. To bo moje nar veči blago, moja lepota, moj lišp in moja čast. Daj, de to dragocenost čez vse ljubim, ktera enkrat zgubljena je za vselej

zguljena. Živim v nevarnih časih med zlo popačenim svetam. Daj mi torej čuječimu in razumnimu biti, de nad svojim sercam čujem in na nar manjši njegove nagnjenja pazim. Daj, de nikoli nič ne govorim, kar bi zamoglo bližnjimu v spodtiko biti: de bom v vsim svojim djanji pošten, de le za čednost gorim, pregreho pa očitno studim: Daj mi tisto blago resnobo in dostojnost nedolžnosti, ki še celó njene sovražnike s spoštovanjem napolni, osramoti in z boljimi mislimi navdá. Daj mi, de bom le čedno obleko ljubil, in se zmiram počteno oblačil, naj bo šega kakoršna hoče. Vari me, o Gospod! nar večih sovražnic deviške čistosti, nečimurnosti in dopadljivosti. Zatisni moje ušesa glasú perliznjenosti in zapeljivosti!

Daj mi studiti vse, kar je

mene in Tebe sram. Zbudi mi v skušnjavi to misel, de Ti, pravični sodnik! vse vidiš, de bom enkrat zavolj kratkiga razveseljenja pred vsim svetam osramoten in večno pogubljen. Daj, de tudi pred senco greha bežim in se skerbno vsiga ogibam, kar je sramožljivosti nasproti.

Daj mi pravo ponižnost in zmernost, vari moj jezik obrekovanja in moje serce napuha in lahkomišljenosti, de mi bode moja čast in moje telo kakor Tvoj tempelj vedno sveto, de se nikoli ne ponižam in onečastim. Pred vsim pa, o Bog! vtisni strah in ljubezen v moje serce. Le goreča ljubezen in prava pobožnost poželenje premagate. Nikdar ne bom nehal moliti, tudi pri vsakdanjih opravilih se bom Tebe, o Bog! spominjal. Tebe se hočem deržati, o mogočni Bog! poveličaj

svojo moč na meni, svoji slabi stvari. Le čiste duše bojo k Tebi peršle in Te gledale. Ohrani tudi moje serce čisto in neomadežano, de Te bom tudi jest enkrat obličje v obličje gledal.

O moj Jezus! Ti si mojo dušo v svoji kervi opral, in jest bi jo lahkomišljeno umazal! Ves v bolečinah in ranah visiš na križi, pokoriti se za moje grehe in jest bi se zdaj nečistim željam vdal! Tvoja tako drago odkupljena lastina sim, in zdaj bi se grehu vdal, kteriga si me s svojim terpljenjem in s svojo smertjo na križi odrešil; o moj Jezus! Tebi se vsiga darujem; vari me, onečastiti dušo in telo. —

Presveta Devica in mogočna besednica pri Bogu! bodi mi s svojim zgledam zmirej pred očmi! Zvesto te hočem posnemati, in s celiga serca častiti. Pomagaj mi

s svojo priprošnjo, de s čistim sercam Bogu dopadem. Sv. angelvarh, zvesti besednik moje duše! vodi me po nevarni poti tega življenja. Misel, de si zmiram pri meni, in vse vidiš, naj me čistiga in nedolžniga ohrani.

Sprosi mi gnado, pri Bogu, de pod tvojim varstvom zvesto po poti večniga življenja hodim, in enkrat nezvenljivi venec čistosti v nebesih prejmem od Jezusa Kristusa, svojiga Gospoda, ki naj bo češen in hvaljen na vse veke. Amen.

Molitev v skerbéh za živež.

O Bog! Ti po svoji vsigavedočnosti vse moje potrebe poznaš; Ti veš, kako me skerb zavolj pomanjkanja potrebnih reči morí; Ti slišiš moje zdihleje, s kterimi Te vsakdanjiga kruha prosim. Vsigamogočni Bog! Ti

za ves svet po očetovsko skerbiš in si neusušljivi vir vsih dobrih in popolnih darov. Prosim Te tedaj, utolaži me in naznani mi póta, po katerih si zamorem kaj pridobiti in se pošteno živeti. Sicer pa nisim zares vreden, de mi kaj več podeliš; za moje zasluge je še vse preveč, kar imam; ali vender je velika moja potreba in bojim se, de bi v preveliki revšini ne obupal.

Obvari me, o Bog! prederzniga zaupanja v Tvojo previdnost. Daj mi umnimu, pridnimu in poštenimu biti, in se lenobe in lahkomišljenosti skerbno varvati. In potem, ko se bom po svoji moči trudil, blagoslovi moje delo in opravilo. S tem, kar mi daš, o Gospod! bom vedno zadovoljin. Amen.

Molitev za stanovitnost v dobrim.

Dobrotljivi Jezus! rad bi se s Tabo odslej zanaprej tako tesno zedinil, de bi se vekomej ne ločila. Tode nič dobriga še nimam nad sabo; delam scer zmiram sklepe, delati dobro in se varvati hudiga; ali nimam moči, ga tudi spolniti; zakaj ne delam dobriga, kar hočem, ampak delam hudo, česar nočem. Zatorej se k Tebi, o Jezus, obrnem, ker Ti vidiš mojo slabost, v Tebi obstoji vsa moja moč. Bodi vodnik moje duše in vodi jo po poti svojih sv. postav. Brez Tebe ne zamorem nič; vse pa s Tabo, ki me uterjuješ. Pomagaj mi tedej, de se vsih grehov, k katerim je moja slaba natura tako zlo nagnjena (posebno tega . . .) skerbno varujem, in de si čednost, ktere so mi potrebne (posebno teh . . .) pridobim. Po-

magaj mi, o Jezus! s svojo pomočjo in poveličeval Te bom vekomej. Skleni se z mano, o Gospod! de bom klicati zamogel; „Kdo me bo ločil od ljubezni božje?“ —

M o l i t e v

za stanovitnost do smerti.

Vsigamogočni, večni Bog! zahvalim Te, de si me vstvaril; zahvalim Te, de si me po Jezusu Kristusu odrešil, de sim bil v pravi keršanski katoliški veri rojen, in de zdaj tako milostljivo moje pokore čakaš. O neskončna dobrot! ljubim te čez vse in s celiga serca obžalujem vse storjene grehe. Upam, de si mi jih že odpustil, ali jest sim v nevarnosti vnovič grešiti. Prosim Te zavolj neskončne ljubezni Jezusa Kristusa stanovitnosti do smerti. Ti poznaš mojo slabost; o pomagaj

mi in ne pripusti, de bi se kdaj od Tebe ločil. Daj mi raji tisučkrat umreti, kakor Tvojo gnado zapraviti. O Marija, mati moja! sprosi mi sveto stanovitnost do smerti! Amen.

Molitev za perjatle in dobrotnike.

Oče nebeški! ki ljubezen posvečuješ in vse dobro plačuješ, poglej milostljivo na moje perjatle in dobrotnike, blagoslovi in ohrani jih, in poverni jim dobrote, ktere mi skazujejo, s časnim in večnim plačilam. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Jezus! ki si na križi za svoje sovražnike molil! prosim Te, odpusti jim, kteri so me razžalili, in poboljšaj jih s svojo gnado. Vzemi iz mojiga serca vse sovraštvo in britkost, in daj mi moč, de hudo z dobrim pover-

nem in tako tudi od Tebe odpu-
šenje zadobim. Amen.

**Molitev za spreobrnjenje never-
nih in grešnikov.**

Vsigamogočni, večni Bog!
ki hočeš, de bi vsi zveličani bili
in resnico spoznali, poglej milost-
ljivo na duše vernih in krivover-
cov, de svojo slepoto spoznajo
in se spet v naročje matere kat.
cerkve vernejo. Daj tudi, o usmil-
jeni Oče! vsim, kateri so v smert-
nih grehah, gnado praviga kesa-
nja in spreobrnjenja zavolj zaslus-
ženja svojiga edinorojeniga Sina,
kateri s Teboj in s sv. Duham
enaki Bog živi in kraljuje ve-
komej. Amen.

Molitev v nadlogah.

Gospod! zlo me tepe Tvoja
roka; tode ne godernjam zoper
Tebe, ki si pravičen v svojih

sklepah in poln usmiljenja v svojih
sodbah. Grešil sim in se rad
pokorim za svoje grehe. Zgodi
se Tvoja volja! Daj mi poter-
pežljivost in moč v terpljenji, de
v prid svoje duše terpim, in reši
me nadlog, ako je Tvoja sveta
volja. Spomni se, o Gospod!
moje slabosti, in bodi mi milostljiv,
de Tvoje ime s hvalo prepevam
in Tvoje usmiljenje povikšujem
vekomej. Amen.

Molitev v veliki žalosti.

Kako žalostna in otožna je
moja duša, o Bog! obhaja me
velika maloserčnost. Oh, tugoval
bi, kakor je Tvoj sin na križi:
*„Moj Bog, moj Bog! zakaj si
me zapustil!“* Tode On je bil
zavolj naših grehov zapuščen, mi
pa smo po Njem rešeni in spet
v Tvojo gnado sprejeti; in ko je
tako potožil in se od Tebe zapu-

šeniga vidil, se naenkrat poverne luč in tolažba v njegovo serce in On kliče spet: „Oče!“ Pošlji tudi moji duši luč in tolažbo, o Bog! daj, de se vedno opominjam, de si moj Oče, in de me ljubiš, čeravno me tepeš in skušaš. Daj mi vedno pomniti, de si noč in dan pri meni, in de, če me tudi ves svet zapustí, me ne boš zapustil, temuč de mi boš o pravim času vedno pomagal in me v svoje veličastvo perpeljal, kjer Te bom večno hvalil in častil. Amen.

M o l i t e v

za odvernjenje kužnih bolezni.

O usmiljeni in pravični Bog! ki tepeš in zdraviš, ki moriš in spet oživljaš, če ne dopade Tvoji sveti volji, če ni k Tvoji božji časti in k zveličanju naših duš, ponižno Te prosimo, odverni mi-

lostljivo od nas zaslužen. kazen. Grešili smo, o Gospod! in veliko hudiga storili pred Tvojim obličjem; po pravici nas z nadlogami obiskuješ. Vender pa, o Bog! ker Ti je lastno, usmiliti se in prizanesti, poglej na naše reve in nadloge, usmili se naših prošenj in zdihovanj in vzemi od nas kužne in druge bolezni. Usmili se nas! o Gospod! usmili se nas! reši nas iz nevarnost in nadlog, de se nad Tvojo dobroto razveselujemo in Ti neprenehama čast in hvalo pojemo. Amen.

Molitev za bolnike.

Gospod Jezus! Tvoj služabnik kteriga ljubiš, je bolan. Ne daj, de bi mu bolezen v smert bila, temuč bo naj mu v Tvojo čast in njegovo posvečenje, daj mu poterpežljivost v terpljenji, vsim pa, kteri mu strežejo, pravo ljubezen,

de imajo s to ljubeznijo on in drugi perložnost, si nebesa zaslužiti. Amen.

Molitev za umirajoče.

Gospod življenja in smerti! Stvarnik vsih ljudi! usmili se umirajočiga, pošlji mu pomoč v njegovim zadnjim vojskovanji, odpusti mu njegove grehe, daj mu v Tvoji gnadi vmreti, in plačaj ga po terpljenji tega življenja z večnim veseljem v nebesih. Amen.

Molitve bolnikov in umirajočih.

Jutranja molitev bolnika.

Vsigamogočni Bog! ki uterjenim moč in slabim krepost daješ! Spet si mi to žalostno in tugopolno noč pomagal. Zato naj perviga Tebe hvalim, slavim in molim! Dobrotljivi Bog! nikar me tudi dans ne zapusti, in

pomagaj mi, de bolečine, ktere mi boš dans naložil, poterpežljivo in voljno terpim.

Blagor mi, ki pod varstvom taciga Gospoda terpim, ki mi je po svojim Zveličarji gotovo pomilostenje obljubil. Upati smem, de se bom, ker s Kristusam terpim, tudi enkrat Njegoviga veličastva v nebesih vdeležil.

S to tolažbo začnem današnji dan, in naj me bolečine tarejo, kakoršne hočejo, prepričan sim, de mi je bolezen k dobrimu. Am.

Kratko premišljevanje za bolnike.

Opomin k poterpežljivosti.

Zlo bi se zoper svojiga Boga pregrešil, ako bi bil v boleznih nepoterpežljiv in bi zoper Njega godernjal. Če sim dobro iz Njegovih rok prejemal, zakaj bi hudiga

ne vzel? **Z** veseljem se spominjam preteklih časov, ko mi je dobrotljivi Bog toliko sreče, toliko veselja vžiti dal. On ima gotovo svoje nar boljši namene z boleznijo. Odverniti me hoče od prevelike skerbi za posvetno blago in njega sladnosti in napeljati, da bi bolje Njegovo sv. besedo poslušal in spolnoval, da bi pobožniši molil, in se s toliko več skerbjo za nebesa pripravljal. V svoji nadlogi spoznam Njegovo očetovsko skerb, in zdaj bi ne hotel poterpeti?

Sedanje življenje ne more biti brez nadlog. Moje telo, z vsimi počutki in udi, je slabo in minljivo, nar manjši nevolja ga lahko zbega; še le tamkej v večnosti bom vsiga terpljenja rešen in večno srečen. Poterpel bom tedaj in se popolnoma v voljo božjo vdal.

Stori o Bog! mojo dušo močno

in uterdi me v poterpežljivosti
čedalje bolj in bolj.

Tolažba iz neumerjočnosti duše.

Pri vsih bolečinah, ktere zdaj
terpim, imam vender prav pokojno
serce, ker vem, de ne konča
smert vsiga, ampak de je duša
moja neumerjoča. Tukej na svetu
ni pobožni vselej srečen in ne
vživa po zasluženji blagostanja in
popolne sreče; hudobnimu se
večkrat bolje godi, kakor njemu:
zato mora biti še prihodnje živ-
ljenje, kjer bo sveti in pravični
Bog vsim po zasluženji dal, po-
božnim večno zveličanje, hudobnim
pak večno pogubljenje v peklu —
v plačilo njih del.

Ako bi ne bil Jezus peršel,
terpel, in umerl in tretji dan spet
od smerti vstal, bi bilo zares nad
neumerjočnostjo duše dvomiti, ker
je pa peršel, nas večno zveličat,

je njegovo življenje, terpljenje in smert, Njegovo od smerti vstajenje in vnebohod živ dokaz, de je duša neumerjoča, in de mora še drugo večno življenje biti.

Tudi je prav za prav moja duša za neumerjočnost vstvarjena; nič družiga serčneje ne želi, kakor večno srečna biti; in Bog, ki mi nar manjši mojih vošil spolni, če so mi le k dobrimu, bi mi tega ne spolnil, zmiraj namreč v dobrim rasti in vekomej z njim zedinjenimu biti?

Dobro vem, de je moja duša za drugi bolji svet vstvarjena, in de je sprelepa dedšina čaka. Tebi, moj Zveličar! se imam zahvaliti, de se mi ni več treba smerti bati, ker Ti si jo premagal in ji vso zlobo odvzel.

Misel na večnost.

Skušnja me uči de je sedanje

življenje z mnogimi težavami in nadlogami obdano. Če pa v večnost pogledam, vidim boljši življenje, ki pokoj po vsih tugah, veselje po terpljenji, stanovitno srečo po tolikih premembah, kar moram tu tolikrat skusiti, podeli. Sedanje življenje je le perpravljanje k prihodnjimu; Bog nas tu skuša, če smo vredni večniga zveličanja, ktero nam je tamkej perpravljeno.

Upal bom torej tudi v nadlogah in mirno prihodnosti pričakoval. Kaj so mi mar terpljenja sedanjiga časa, ker niso nič proti veličastvu, ktero mi bo Bog razodel? Saj se bodo tam vse moje želje spolnile; tam mi bo vse jasno, kar mi je tukej temno in skrito.

O Bog! kako se veselim tega veličastva, ktero si mi po svojim preljubim Sinu v nebesih pripravil.

Zaupanje v Jezusa.

Večno je usmiljenje mojiga Odrešenika, kakor je On sam večn. Peršel je na svet, za nas terpet, žalostne tolažit, revnim pomagat: terpel je nar huji martre, in storil nar grozovitniši smert, zveličati ves človeški rod. Tako še zmiram svoje v terpljenji tolaži, ker jim daje mir vesti in upanje večniga zveličanja. Ostane jim zvest, ako jih tudi svet zapusti. Pomaga jim, serčno v zadnji uri vojskovati se in zmagati peklenkiga sovražnika. Ali bi ne sprejel tedaj rad in z veseljem svojiga križa? On je mogel skoz terpljenje in smert v svoje veličastvo iti, in to je edina pot v nebesa; ali mu ne bom po ravno ti poti sledil in ga z veseljem v vsim posnemal? Zatorej, o Jezus!

zedini moje terpljenje s svojim, de mi Tvoj sad vekomej ostane.

Hrepenenje po smerti.

Ako bi ne bil prepričan gnade, ki mi jo je nebeški Oče po svojim Sinu Jezusu Kristusu dodelil; ako bi ne vedil, de se po smerti začne bolji življenje, kakor sedanje, mogel bi trepetaje na smert in večnost misliti. Tode terdno verujem, de sim gnado pri Jezusu zadobil in de sim Njegov otrok.

Volja nebeškiga Očeta je, de zapustim ta svet; in kaj bi me moglo še dalje tû priderževati? Saj pojdem kmalo v večno veselje Boga, svojiga stvarnika gledat od obličja do obličja vekomej. Na svetu ni nič stanovitniga, zdaj je terpljenje, zdaj žalost in druge nevarnosti; greh nam vse veselje skali in življenje greni; tam v

nebesih pihljajo palmove vejice mirú, tam bom popolnoma svet, pokojin in večno srečen.

Rad zapustim ta svet; res je scer moje serce na marsikteriga prijatla ali sorodnika še navezano; veliko jih zapustim, ki so mi ljubi in dragi; tode nebeški Oče bo zanje skerbel in jih v nadlogah tolažil. Iz hiše mirú bom nanje gledal in pri Bogu zanje prosil. — Saj se bomo kmalo spet vidili in zedinili! O kako srečno bo to videnje!

Veselim se konca svojiga vedniga bojevanja, želim umreti in pri Kristusu biti. Moja duša hrepení po Gospodu, svojim Bogu, o de bi skorej gledal Njegovo obličje!

Pripravljanje bolnika k svetimu obhajilu ali k sv. popotnici.

Moj Bog! še enkrat hočem, kolikor mi je mogoče, v preteklo

življenje pogledati in se pripraviti na dolgo pot, preden me pokličeš. Govori naj moja vest:

Ali je še kako poželenje in hudo nagnjenje, ki ju nisim zaterl? Ali morebiti kaj shranjujem, kar sim svojimu bližnjimu dati dolžan? ali kateriga še v svojim sercu čertim? Ali sim djal v red vse svoje reči? Ali sim preskerbel vse za družino, ktere gospodar in varh sim od Boga postavljen bil? Ali je moje serce Bogu vdano, ali upam vanj, ali ga ljubim s celiga serca, s cele duše? Ali imam terdno upanje, po Jezusu Kristusu gnado in večno zveličanje doseči?

Vsigavedoči Bog! Znana Ti je moja slabost; vender zaupam v Tvoje neskončno usmiljenje. Pogledj na moje popolno kesanje in odpusti mi grehe zavolj neskončniga zasluženja svojiga edino-

rojeniga Sina. Očisti me vsiga, kar je še grešniga v meni, de, če za to boleznijo umerjem, v nebeško kraljestvo pridem.

Zatorej bom prejel zdaj sveto obhajilo (sv. popotnico) in se z Jezusam zedinil, vživati tudi sad, ki ga je tistim obljubil, ki Njegovo mesó jedó in Njegovo kri pijejo. Pripravi, o Bog! moje serce in pridi mi na pomoč v moji revšini. Pomnoži, o usmiljeni Bog! mojo vero; uterdi moje upanje; vžgi mojo ljubezen!

O Jezus, Sin božji! pridi mi naproti, in ponižaj se pod mojo streho priti. Posveti moje serce, de ti bo vredno prebivališe.

Sv. Duh, nas vsih tolažnik! bodi tudi moja tolažba in daj mi vediti, de me je Bog za svojiga otroka milostljivo sprejel. Amen.

Molitev po prejetim sv. obhajilu.

Bodi češen in hvaljen, moj Bog in Zveličar! ker si se ponižal k meni nevrednemu priti. Zdaj sim močen in pripravljen za smert: moja duša je vpokojena in lahko me stane zdaj svet zapustiti in vse, kar me še nanj veže. Vzemi, o Bog! skorej mojo dušo k sebi, ali pa mi še dalje daj živeti, če je Tvoja sv. volja. Moj je sad neskončniga zasluženja Jezusa Kristusa; gotovo pojdem v večno življenje in Jezus bo na sodnji dan moje telo spet obudil in poveličal. Daj mi, o Bog! de te kakor sim Ti zdej obljubil, do zadnjiga zdihleja svojiga življenja zvest ostanem. Amen.

Večerna molitev bolnika.

Vsigamogočni Bog! ako bi me ne bil spet dans tolašil in mi

pomagal, gotovo bi bil v bolečinah poginil. Bodi tedaj hvaljen, usmiljeni Bog! S polnim zaupanjem v neskončno zasluženje Jezusa Kristusa pričakujem Tvojiga neizrekljiviga usmiljenja, de mi boš vsak dan pomagal do konca mojiga revniga življenja.

Slednjič bo tudi peršel konec mojih nadlog; moja duša se ga veseli in hrepeni po njem, kakor hrepeni delavc, ki se je celi dan trudil in potil, po večeru — in kakor popotnik po cilju svojiga popotvanja.

Zló želim to noč pokoja; tolaži in uterdi me, o Jezus! če mi bolečine ne bodo pripustile počivati.

Usmiljeni in zvesti Bog! usmili se nocojšnjo noč vsih bolnih, vdihni jim terdno zaupanje in gorečo željo do sebe in daj vsakimu, kakor ti dopade, tolažbo in

polajšanje. Morebiti me še to noč smert vsih nadlog reši. Zatorej pridi, o Jezus! in vzemi me k sebi, kadar končam! Če si mi pa, o Bog! še veliko britkih noči prihranil, o usmili se me, de voljno terpim in Ti do zadnjiga zdihleja zvest ostanem. Amen.

Molitev bolnika pred smertjo.

Vsigavedoči! kako bi Ti mogel skriti, de se smerti ne bojim, ker vse vidiš, vse veš in poznaš? Grob in gnjiloba me strašita: imam še tudi naravno ljubezen do tega življenja in veliko zapustiti, kar mi je ljubo. Bojim se bolečin in britkost, ktere bom še terpeti mogel, preden končam. Spomnim se storjenih grehov, in stopiti bom mogel kmalo pred ojstriga sodnika. Tu je vsa človeška moč preslaba, in tudi pamet ne opravi ničesa.

Gospod Jezus, vsigamogočni Sin božji, usmiljeni Odrešenik moj, ki si s svojo smertjo na križi in s svojim častitljivim vstajenjem smert premagal! Ti sam mi zamoreš v smertnih britkostih pomagati. V Tebe bom zaupal: tolaži me s tistim veseljem, ki si mi ga v nebesih pripravil.

Vtisni mi, o moj usmiljeni Odrešenik! globoko svoje terpljenje. Tvoja serčna britkost, Tvoje bojevanje in molitev, na oljski gori, Tvoj kervavi pot, Tvoje križanje, Tvoje zadnje prošnje, Tvoja smert in pokop naj me v ti strašni uri tolažijo in obupanja varujejo.

Ti si vstajenje in življenje; kdor v Tebe veruje, bo, čeravno je umerl, živel: to naj me tolaži do zadnjiga zdihleja in uterjuje v veri do Tebe.

Sv. Duh! očisti moje serce

vsih nečistih želj, ki so Ti zoperne; posveti ga, kakor Ti dopade, de pridem čist pred svojiga nebeškiga Očeta. Odtegni moje serce popolnoma od posvetniga, de bom tudi jest, kakor je nekdej Abraham perpravljen bil, svojiga edinorojeniga Sinu darovati, voljno smert prestal. Amen.

Molitev bolnika.

(Po sv. Avguštinu.)

Moj Bog! moj Bog! Ti si moje perbežališe, po Tebi edinim hrepenim, k Tebi perbežim, o, ne zaverzi me! V nar veči nevarnosti sim; ker si sam ne morem pomagati, pomagaj mi Ti, o Gospod! in bodi mi milostljiv. Ne upam v svoje zasluge, ampak v Tvojo neskončno milost in usmiljenje. — Ne bom obupal zavolj svojih grehov. Ti, o Bog! si moje upanje in zaupanje. Tebi

samimu sim grešil. Tebi spoznam svojo veliko krivico. Vender pa ker si me tako ljubil, de si svojo drago kri zame pretil, ne daj, de bi pogubljen bil. K Tebi pridem, ki nikogar ne zapustiš. O Gospod! umreti želim, in s Tabo zedinjen biti. Usmili se me, o Bog! in dodeli mi, de v miru zaspim. In tega Te prosim, o Bog! ki trojin v osebah, edin pa v bitji živiš in kraljuješ na vse veke. Amen

Molitev za bolnike.

Vsigamogočni, večni Bog! ki čez naše življenje gospodariš, usliši milostljivo našo molitev, s katero Tvojiga usmiljenja za bolniga I. (za bolno I.) prosimo. Utolaži njegove (njene) bolečine, oživi ga (jo) s svojo ljubeznijo, vari ga (jo) s svojo mogočno roko in daj mu (ji) spet, če je

Tvoje sv. volja, ljubo zdravje, de te bo še dalje v življenji s hvaležnim sercam hvalil (hvalila) in častil (častila). Amen.

Perprošnje za bolnike.

O dobrotljivi Oče! poglej milostljivo na tega bolniga I. (bolno I.) in usliši našo prošnjo. Utolaži njegovo (njeno) dušo z notranjim miram in pokrepčaj ga (jo), de se ves (vsa) Tvoji sv. volji zroči. Daj mu (ji) spet zdravje, ako je njegovi (njeni) duši v zveličanje, de se potem toliko bolj prizadeva, svoje v bolezni storjene sklepe spolniti. Tega Te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vsigamogočni, večni Bog! ki tako obilno bolnikom svoj blagoslov daješ, bodi milostljiv temu bolniku in ga reši po svojim prečudnim sklepu bolezni, daj mu spet

poprejšnjo moč in zdravje in ohrani ga svoji cerkvi — po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Ljubi bolnik! blagoslovi naj te Bog Oče, ki te je vstvaril; blagoslovi naj te Bog Sin, ki te je odrešil; blagoslovi naj te sv. Duh, ki te je pri sv. kerstu posvetil! Dobrotljivi Bog naj ti varuje tvoje telo, reši tvojo dušo, in okrepča Tvoje serce in naj te pripelje srečno v večno življenje — po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Vsigamogočni, večni Bog! dodeli svojimu služabniku (svoji služabnici) moč, in okrepčaj ga (jo) s svojo milostjo v njegovi slabosti. Utolaži njegove (njene) bolečine, odpust mu (ji) vse grehe in daj mu (ji) spet mir vesti! Ozdravi ga (jo) na duši, in na telesu, de zamore spet v svojim poklicu delati. Bog Oče, blago-

slovi ga (jo)! Bog Sin, blagoslovi ga (jo)! in sv. Duh! posveti ga (jo)! Amen.

O Bog! usmili se svojiga služabnika, kteriga si z boleznijo in terpljenjem obiskal; tolaži njegovo dušo, ki si jo vstvaril, de se v ti boleznii poboljša in večno zveličanje doseže. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog! razveseli svojiga služabnika z ljubim zdravjem na duši in na telesu, in na priprošnjo prečiste Device Marije ga vzemi enkrat k sebi v svete nebesa, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Litanije za bolnike.

Gospod! usmili se mene ker
sim slab!

Kriste! Sin živiga Boga, usmili
se mene!

Gospod! vsih stvari, usmili se
mene!

Kriste, grešili smo, ali Ti si
usmiljeni Bog, sliši nas!

Kriste, Sin Davida in Odrešenik
naš, usliši nas!

Bog Oče v nebesih, Oče našiga
Odrešenika Gospoda Jez. Krist.,

Bog Oče usmiljenja in tolažbe, ki
nas v vsih nadlogah tolažiš,

Edinorojeni Sin večniga Očeta,
Oče prihodnjih časov, začetik in
konec vsih reči, Sodnik živih in
mrtvih,

Sveti Duh, ki nam terpljenje oslaju-
ješ in v slabosti pomagaš,

Nar sveteji, vsigamogočni, nar mo-
dreji in neskončno dobrotljivi Bog!
od Tebe imamo življenje in vse,
po Tebi je vse kar je, Ti si in
boš vselej,

Ki si človeka po svoji podobi vstvar-
ril in ga nočeš pogubiti,

Ki si že našim pervim staršem koj
po grehu Odrešenika obljubil,

Ki si vse tiste, ki so verno na kačo,
ki jo je po Tvojim povelji Mozes
v pušavi postavil, ozdravil,

Ki nam prave zdravila pripravljaš,

Ki si kralju Azu dneve zato ukralil,

usmili se nas!

ker je bolj v zdravila kakor v
 Tebe zaupal,
 Ker si se molitve in solz kralja
 Ecehija usmilil ter mu življenje
 podaljšal,
 Ki si mnogo skušaniga Joba bogato
 obdaroval,
 Ki si pobožniga Tobija s slepoto
 udaril, potem mu pa spet videz
 dal (spregledati),
 Ki se ne veseliš nad pogubljenjem
 ljudi,
 Ki nas ne boš nikoli čez naše moči
 skušal, in boš našo stanovitnost
 venčal,
 Ki imaš z nami vedno nar bolji
 namene, čeravno nas tepeš,
 Ki nas v terpljenji kakor zlato v
 ognji čistiš,
 Jezus, ki si peršel bolne zdraviti,
 žalostne tolažit in grešnike na
 pravo pot perpeljat,
 Ki si Simeona k sebi vzel, potem
 ko ga je sreča došla Tebe viditi,
 Ki si 38 let bolniga s svojo mo-
 gočno besedo ozdravil,
 Ki si Lazara čez 4 dni spet k živ-

usmili se nas!

ljenju obudil ter mu iz groba priti ukazal,

Ki si gobaste očičeval, slepim pogled, gluhim sluh, mutastim govor dajal, in tiste, ki so se robú Tvojiga oblačila dotikali, ozdravljaj,

Ki si še na križi desnemu razbojniku obljubil, de bo s Tabo v paradízi,

Ki naše bolečine iz skušnje poznaš, Ki si našim slabostim pomagat peršel, Ki si k smerti šel, kakor jagnje, ki se v mesnico pelje,

Ki si na gori Kalvarii umerl in s svojo smertjo smert premagal,

Bodi nam milostljiv, zanesi nam 0
Gospod!

Bodi nam grešnikom milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Greha, ki v smert pelje,

Smerti, ki nas v večno pogubljenje zverne,

Skušnjav hudičevih,

Vsih nevarnost,

Otožnosti duhá in obupnosti serca,

Nagle, neprevidene smerti,

Peklenskiga terpljenja,

usmili se nas!

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De bi se na tem svetu za ptujce in
 popotnike spoznali,
 De z nami hodiš in nas vodiš, in
 nam moč dodeliš, ako bi pešali,
 in omagovali,
 De bi, ker nimamo tu stanovitniga
 prebivališa, toliko gorečniši za
 nebeško domačijo skerbeli,
 De nas po smerti v nebesa vzameš,
 De nam po dokončanim življenji
 večni mir dodeliš,
 De se do konca življenja serčno in
 stanovitno bojujemo in nezvenljivi
 venc prejmemo,
 De bo tvoja tolažba toliko večji,
 kolikor hujši je naše terpljenje,
 De v boleznih voljno terpimo,
 De dobro in hudo s poterpežljivostjo
 iz Tvojih rok prejemo,
 De resnično kesanje nad svojimi
 grehi obudimo,
 De nam gorečo željo umreti in s
 Tabo zediniti se, vdihneš,
 De v smertni uri vse napade hudi-
 čeve serčno odbijemo,
 De nam bo smert dobiček,

prosimo Te, usliši nas!

De nam milost življenje prinese kakor
nam je greh smert prinesel, prosimo
Te, usliši nas!

De vedno čujemo in se pripravljamo
Te sprejeti, prosimo Te, usliši nas!

De do konca stanovitni ostanemo in
srečno umerjemo, prosimo Te,
usliši nas!

De Tebi živimo in umerjemo, prosimo
Te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ÿ. O Gospod in Bog!

Ř. Raji umerjemo, kakor de bi Tvojo
postavo prelomili,

Ÿ. O Gospod, spomni se nas.

Ř. Ker naše življenje zgine, kakor
dim.

Ÿ. Molimo za žalostne!

℞. De pridejo iz doline solzá v kraj mirú, veselja in večne sreče.

Ÿ. Molimo za grešnike,

℞. Gospod! spreoberni jih, de jih smert ne prebiti in kakor v mrežo ne vjame.

Ÿ. Molimo za pobožne.

℞. Gospod! daj jim, de se z molitevjo in s čuvanjem na zadnjo uro pripravijo, de zasluženiga plačila ne zgubé.

Ÿ. Molimo za svoje sorodnike in do-
brotnike,

℞. O Gospod! daj jim, de svoje živ-
ljenje po Tvojih zapovedih vprav-
najo in premišlujejo konc vsih
reči; blagoslovi jih s svojim obilnim
blagoslovam.

Ÿ. Molimo za svoje sovražnike in pre-
ganjavce,

℞. Gospod, odpusti jim, saj ne vedo,
kaj delajo.

Ÿ. Molimo za bolnike in umirajoče,

℞. O Gospod! daj jim, de se v ter-
pljenji posvetijo, de si dušo in telo
do dneva Tvojiga prihoda neoma-

dežani ohranijo. Daj jim s svojo gnado srečno končati.

V. Gospod, usliši mojo molitev,

R. In moje vpitje naj k Tebi pride.

O Gospod! sprejmi milostljivo naše ponižne prošnje; ozdravi naše slabosti, de odpušenje svojih grehov zadobimo, in se v Tvoji sveti gnadi iz sveta ločimo.

Vsigamogočni, večni Bog! Ti pokoriš tiste, ktere ljubiš, in odpušaš tistim, ktere kaznuješ; dodeli, prosimo, de slabost našiga telesa k zdravju in sreči naše duše pomaga.

Vsigamogočni, in usmiljeni Bog! Ti si hotel, de je naš Zveličar naše meso nase vzal in strašno smert na križi terpel: daj, de s tolikšino poterpežljivostjo kakor On, vse prenesemo in se Njegoviga veličastniga vstajenja vdeležimo.

O Bog! Ti poznaš našo

slabost, brani nas pred našim notranjim in zunanjim sovražnikom in milostljivo nas obvari nagle in neprevidene smerti.

O Bog! dodeli nam, de Tvojiga edinorojeniga Sinú, kadar nas bo sodit peršel, s tako svetim zaupanjem sprejmemo, s kakoršnim veseljem smo ga sprejeli, ko je nas rešit peršel.

Usmiljeni Bog! usliši milostljivo naše prošnje, de bomo, kadar se terpljenja in temote tega svetá znebimo, s Tvojimi svetniki veselje in nebeško luč vživali. Tega Te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za srečno smert.

O Bog! človeku je namenjeno! enkrat umreti. Tvoj sklep je pravičen! zgodi se Tvoja volja! Samo te milosti Te prosim, de me smert, kakor tat po noči, ne-

pripravljeniga ne najde, temuč
 čuječiga v molitvi. Ne pokličī
 me poprej iz življenja, preden se
 ne spokorim; strašno bi bilo,
 brez pokore Tobi v roke priti.
 Daj, de nikoli ne pozabim, de je
 za srečno smert pobožne molitve
 potreba. Daj, de pravičen pred
 Tvojim obličjem hodim, Tvojo
 voljo spoznam, in se tako k hudi
 smertni uri pripravim. —

Trojedini Bog! daj mi srečno
 umreti. Oče! daj mi smertni strah
 srečno premagati. Jezus! bodi
 na križi umirajoč pred mojimi
 očmi, in daj mi slišati besede:
 „*Dans boš še pri meni v raji!*“
 — Sv. Duh! razsvitli in uterdi
 me, de v svoji veri stanoviten
 ostanem, de se vsim skušnjavam
 zoper njo ubranim in kakor ud
 rimske kat. cerkve umerjem. —
 Sv. Marija! mati usmiljenja, mati
 božja, kraljica nebes in zemlje,

angelov in ljudi, posebna besednica in za Bogam pribižališe grešnikov, pomoč kristjanov, hči Očeta, mati Sina, nevesta svetiga Duha! poglej na mene uboziga grešnika. K Tebi vpijem: Bodi mi na pomoč tisto uro, na kateri je toliko ležeče, in zavolj ktere sim Te vsaki čas kličal. — Sv. Jožef! prosi zame, de kakor pravičen umerjem. — Sv. angelvarh! varuj me in ne zapusti me, dokler do konca svojiga popotovanja ne pridem. Amen.

Pobožni izreki,

ki jih okolistoječi umirajočimu narekovati zamorejo.

Bodi mi milostljiv, o Jezus, in ne zapusti me v zadnjim boji. Tako zvesto si mi dozdej pomagaj; ne zapusti me vsaj zdaj ne.

Kako se veselim, tega kmalo viditi, kteriga moja duša ljubi.

Kmaló, o moj Odrešenik! bom pri Tebi v raji; oh, usmili se me!

Ohranil sim terdno vero; perpravljén mi je venec pravičnosti.

V Tvojo milost zaupam, o Gospod! v Tvoje roke zročim svojo dušo.

Vem, de moj Odrešenik živi, in de me bo enkrat spet k življenju obudil; terdno verujem, de bom Boga gledal od obličja do obličja.

Moja duša hrepeni po Tebi, o Bog! kdaj jo boš rešil in k sebi vzel? O Jezus, Tebi živim, Tebi umerjem, Tvoj sim živ in mertev. Amen.

Umerjem, o Jezus! de Tebe vidim.

Marija, mati božja! prosi zame pri svojim Sinu!

O Marija ne zapusti svojiga otroka v nar večí sili!

O lepe nebesa, moja večna
domačija! kdaj vas bom vidil!

Moj Bog in moje vse!

Vse rad zgubim, če le Tebe,
moj Bog! dobim.

Moja ljubezen je križani Jezus!

Gospod! hiti me otet; Gospod!
teci mi pomagat!

Sveti angelvarh! ostani pri
meni!

Pridite mi na pomoč, vsi sv.
angeli!

Sv. arhangel Mihael! vojskuj
se za-me!

Sv. Jožef! pridi mi pomagat.

Vsi Svetniki božji! pomagajte
mi in prosite za-me.

O Jezus! svoje grehe obža-
lujem.

O Jezus! umerjem v za-
upanja v Tvoje neskončno zaslu-
ženje.

Pridi, o Jezus! in pelji me
v nebesa!

Jezus! Marija! Jožef! pomagajte mi in usmilite se moje uboge duše!

Oče! v Tvoje roke zročim svojo dušo!

M o l i t e v

okolistoječih za umirajočiga.

Usmiljeni Odrešenik! ne zapusti te duše v smertni sili; tudi zanjo si svojo drago kri preлил; tudi zanjo si na križi visel in si bil od Očeta zapuščen. Pomagaj ji, ker ji ljudje več pomagati ne morejo. Bodi ji milostljiv in ne daj ji obupati. Usмили se je, Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; pomagaj ji s svojim kervavim potam. Tolaži jo, de ne obupa, dokler se še bojevati mora!

Pridi na pomoč, o usmiljeni Oče! temu umirajočimu, de kmalo srečno konča! priporočim Ti nje-

govo dušo, ki si jo za nebesa vstvaril, daj ji skorej večno veselje uživati, in uterdi, dokler še terpeti mora, njeno vero v Te, njeno upanje v Tvoje obljube, in njeno ljubezen do Tebe in Tvojiga Sina.

Sveti, usmiljeni tolažnik! obvári to dušo strahú groba, in ne pusti ji obupati v smertnih bolečinah; govori ti zanjo, ker že komej k Bogu kliče, in bodi ji milostljiv v tej zadnji sili. Amen.

Molitev po smerti.

O Bog! Stvarnik in Odrešenik vsih ljudi! dodeli duši tega ranjčiga (te ranjce) popolno odpušenje in kazen vsih grehov, de bo, rešena terpljenja v vicah, Tebe, svoj edini konec in namen, gledala in ljubila, hvalila in živala vekomej. Amen.

Gospod! daj mu (ji) večni

mir in pokoj in večna luč naj mu (ji) sveti! Njegova (njena) in vsih mertvih duše naj po božji milosti v miru počivajo! Amen.

M o l i t e v

o času draginje in lakote.

Prosimo Te, o Gospod! usliši našo ponižno molitev in odverni milostljivo draginjo in lakoto, de bodo vsi ljudje spoznali, de Ti šibe pošiljaš, in de usmiljenje zadobé, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev ob hudi uri.

O Bog! ki gromu zapoveduješ, blisk in vihar v svoji oblasti imaš, prosimo Te, prizanesi nam s hudo uro; o Bog! ki si strašen v svojih sodbah! ne kaznuj nas v svoji jezi in ne tepi nas v svojim serdu. Tebi zročimo svojo dušo in svoje teló, svoje sorodnike,

znance, prijatle in dobrotnike in vse kar imamo; vari nas vsiga zlega in daj nam umreti v Tvoji gnadi, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev pri volitvi stanú.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si človeka zato vstvaril, de bi na zemlji Tvojo sveto voljo spolnoval, enkrat pa v nebesa peršel, prosim Te, razsvetli po sv. Duhu moj um, de tisti stan zvolim, v katerim zamorem namen stvarjenja nar ložje spolniti. Vari me, o Bog! de se pri tako važnim opravilu ne dam svojoljubnosti ali drugim posvetnim namenam voditi; daj mi spoznati, kaj imam storiti, zapové, kaj hočeš, in daj, de hočem, kar ti hočeš; stori z mano po svoji vsigamogočni volji, zakaj v Tvoji roki sim, Tvoj služabnik in k vsimu pripravljen

in ne želim sebi, ampak Tebi živeti.

Sveta Marija! sedež modrosti! mati dobriga svéta! sprosi mi modrost od zgorej, de spoznam, kaj Bogu dopade in kaj je k mojimu zveličanju. Pomagaj mi s svojim dobrim svetam, de si tisti stan zvolim, v katerim bom zamogel Tvojimu Sinu vedno služiti in za svoje zveličanje skerbeti.

O moj zvesti prijatelj, o sv. angelvarh! ki sim ti od Boga v varstvo zročén, razsvitli in pripelji me na pravo pot, na kateri zveličanje svoje duše doseči zamorem.

O sv. Alojzi! ki te je Bog tako čudno pri volitvi stanu vodil, sprosi mi s svojo mogočno priprošnjo gnado, de spoznam svoj poklic in ga tudi zvolim. Amen.

Vsakdanja molitev sv. Fran- čiška Pavlana.

O Gospod Jezus Kristus! Ti
dobri pastir! ohrani pravične,
opraviči grešnike, bodi milostljiv
vsim revnim, stiskanim, bolnim,
ubogim, umirajočim in mertvim, in
usmili se mene uboziga grešnika.
Amen.

Molitev v vsaki potrebi.

Prosimo Te, o Gospod! po
neskončnim zasluženji Jezusa Kri-
stusa, Marije, Njegove matere,
in vsih svetnikov, poglej mi-
lostljivo na nas in reši nas vsih
nadlog, če Tvoji sveti volji
dopade, in je nam k zveličanju,
po Jezusu Kristusu, ki s Teboj
živi in kraljuje v edinosti sv.
Duha, Bog vekomej. Amen.

Molitev k Jezusu Kristusu
v terpljenji in nadlogah.

Jezus, Sin božji! usmili se me! Ti si neskončni vir gnade in usmiljenja. O Jezus! Ti si neizrekljiva moč, in mi zamoreš pomagati. Kar nimam jest, imaš Ti, česar potrebujem, to mi Ti zamoreš dati. O Jezus! usmili se me in pomagaj mi. Vsim, ki so Tebe nekdanj na pomoč klicali, rekoč: „*usmili se me!*“ si prijazno rekel: „*kaj hočeš de ti storim!*“ in pomagal si vsakimu, in storil si, česar te je prosil. Tisučerim si pomagal; nikogar nisi zapustil, de bi ga ne bil uslišal. In meni bi ne hotel pomagati? mene bi ne uslišal? To od tebe samo misliti, bi bilo že veliko razžaljenje. Verujem, de pomagaš, in uslišiš; in daš mi, česar Te prosim; prosim Te pa

moči in krepkosti, de stanoviten do konca ostanem in Te v terpljenji povelečujem. Usliši me tedaj, o moj Odrešenik! uterdi me; podaj mi svojo roko, kadar vidiš, de se pogrezujem. O Jezus! usmili se nar revnejiga in nar potrebnjšiga; ki brez Tebe nič ne zamore, v Tebi pa vse. Amen.

Oče naš. — Češena si Marija.

M o l i t v e

ki se molijo v kvaternih nedeljah in splošnih zadevah pred izpostavljenim sv. rešnjim telesam.

Tri božje čednosti: Vera, upanje, ljubezen. (Glej stran 166.)

Molitev za presvitliga cesarja. (Glej stran 384.)



Sveti Roženkranc.

I. Veseli del.

(Od adventa do pepelnice vsaki dan.)

1. Kteri nam oživi pravo vero.
2. Kteri nam da terdno upanje.
3. Kteri nam užge serčno ljubezen.
1. Kteriga si devica od svetiga Duha spočela.
2. Kteriga si devica v obiskanji Elizabete nosila.
3. Kteriga si devica rodila.
4. Kteriga si devica v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si devica v tempeljnu našla.

II. Žalostni del.

(V postu vsaki dan.)

1. Kteri nam poterdi spomin.
2. Kteri nam razsvetli pamet.
3. Kteri nam omeči voljo.
1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas bičan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nesel.
5. Kteri je za nas križan bil.

III. Castiti déł.

(V velikonočnim času vsaki dan.)

1. Kteri nam vodi naše misli.
 2. Kteri nam vodi naše besede.
 3. Kteri nam vodi naše djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
 2. Kteri je v nebesa šel.
 3. Kteri je sv. Duhá poslal.
 4. Kteri te je v nebesa vzél.
 5. Kteri te je v nebesih kronal.

M o l i t e v.

O Bog! ki si naše perbežališe in pomoč, usliši milostljivo ponižno prošnjo in klicanje svoje cerkve, ki si ji to častenje opravljati rekel; dodeli nam po svoji usmiljenosti, de gotovo dosežemo, česar te z živo vero prosimo, po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Tvojim Sinu, kteri s Tabo živi in kraljuje v edinosti sv. Duhá, Bog od vekomej do vekomej. Am.

(Tu se molijo še lavretanske litanije s dotičnimi molitvami.)

Molitev za ohranjenje mirú.

Bog mirú! Ti med nami razpertje in vojske perpušaš, de bi toliko bolj večniga mirú, ki je le v nebesih najti, iskali. Dodeli nam, prosimo Te, mir. Trepetamo že, če samo premislimo, koliko žalostnih nasledkov vojska sabo pripeljá. Ti imaš serca oblastnikov v svojih rokah; daj, de se vojniki med sabo pomirijo. In kadar se spet ljubi mir poverne, dodeli nam gnado, de ga v svojo srečo oberremo. Ne daj, de bi se v miru zoper Tebe vzdignili in pregrešili, temuč vodi nas s svojo mogočno gnado, de Tebe, praviga Boga bolje spoznamo, gorečniši ljubimo in Ti zvestejši služimo. Vsigamogočni! pomagaj nam, vari in reši nas! Tega Te prosimo po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Molitev za dež.

O Bog! ki nam življenje, jed in pijačo in vse potrebno daješ, Gospod vsiga svetá! dež in sonce sta v Tvoji oblasti, zamoreš nam eno ali drugo dati. Suša nam že dela škodo, zato Te prosimo dežja. Grešniki smo sicer in po pravici zaslužimo to kazen, ali glej, o usmiljeni Bog spoznamo in obžalujemo svoje grehe. Usliši milostljivo našo prošnjo, odpusti nam grehe in blagoslovi naš kraj z pohlevnim dežjem, de se zemlja okrepčá in de zeliša rasti in roditi zamorejo. S celiga serca Ti bomo hvaležni, in s toliko večim zaupanjem Te hočemo častiti in prositi večniga zveličanja, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za lepo vreme.

Vsigamogočni, večni Bog!

nebeški Oče! mi, Tvoji otroci, Te prosimo pomoči in usmiljenja. Zeliša, živali in ljudje terpe veliko škodo v tem gerdim vremenu. Usmili se nas in usliši našo molitev; zapové oblakam, de se razdelé; ustavi dež, in daj nam spet lepo in rodovitno vreme. Usmili se nas, in daj, de nam spet ljubo sonce posveti in zemljo ogreva. Grešili smo sicer, tode žal nam je s celiga serca in pripravljani smo, se resnično poboljšati. Bodi nam milostljiv, in pokaži, de je Tvoje usmiljenje veči, kakor so naši grehi, in de blagosloviš svoje otroke, če te z zaupanjem kličejo in prosijo; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev, sprostiti dobre duhovne.

(V kvaternim času.)

O Bog! ki si v ohranjenje in razširjanje svoje cerkve duhovne

zvolil, daj nam dobre, vredne duhovne. Gospod žetve! znano ti je, kakó velika je žetev, in kako malo je delavcov. Pošlji nam delavcov! Ne daj, de bi se kateri nepoklican v duhovniga blagosloviti dal. Pripravljaj jih s svojo gnado, ki si jih zvolil služabnike svoje sv. cerkve. Daj jim že zdaj veselje v premissljevanji Tvoje sv. besede, in de se zgodej s Tvojo postavo soznanijo. Daj jim, de nam bodo enkrat le Tvoj sv. nauk oznanovali, de ljubezen z učenostjo zedinijo; vnami v njih ljubezen do sebe in svoje cerkve, de neutrudeno v Tvojim nogradu delajo, vdihni jim apostoljsko delavnost; daj jim ponižnost, krotkost in usmiljenost do zmoteh in slabih, de z besedo in z djanjem z dobrimi zgledi in z molitevjo sebi zročeno čedo po poti zveličanja vodijo. Tega Te

prosimo po nar višim pastirji svojih duš, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za dober pridelek.

Bog, Oče naš! išemo narprej Tvojiga kraljestva, resnice in kreposti. Prosimo Te, daj, de Te vsi ljudje spoznajo, in Jezusa, kteriga si poslal. Daj nam vsim luč, moč, ljubezen, gnado in zveličanje. S celiga serca se podveržemo Tvoji sveti in mogočni volji. Oživljaj našiga duhá in naše serce s svojo sveto besedo in s pravim nebeškim kruham. Pričakujemo tudi od Tebe zemeljske hrane, tode brez velikih skerbi; hočeš pak, de Te je prosimo. Prosimo Te tedaj, o dobrotljivi in usmiljeni Oče! stegni svojo roko in blagoslovi zemljo, de obilno sadú donaša. Dajaj nam po svoji modrosti gorkoto, mraz,

dež in roso. Prosimo Te pa živeža zato, ker ga potrebujemo v ohranjenje svojiga življenja. Vživali ga bomo zmerno z veselim in hvaležnim sercam ter tudi ne bomo pozabili svojih revnih bratov. Tega Te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev o Mariinih praznicih.

(Poleg sv. Efrema.)

O Marija, čista in neomadežana devica, mati našiga Boga! Ti si kraljica nebes in zemlje, upanje v vsakim upanji, naša pomočnica, polna časti, čednost in gnad. Čez vse si, kar nebesa obsežejo. Svitloba te obdaja, lepši kakor sončna luč. — Ti si bila edino zaupanje naših očakov, slava prerokov, hvala aposteljnov, krona vsih devic in svetnikov. Ti si tista mladika Jesetova, ktera je nar lepši cvetlico obrodila. Ta

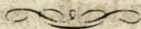
cvetlica je Tvoj Sin, kateri je Bog in človek, in Ti, ktera si Njegova mati, si tudi devica — devica pred rojstvom, v rojstvu, po rojstvu svojiga božjiga Sina, vselej neomadežana, vselej čista. — O deviška mati! po tebi je peršel Odrešenik k nam, kateri nas je z Bogom spravil; po tebi smo zadobili vse zveličanje, vso gnado. Ti si zaupanje grešnikov, pribežališe revnih, pomoč bolnikov, tolažba žalostnih, ti si veselje vsiga svetá. Vari nas pod senco perut svoje materne ljubezni; usmili se nas! V grehu in velicih revšinah kopernimo; pomagaj nam, o pomočnica kristjanov! V tebe zaupamo, o gnade polna devica! s solznimi očmi te prosimo, prosi milostljivo za nas, de nas Tvoj Sin ne zaverže zavolj naših grehov in nas ne poseka, kakor nerodovitne drevesa, temuč nam

čas in gnado k pokori dá. Eja, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! spravi nas s svojim Sinam, perporoči nas svojimu Sinu, postavi nas enkrat po nadlogah tega življenja pred svojiga Sina, de se ž njim in s teboj veselimo vekomej. Amen.

Prošnja do sv. Duha.

Pridi sveti Duh in razširi svojo svitlobo čez temno serce človeka; o božji Duh, preženi našo temo. — Pridi, o ljubezni polni Oče ubozih! pridi o delivc nar dražjih dobrot! pridi, o luč, razsvetli naše serca! — Močna tolažba stiskanih, čistih duš, v kterih prebivaš, o sladki in mili gost! — Ti nam daješ pokoj pri težkim delu; Ti pošiljaš hlad v hudi vročini; usušiš naše solze v težavnim terplenji. — O luč! o preblagi vir vsiga veselja! pridi

in razsvetli serca vernih, napolni in prešini jih skozi in skozi. — Brez pomoči gnade božje ni nobene vrednosti v človeku, ni drugiga kot slabost. V hudobije ga nagnjenje vleče. — Očisti naše duše vsiga greha; namoči našo suhoto z roso svoje gnade, ozdravi rane, ki jih je greh storil. — Vkloni terda serca pod jarm postave; ogri mlačne serca z ognjem pobožnosti, pripelji zgubljene nazaj na pot v nebesa. — Daj svojemu ljudstvu, ki v Te veruje, de Tvojo dobroto spozna in terdno v Té zaupa; daj mu zaklade svojih sedmerih gnad. — Daj, de si s čednostjo zasluženje pridobivamo, tek svojiga življenja po sreči dokončamo in se večno s Teboj v nebesih zedinimo in radujemo. Amen.



Cerkvene pesmi.

Sveta maša I.

Kirie.

Pred Bogam pokleknimo,
 Povzdignimo sercé;
 V nebesa zdaj pošljimo,
 Vse misli in željé.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zбриše grehe naše,
 Naj varje vsih nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
 Zalili smo Boga;
 Oh! težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da.
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki —
 O Kriste, usmil' se nas.

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem!
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsim stvarcem.
 Bog, hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot;
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede sam deli.

Kredo.

Jez verjem, Bog nebeški!
 De Ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini Tvoj;

Svet Duh v nas prebiva ,
 Od Jezusa poslan ; ,
 Njegove gnade vživa
 Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog, oznanil,
 Kar je Tvoj Sin učil,
 V katolški cerkvi hranil,
 K' je zanjo kri preлил.
 To verjem vse resnično;
 Le Bog pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 De pridem v sveti raj.

Ofertori.

Sprejmi, Bog Oče večni!
 Od nas prečisti dar,
 K' ga grešniki nesrečni
 Damó na Tvoj altar.
 Za svoje hudobije,
 In celiga svetá,
 De nam jih čisto zmije,
 Nam Tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 De mu prijeten bo.

De bodo mu v češenje,
 V zahvalo ino čast;
 Nam vernikam v življenje,
 In sveti cerkvi v rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse,
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen in povikšvan!
 Odrešit vse narode
 Nam od Boga poslan.

Vse cerkve poglavarja
 Se spomni, o Gospod,
 Tud škofa in cesarja,
 Ohrani jih povsod.
 Ti vodi vse kristjane,
 Ti naših duš pastir;
 De bodo Tebi vdane,
 Jim daj nebeški mir.

Benediktus.

O angeli! hitite,
 In pridite z nebes;

Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkam vsim telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 De b' skoraj šli v nebesa,
 Ga gledat in častit.

Ti, Jezus, se usmili
 Duš bratov in sestic;
 De bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 De gremo k Teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj,
 Nebeško luč uživat
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog Ti poje:
 Češen bod' Oče Ti!
 Kraljestvo pridi Tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi.
 Daj nam naš kruh, jed zdravo,
 Dolgé odpusti nam;
 Ne vpelji nas v skušnjavao,
 Otmi sovražnikom.

Agnus Dei.

Moj Jezus, Tebe vžiti
 Iz serca jez želim,

Nevreden k Tebi priti,
 Ker tol'kokrat grešim.
 Očisti dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Mi skaži milost svojo,
 De v moje serce greš.

O Jezus k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 De duša moja vidi
 Ljubezni Tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 De slab'ga me živiš;
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečniga storiš.

Ite missa est.

Naj Teb', o Bog, dopade
 Svet ofer dokončan,
 Izvir nebeške gnade
 Nam bodi slednji dan;
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe njih naj bo;
 Naj nam bo vsim zastava,
 De pridemo v nebo,



Sveta maša II.

Kirie.

Pred stolam Tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči;
 In Tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti.
 Stor' milost tem, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé;
 Odpusti, Oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

Ob darí Tvoje smo prišli,
 Kakor zgubljeni sin;
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili Tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol poglej,
 In Svojo milost zopet dej;
 In mi — lost — dej,
 In milost zopet dej.

Sej vsi smo delo Tvojih rok,
 In Tvoja lastna stvar;
 Opri slabost svojih otrok,
 Ti vel'ki gospodar!

Za spravo zdaj darujemo,
 Tvoj'ga Sinú zročujemo;
 O Bog! skoz Njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 'Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od 'Tebe zgol prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelii.

Iz Tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vsih kristjanov um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči;
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi.

Kredo.

Gospod, pred Tabo s trepetanjem
 Te Tvoja verna stvar spozna,
 In verje z živim spoštovanjem
 Na Tebe praviga Boga.
 Tud' verje v Tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ki Jesova ga korenina
 V deviškim cvetji je svetla.

De je prišel iz zgol ljubezni
 Ljudi nas spraviti, Bog, s Tebó ;
 De nase vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križi kri svojó.
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnim Tebi zdaj sedi,
 De nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vsih stvari.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno z njo,
 De kdor se k njem' v solzah približa
 Od grehov spet očíšen bo.
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsíh svetih družba sprosi nam;
 De bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusam.

Ofertori.

Tvoj mašnik zdaj daruje
 Gospod! leté dari;
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk' puhti.
 Čist kruh je ino vino,
 Za grehe naše dar;
 K Tvoj'ga Sinú spominu
 Je obložen altar.

Vzem', Bog, letó darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš!
 Omeči to zdihvanje,
 De nam spet milost daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Sinu
 Nam da trošt, de bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebo.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod!
 Z angelci pojte: Sveti
 Si Ti Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj in na vekomej.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ki nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga.

Benediktus.

Pogledj, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti nanj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam Tvoj Sin edini,
 Iz zgol ljubezni darovan,
 Za nas prisojen umornini,
 Strašno na križi bil zaklan.

On vse slabosti naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj;
 On pri Očetu za nas prosi;
 De b' z njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena,
 Skoz prošnje Jezus omeči,
 De se ta Tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.

Agnus Dei.

Poglejte božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri;
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medlí.
 On grehe nam odjemlje
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po Njemu mir dobé.

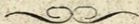
Obhajilo.

Gospod! jez nisim vreden,
 De b' Tebe dans zavžil;
 Al' reci, de bom vreden,
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu Te prejeti
 Iz serca jez želim;
 Daj, ženin naš presveti!
 De milost zadobim.

Ite missa est.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog! Tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.

Skoz Njega smo prejeli
 Rešenje iz naših vez;
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes.



Druga služba božja.

Kropljenje med letam.

Pokropi me s hizopam, in očišen bom;
 Operi me, in bolj ko sneg ubeljen bom.

Usmili, Bog! se mene Ti

Po svoji vel'ki milosti.

Naj čast Očetu, Sinu bo,

In Duhu svetimu tako;

Kot iz začetka tudi zdaj,

In vselej in na vekomaj. Amen.

Pokropi me s hizopam, in očišen bom;
 Operi me, in bolj ko sneg ubeljen bom.

Kropljenje velikonočni čas.

Sim vidil v sredi tempeljna

Na desni vodo izhajati, aleluja;

Do katerih tista je prišla,

Zveličani so bili vsi. Aleluja.

Boga hvalite, dober je,

In večno njega usmiljenje.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetimu tako;
 Kot iz začetka tako zdaj,
 In vselej in na vekomaj.
 Sim vidil i. t. d.

Pred sv. rešnjim Telesam.

Cvetice vé! ki noč in dan cvetete,
 Pred Jezusam, o trikrat blagor vam!
 Očesec véle dokler ne zaprete,
 Se srečne, pred ne ločite od tam;
 O de bi mogel jez, kjer ve merjete,
 Na vaši stopnji bit' pred Jezusam.
 De bi pred Njim za njega dal življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud blagor vam, ve svetlobele sveče!
 Tam gorite Zveličarju na čast;
 O de bi jez deležen bil te sreče
 Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast!
 De bi, enako vam, serce goreče
 Povžilo v meni se Gospodu v last,
 Bi jez zamenjal z vami stopnjo svojo,
 Doseglo kaj bi srečo, radost moja?

Bod slava Tebi, blažena posoda!
 Ki v tebi On prebiva, Ljubi moj,

Vdeljena ti je prečastna osoda,
 Kot božji hram se svetiš pred menoj;
 O, ko bi služba, v se hranit' Gospoda,
 Mi dana bila le en dan — nocoj!
 Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
 Kjer bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh, in sveče, in cvetice!
 O kol'ko srečniši sim jez, kot vi!
 Če pride k meni zvest pastir ovčice,
 Mi vžiti svoje da meso in kri;
 Če v Jezusu prejmem nebes slaščice,
 In v sercu mojim Kristus sam živi,
 Takrat medlim, merjem moči ognjene,
 Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor véšica se sukaj
 Okol' te luči neprenehama,
 Od vere in ljubezni živi tukej,
 Ogrevaj se v svetlobi Ljubiga.
 In kadar se ti da prejeti, ukaj,
 S Teboj mu poje truma angelska:
 Objemi ga, terdo se ga okleni,
 Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

Žegen s sv. rešnjim Telesam.

Častimo Te,
 Živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup
 Ino Bog nebeški,
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje Telo
 V svetimu zakramentu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti,
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, Ti pri nas.
 Častito vsak čas bodi
 Presladko ime Jezus,
 Ino ime Marija.

Pri sv. obhajilu.

O, kam Gospod,
 Gre Tvoja pot!
 Kam stopnje te peljajo?
 (Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že migljajo.) Dvakr.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti;
 (Res hišica
 Je srotica,
 Pa željna Te sprejeti.) dv.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod, pri men' obstani
 (Kjer Ti stojiš
 Noč razsvetliš
 Strahovi so pregnani.) dv.

Vkup bodeva
 Večerjela,
 O sreča neizrečena!
 (Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo,
 Men' duša oživljena.) dv.

Pri men' obstoj
 Preljubi moj!
 Ki v limbarjih prebivaš;
 (S cveticami
 Posteljem Ti
 Serce, de v njem prebivaš.) dv.

Zahvalnica.

Hvala bod' Gospod Bogu!

Vse stvari ga zdaj molite!

Stvarnika, dobrotnika,

In Očeta ga častite!

Kerub, Seraf mu pojó,

Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polno Tvoje hvale;

Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast Ti bodo gnale;

Vsi svetniki Te časté,

Vsi pravični Te slavé.

Češen bodi trojni Bog!

Oče, Sin in Ti, Duh sveti!

Cerkve Tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti!

Jezus Kristus božji Sin

Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!

Kol'ka je ljubezen Tvoja!

V grehe sim bil zakopan,

Revna je bla duša moja;

Ti pa prideš k nam na svet,

Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

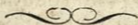
Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli Ti
 Tukaj in u večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grebe nam zagradi;

Sveti in preljubi Bog,
 Daj de stor'mo dobro radi.
 V Tebe upamo vsak' čas,
 De ne boš zaverigel nas.



Posebni časi in prazniki.

A d v e n t.

Dopolni se obljube čas,
 Cloveški rod rešiti;
 Usmili Bog se grešnih nas,
 Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Boga,
 K Marii čisti D'vici;
 Nevesti svetiga Duha;
 In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovori
 Z nebeškim glasam pravi:
 Češena bod' Marija ti!
 Jo počasti, pozdravi.

Nebeške milosti darov
 Si polna, ti presrečna!
 S teboj je Bog in Duh Njegov,
 Njegova milost večna.

Nikar, Marija, se ne boj,
 Lej Mati boš postala;
 In božji Sin bo porod Tvoj,
 Imé Jezus mu boš dala.

In sedež kralja Davida,
 Mu bo Gospod odločil,
 Kraljestvo v hiši Jakopa
 Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako
 Se more to zgoditi?
 Bog z Duha svetiga močjo
 Te hoče napolniti.

Ker dekla sim Gospodova,
 Marija odgovorila,
 Se zgôdi, kar je Večniga,
 Modrost z menoj sklenila.

In glej! Beseda, božji Sin,
 Je zdaj meso postala,
 Nas rešit' z greha bolečin,
 Med nami prebivala.

Zatoraj pred Zveličarja
 Ponižno pokleknimo;
 De nas je prišel rešit, ga
 Priserčno zahvalimo.

Božični praznik.

Kar je že dolgo želel svet,
 Nocoj se dopolnuje;
 Odrešenik, Marije cvet,
 Do nas se ponižuje.
 Pastirjem angelci pojo,
 Veselje prinesejo;
 Prišel Zveličar na zemljo,
 Zato mu čast dajejo.

On Bog ima čez vse oblast,
 Pa vender, lej ljubezni!
 Zakril je z mesam svojo čast,
 Ozdravit nas v boleznih.
 Nebesa vse so Njega dom,
 Pa hoče v jasli priti;
 De jez prevzeten več ne bom,
 Me mora to učiti.

Le greh Adamov ino moj
 Ga je na zemljo spravil;
 Odrešit svet se je nocoj
 Med grešnike postavil.
 Iz serca z angelci bom pel:
 Bogu čast po višavah!
 De nas je grešnike sprejel,
 Zveselil v vsih težavah.

O Jezus, moj Odrešenik!
 Serce Ti hvalo poje,
 In preden si serdit sodnik,
 Poslušaj prošnje moje:
S pastirji pred Teboj klečim,
 De me ne boš pogubil;
 Le Tebe jez ljubit' želim,
 Ker si me Ti pred ljubil.

Za me si se nocoj rodil,
 In hočeš za me umreti;
O daj de več ne bom grešil,
O daj sveto živeti.
 Scer zdaj zastonj za me terpiš
 Zastonj boš zame križan,
 Če me v slabosti zapustiš,
 Sim vekomaj ponižan.

O Jezus milost le mi daj,
 Ne bom Boga pozabil;
 Prišel bom k Tebi v sveti raj,
 Ki si me vanj povabil.
 Ljubezen Te je na zemljo
 Nevrednimu mi dala;
 Ljubezen, upam, bo v nebo
 Me k Tebi pripeljala.

Velikonoč.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil. Aleluja!

Otet je človek, rešen,
 In v brezdno satan trešen,
 Smert nima svojga žela več,
 Odpert je grob, in kamen preč. Aleluja!

Odrešil je očete,
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sebo
 V zaperto z greham pred nebo. Aleluja!

O kak se svet'jo rane,
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko verši,
 De smert je mertva, nas uči. Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpira:
 Zveličar je od smerti vstal,
 Tud' nas ne bode grob končal. Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angel kmal zatrobi;
 Telo tud' potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert neha. Aleluja!

Dopolnit' naše želje,
 Pripravit nam veselje,
 Greš Ti Zveličar pred menoj
 Prišel bom, upam, tud' za T'boj. Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu Ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš. Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med Tvoje svate svat odbran. Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Po Tvoje, Jezus, bratam brat
 Daj tudi nam od smerti vstat'. Aleluja.

Binkošti.

Prid', sveti Duh! aposteljnám dan,
 Ker si bil danes vanje poslan,
 De čuda božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo.
 Prid' sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid' sveti Duh! razsvetli nas Ti.

Prid', sveti Duh! omeči sercé,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubiti kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga,
 Prid' sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepost.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik,
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O vodi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sv. rešnje Telo.

Praznika svetiga
 Dans veselimo se,
 Prav iz unetiga
 Serca naj hvala gre.
 Staro preide naj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Danes praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved Judov dostal.

Učenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje Telo prejet'.
 Jestu jim ga daje,
 Pa razdeli se ne,
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kadar prejemajo
 Slabi Njega Telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je pravo to;

Kelih jim tud' zroči,
 Da jim ga, in veli:
 Vsi ga pite, moja je kri.

Tak' je postavljeno
 Njega Telo u dar;
 Dušam pripravljeno,
 De ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé
 De od Njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškiga
 Kruha naš duh živi,
 'D kruha človeškiga
 De nam prav' Bog stori.
 Cudi se, o Kristjan,
 Jezus je vsim v jed dan,
 Bod' si reven in zaničvan.

Danes Te prosimo,
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Dari nas vsih nadlog.
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In Te vživat' na vekomaj.

Sv. Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškiga sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in mirú:
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja;
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, i. t. d.

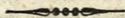
Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno sercé,
 Spokorno in razterto
 Tud' milost upat' smé.
 Spoznano, i. t. d.

V Serca presveti rani,
 Ki nam odpérto je,
 Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to serce zakleniti
 Se hoč'mo zadnji čas,

K' bo hotel Jezus priti
 Še v zakramentu v nas.
 Spoznano , i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas Serca Tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano , i. t. d.



Sveti Križev pot.

Perva pesem.

Oh, pridite stvari
 Kaj, glejte se godi!
 On, kter' nas vse živi!
 Strašno za nas terpi.

1. Štacion.

Razgajžlan, zapljuvan,
 In kronan, zasram'van;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžen v smert izdan.

2. Štacion.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje božje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. Štacion.

Opešal je molčoč,
 Podre ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leži potert na tléh.

4. Štacion.

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. Štacion.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. Štacion.

S pertam Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

7. Štacion.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O jenjaj grešni svét!
 Ponavljat' greh preklet!

8. Štacion.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih sere solzé.

9. Štacion.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vender se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. Štacion.

Ker pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. Štacion.

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. Štacion.

Na križi tam visí,
 Oh, sveta teče kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. Štacion.

Maria, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinú častim.
 Z vama dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

14. Štacion.

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga serca.

*

O Jezus! hvala zdej
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam daj,
 Te ljubit' vekomaj.

 Druga pesem.

*

O kristjani pregledujte
 Ta kervavi križev pot,
 V svojih sercih premišljajte,
 Kolk' je terpel vaš Gospod!
 To če z andohtjo storili
 Bote radi, in vselej,
 Odpustike bote dobili, —
 In pomoč za sveti Rāj.

1. *Stacion.*

Pole, Jezus ves nedolžen
 Stoji pred Pilatužam,
 Vender je krivo obdolžen —
 Pred krivičnim sodnikam.
 Glej! Pilatuž roke umije,
 Da Jezusa Judam čez;
 In neusmiljen' ljudstvo upije: —
 „On je križa vreden res!“

2. *Štacion.*

Komej so b'li odpeljali
 Jezusa od sodnje hiše preč,
 Težki križ so mu podali, —
 De ga mora sam uleč'.
 Jezus težki križ objame,
 Z veliko pohlevnostjo,
 Na svojo ramo ga vzame,
 In se da u pokoršino.

3. *Štacion.*

Jezus prvič s križem pade
 Od velike trudnosti;
 Vender ni nobene gnade, —
 Ne nobene milosti!
 Judje noč'jo mirú dati,
 Iz nogami ga sujejo;
 Jezus mora spet ustati, —
 Z štriki gor ga ulečejo!

4. Štacion.

Na terpljenja pot' ga sreča,
 Mati polna žalosti,
 Bleda vsa, in trepeča —
 Od velike britkosti,
 V žalosti čeženj zdihuje;
 Kdo zamore jo izreč'!
 Svojiga Sina objokuje, —
 Ker podobe nima več.

5. Štacion.

Jezus s križem dalje ne more,
 Kjer moči nima več;
 Cirenevs persiljen more —
 Mu pomagat' križ uleč',
 Deb' ga mogli perpeljati
 Živ'ga na Kalvarjo,
 In ga tam ložej križati,
 Druziga ne marajo.

6. Štacion.

Tud' Veronika objokala
 Je Jezusa potniga,
 Solzna pert mu je podala, —
 Obrisať se kervaviga;
 Jezus vzame ruto v roke,
 In pusti na njej obraz,
 Briše kervave si potoke, —
 Ktere točil je za nas.

7. Štacion.

Jezus spet je s križem padel,
 Ker ga hitro vlečejo,
 Križ se je med kamne vsadel,
 Pomagat' mu nočejo.
 Z nosa in z ust mu teče
 Na tla sveta rešnja kri;
 Vender Jezus neč ne reče, —
 Ampak vse voljno terpi.

8. Štacion.

Jezusa so objokvale
 Bogaboječe žené,
 K' so v solzah na potu stale, —
 Ker On v martri memo gre.
 Jezus pravi: „Ne plakajte
 Se tako močno čez me,
 Temuč čez greh se jokajte
 Otrók vaših, in čez se.“

9. Štacion.

Jezus, oh nedolžno Jagnje!
 Tretjič pade na obraz,
 Ob en' kamen se spotakne; —
 Na zemlji leži za nas!
 Zmartran ker ne more ustati,
 Ga spet gor' potegnejo,
 Oč'jo ga naprej peljati,
 Križ mu gor' zadenejo.

10. Štacion.

Ta, kter' vse živi na sveti,
 In oblaci vse stvari,
 Žovč in jesih more piti;
 To mu veči martro stri!
 Vse to pa še ni zadosti,
 Gvant iz Njega tergajo,
 Rane vid'jo se do kosti! —
 In se nag'mu smejajo.

11. Štacion.

Glejte, čudo preveliko!
 Jezus je na križ raspet,
 Že rastergan pred od štrikov
 Strašno martro ima terpet!
 Gor na križ so ga perbili,
 De sovraštvo sito je:
 Pa več teh, k' so zraven bili,
 V Njega martri omedlé.

12. Štacion.

Ker so ga na križ perbili,
 Ljudstvu se zadosti stri;
 Stare rane ponovili, —
 De z njih teče svéta kri.
 Križ in Jezus gor' se vzdigne,
 Terdo v zemljo se vsadi;
 Kristus prot' Očetu zdihne, —
 Na nebu čudo se godi.

13. Štacion.

Potem ker Jezus je na križi
 Vzel od Matere slavo,
 Dal je dušo v čudni viži —
 Gor' iz nagnjeno glavó.
 Jožef ga iz križa sname,
 In Marii ga izroči,
 Ona milo ga objame —
 In iz Njim umret' želi.

14. Štacion.

Jezus je v grob položen,
 V eni skali pokopan;
 De bi polk bil potolažen —
 Je na grob vel'k kamen djan.
 K' domu se Marija verne
 S žalostjo od groba preč;
 V joku si obraz zagerne, —
 Ker Sinu ne vidi več.

*

Bodi čast Bogu Očetu,
 Sinu, Duhu svetimu,
 Kakor bila je v začetku, —
 In ob času večnimu!
 Odpustike smo dobili,
 In pomoč za sveti Ráj;
 Daj, Bog! deb' se veselili —
 Tam s Teboj na vekomaj! Amen.

Tretja pesem.

I. Štacion.

O romar! počakaj tukaj,
 O nikar ne hod' naprej,
 Ter se z mano jokaj,
 ezus je obsojen zdej:
 De bo težak križ vlekel
 Na goro Kalvarjo,
 Če boš grešnik za njim tekkel,
 Teh' grehe odpustil bo.

*

O moj človek! če pregledaš
 Nedolžnost svojiga Boga;
 Kader kol' ti grehe delaš,
 Z udi upiješ, križaj ga!
 Jezus pravi: glej, boš vidil,
 Kaj bom še za-te terpel;
 Če se bom kej tebi smilil, —
 Boš od grehov slovó vzal.
 Če . . . —

II. Štacion.

O moj romar! Jezus pravi:
 „Glej, moj križ in butaro,
 Moj život tud' je ves kervavi,
 Delam za-te pokoro:
 Ti me s križem še obkladaš,
 Vsako uro noč in dan,
 Tvoj Bog sim, zamé nemaraš, —
 Slišiš, jokaj, moj kristjan!“
 Tvoj . . . —

III. Štacion.

Ovbe, Jezus moj je padel,
 V omedlevci tu leži;
 Grešnik! kar si ti zapadel,
 To Gospoda zdaj teži:
 Pod križem Jezus milo pravi:
 O grešnik! tukej vidiš me:
 Vstat' ne morem v ti težavi —
 Ti pa se ne usmiliš me.
 Vstat' . . . —

IV. Štacion.

Oh žalost! slišim jokati
 Mario, k' naproti Sinu gre;
 Vid' ga zdihat', trepetati,
 Obem' če počit' serce!
 Marija ni k njemu smela,
 O grešnik! zdihni zato;
 Rada ga bi bla objela, —
 Vzela od Njega slovó.
 Rada . . . —

V. Štacion.

Simon rad mu ne pomaga,
 Nosit' križa ni voljan;
 Tok zdej človek s križem caga,
 Kter' mu je od Boga dan;
 Zmislil: Jezus sam križ vleče,
 Ti stvar nočeš nosit' ga!
 Če imaš kakšne ti nesreče, —
 Precaj tožiš čez Boga.
 Če . . . —

VI. Štacion.

Veronika se je jokala,
 K Jezus gledat' mogel ni;
 Rada bi mu obrisala
 Z obraza plunjke in kri.
 Jezus njeni pert vzame,
 Sam obriše svoj obraz;
 Grešnik! teb' serce ne zgane, —
 Kaj terpi Jezus za nas.
 Grešnik! . . . —

VII. Štacion.

Jezus je tu s križem padel,
 Ker ga hitro ulečejo;
 De se je križ v zemljo vsadel,
 Ko po tleh ga mečejo:
 Z nosa, z ust mu kri vèn teče,
 Grešnik, ga obriši ti!
 Glej, tvoj Jezus neč ne reče, —
 Kakor jagnje On molči.
 Glej . . . —

VIII. Stacion.

Tukej ženam se On smili,
 De se milo jokajo,
 Ker vsi, k' so zraven bili,
 Iz Jezusa špot delajo:
 Grešniki deb' to spoznali!
 Kaj en smertni greh stri sam;
 O gotovo bi jokali —
 Se nad milim Jezusam.
 O gotovo . . .

IX. Štacion.

Jezus tukej tretjič pade,
 In ne more več ustat';
 Tebi grešnik greh dopade,
 De hočeš še v njem ostat'.
 Jezus pravi; „Hod' za mano,
 Saj enkrat me prav poglej;
 Lej moja oderto ramo, —
 Vidil samo kost boš zdej.“
 Lej . . . —

X. Štacion.

Angeli, vi perstopite!
 S svojmi perutnicami
 Moj'ga Jezusa zakrite,
 Stoji On nag med Jud'mi:
 So ga slekli, se smejali,
 Ki mu 'z ran je tekla kri;
 Žolč in jesih pit' dajali; —
 Ne enim' se smilil ni.
 Žolč . . . —

XI. Štacion.

Oh! kaj so zdej Judje storili,
 Na križ ga perbijajo:
 Potem so križ pre'bernilo,
 De žeblje perbijajo;
 Začno pokat' žile kmali,
 Ker ga tok' napenjajo,
 Drugi ker so zraven stali —
 V omedlevo padajo.
 Drugi . . . —

XII. Štacion.

Terdo križ so b'li vsadili,
 Jezus se je stresel bil,
 Spet vse rane ponovili;
 Grešnik jokaj, če si živ.
 Glej ga, kok' preklada glavo,
 Sam ne vé, kam bi jo djal,
 Z ene na to drugo ramo, —
 Med tem je dušo gor' dal.
 Z ene . . . —

XIII. Štacion.

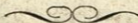
O poglej, žalostna Mati!
 Svoj'ga Sina ljubiga
 Na kolenih tu deržati
 Ti zdej moraš mertviga:
 Kter' grešnik je Njega umoril?
 Nobeden noče biti kriv,
 O Mati! jest sim to storil,
 Jokal bom, dokler bom živ.
 O Mati . . . —

XIV. Štacion.

O moj Jezus! ne odloči
 Teh, ki z manoj jokajo;
 O naj moje serce počí,
 De me k Teb' zakopljejo:
 V grobu čem tičat' per Tebi
 Zdej živ, in enkrat mertev,
 De boš Ti Jezus per meni; —
 O, zadost bo meni to!

*

O Jezus! Oče ljubi!
 Na letá polk poglej;
 Vsliši jih, in jim oblubi,
 De boš vsim odpustil zdej:
 Kter' so po pot' objok'vali
 Tvoje britko terpljenje;
 Dušam iz vic pomagali,
 Daj jim večno življenje.
 Dušam . . . — Amen.



Mariini prazniki.

Slava Marije.

Nar bolj blaga, mila draga,
 Si Marija d'vica ti,
 In čistejši, in svetejši
 Ni bilo nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje,
 Je zgol milost in sladkost,
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angeljsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde očesa tvoje so;
 Kakor pšice vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube blage
 Tvoje svete so roke;
 Polne gnade, ktere rade,
 In obilno nam delé.

Ti, devica si kraljica
 Cele zemlje, vsih nebes;
 Pa ponižaš in približaš
 Se do revnih nas zarés.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očem?
 Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
 De s teboj te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok;
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako mater zbral,
 Ga ljubimo, Ga molimo,
 K' je vso čast Marii dal.

Živi! živi! vpimo: živi!
 V sercih nam Marije imé!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvestó serce.

Češena si Marija.

Ko v jasnim pasu primiglja
 Ze zvezdica daničica,
 Se čuje milo že zvonjenje,
 Marii čast in počešenje
 In zlato zoro vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnčice,
 Vzdiguje se, na poldne gre,
 Se čuje zopet nam zvonjenje,
 Marii čast in počešenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi;
 „Češena si Marija ti!“

In kadar solnčice ljubó
 Nam za goró žari slovó,
 Se glasno čuje še zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —
 V večernim hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do krajev dni
 Naj vedno čuje se zvonjenje
 Marii čast in počešenje,
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih je oblakov se ;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši kakor zvezde vse.
 Clo stvarjenja kras nar veči,
 Nje lepoti ni enak.
 Solnca žar svetlo goreči,
 Je prot' Nji le temen mrak.

Glej, Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja.
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v krasu rajskim se ;
 Bolj kot zlato solnce čista
 Lepši kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo ;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se nični vse bo to ;
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso b'li še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog ;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal :

Ti, Devica, si presveta
 Bila že izvoljena
 Bila v Večnimu spočeta
 Čista vsa brez madeža. —
 Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi,
 Je oblake gor pripel :

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Ko besedi se Njegovi
 Vse gibalo je povsot :
 Takrat ti pri Njem si bila ,
 Ž Njim ravnala si že vse
 V njem se vedno veselila
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad - Te obilno zлил,

Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz Tebe je priklil :
 Toraj vse te srečno števa,
 O velika ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih svetá.

Sv. Serce Mariino.

O Marijno serce sveto,
 Proti nam ljubezni vneto,
 Polno božje milosti,
 Polno lepe čednosti.
 Naj, Marija, petje moje
 Hvali sladko serce tvoje;
 Kar se giblje in živi,
 Naj ga hvali in časti.

Cisto serce zase zbrati,
 V njem prijazno stanovati,
 Hotel stvarnik vsih reči,
 Vžil je vanj z nebes dari.
 Naj, Marija, i. t. d.

Sveto serce se je vnelo,
 Za Boga je vse gorelo,
 Ni ljubilo družiga,
 Ko Gospoda samiga.
 Naj, Marija i. t. d.

Blago serce je vse milo,
 Nas otrók ni pozabilo;
 Dobrotljiv je za vse,
 Prosi še za grešnike.
 Naj, Marija, i. t. d.

Krotko serce je terpelo,
 Je britkosti dost' imelo,
 Ko je nosil ljubi Sin
 Težo smertnih bolečin.
 Naj, Marija, i t. d.

Sladko serce zdaj kraljuje,
 Se v nebesih zveseljuje,
 Z Bogam svojim sklenjeno,
 Nam v pomoč pripravljeno,
 Naj, Marija, i. t. d.

Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena mati,
 Zverzi me ne.

Kaj pa ti hočeš,
Moja Kraljica,
Sladka Devica!

De ti podam?
Druziga nimam,
Prosim pohlevno,
Vzem serce revno,
Rad ti ga dam.

Pa ti, Kraljica!
Si ga že vzela,
In si ga vnela,
Za te gori.
Mati preblaga!
Ti ga ohrani,
Hudimu vbrani,
Reši ga ti.

Marii.

Češena kraljica!
Češena mi bod'
O čista Devica!
Češena mi bod'.
Ki tebi Marija!
Na goro hitim,
Per tebi Marija!
Jest biti želim.

Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derži!
 O d'vica preblaga!
 Oh greh me teži,
 Češena kraljica i. t. d.

Sim daleč zabredel,
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel,
 Pregrehe me strup!
 Češena kraljica i. t. d.

Kak hočem ostati
 Brez tvoje moči?
 Usmil' se, o mati!
 Ker greh me teži!
 Češena kraljica i. t. d.

Pomagaj, Marija!
 O prosi za mé!
 Pomagaj, Marija!
 De pridem do te!
 Češena kraljica i. t. d.

Vse upanje svoje
 Postavim na té!
 Le Dete, ti svoje
 Poprosi za me!
 Češena kraljica i. t. d.

Kaj ne, o Devica!
 De upati znam;
 De tebe, kraljica!
 Za mater imam.
 Češena kraljica i. t. d.

Saj ti si, Devica!
 Preljuba usa
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdanj si bla.
 Zatoraj, Marija!
 Češena mi bod'
 Na veke Marija!
 Češena mi bod'!

Smert Marije.

Zapojmo! častimo
 Hčer sveto nevesto,
 In mater vso zvesto
 Presvet'ga Boga!
 Oj živi Marija
 Marija, oj živi!
 Oj živi Marija!
 In Bog, k' nam jo da.

Odločena mati
 Od Sina v daljavi,

Ko limbar v gošavi
 Med nami je bla.
 Oj živi i. t. d.

Se z Bogam skleniti
 V nebo hrepenela
 In serčno želela
 De smert bi prišla
 Oj živi i. t. d.

Nje ženin preljubi,
 Spolniti ji želje,
 Jo kliče v veselje
 K počitku serca.
 Oj živi i. t. d.

Zdaj pride ljubezen
 S sladko svojo pšico,
 S prijazno desnico
 Jo v serce ji da.
 Oj živi i. t. d.

Tak sveta devica
 Medli od ljubezni
 V tej sladki bolezn
 Življenje konča.
 Oj živi i. t. d.

Presveta dušica
 Od zemlje se vzdigne,

Sam Sin ji pomigne

V nebo jo pelja.

Oj živi i. t. d.

V nebesih Marija!

Se razveseljuješ,

Na desni kraljuješ

Zdaj Sina svoj'ga.

Oj živi i. t. d.

Nebeška Kraljica!

Oh prosi tam zame,

De m' v sercu se vname

Ljubezen sladka.

Oj živi i. t. d.

Marija v nebo vzeta.

Moj duh iz telesa,

Z Marijo v nebesa,

Povzdigni se ti.

Gospa je postala,

Bo tam kraljevala!

Kjer Sin nje živi.

Brez nje jest na sveti

Ne morem živeti,

Veselja več ni.

Moj duh i. t. d.

Oh, hudo ločenje!
Kdo da mi življenje?

Kdo pomoč deli?
Moj duh i. t. d.

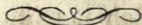
Če tud' se ločila,
Je mati premila,
Nas ne zapusti.
Moj duh i. t. d.

Je mati skerbljiva,
Gospa ljubeznjiva,
Za nas govori.
Moj duh i. t. d.

Otroke v težavah,
V skerbeh in skušnjavah
Vse rešit' želi
Moj duh i. t. d.

Ga hoče oteti,
Kdor čisto živeti
Serčno hrepeni.
Moj duh i. t. d.

Serce polno sreče,
V ljubezni goreče
Za njo pohiti.
Moj duh i. t. d.



Kazalo.

	Stran.
Hvaljen bodi Jezus Kristus	5
Jutranje molitve	9
Čednosti, v katerih se pobožni kristjan vsaki dan vadi	14
Molitev k angelu varhu	19
Stvar svojimu stvarniku moli	22
„ za vsakdanje potrebe	32
Dober namen	36
Molitev pred jedjo	37
„ po jedi	37
Večerne molitve	38
Kako se pobožni kristjan spat spravlja	46
Jutranji in večerni žegen	49
Molitve pri sv. maši	50
„ po sv. maši	71
Cerkvene molitve pri sv. maši za verne duše v vicah, ali pri čerini maši	72
Druge cerkvene molitve za verne duše v vicah	80
Litanije za vse verne duše v vicah	82
Molitev ali misli pred pridigo	87
„ „ „ po pridigi	88
Zakrament sv. pokore.	
Podučenje	88
Pripravljanje k spovedi	108
Molitev za razsvetljenje pri izpraševanji vesti	110

Ksanje ali grevenga	111
Terdno naprejšvetje, ali sklep poboljšati se	113
Molitev in premišljevanje pred spovedjo	114
„ po spovedi	118
Po spovedi, kadar odveze ne dobiš	121
Sedem psalmov od pokore	123

Zakrament sv. Rešnjiga Telesa.

Podučenje	143
Pred sv. obhajilam	146
Molitve po sv. obhajilu	158
Ponovljenje kerstne obljube	163
Božje čednosti	166
Perporočenje Marii Devici po sv. obhajilu	169
„ angelu varhu „ „	170
„ svojimu sv. Patronu „ „	171
Molitev za svojiga spovednika „ „	172
„ „ žive starše „ „	173
„ „ mertve starše „ „	174
„ sv. Bernarda za spreob- njenje grešnikov „ „	175
„ za vse žive „ „	176
„ za vse verne duše v vicah „ „	176
Litanijs od presvetiga Rešnjiga Telesa	178
Molitev k Jezusu v presv. Rešnjim Telesu	184

Cerkveno leto.

Podučenje	188
---------------------	-----

Praznovanje cerkvenih letnih časov in praznikov.

Advent	194
Rojstvo našiga Gospoda Jezusa Kristusa ali Božični dan	198
Praznik obrezovanja našiga Gospoda ali noviga leta dan	207
Praznik razglašenja Gospoda Jezusa Kristusa ali sv. treh kraljev	210

	Stran.
Praznik presvetiga in presladkiga Imena Jezus	214
Začetik posta ali Pepelnična sreda	220
Molitev v postu	221
Sveti križev pot	226
Molitev v veliki četrtek	251
„ na Veliki petek	254
„ „ Veliko saboto	262
Litanije od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa	267
Molitev k Jezusu Odrešeniku	271
„ na Veliko noč	273
„ „ Binkoštno nedeljo	276
„ k sv. Duhu za podeljenje 7 darov	281
Litanije od sv. Duha	283
Pred sv. rožnimkrancam sv. Trojice	289
Po sv. rožnimkrancu sv. Trojice	291
Pobožno častenje presvete Trojice	292
Molitev k nar svetejimu Jezusovimu sercu	294

Molitve v praznikih presvete Device Marije.

Molitev na praznik čistiga spočetja M. D.	296
„ „ „ rojstva M. D.	297
„ „ „ oznanjenja M. D.	297
„ „ „ očiščenja M. D.	298
„ „ „ sedem žalost M. D.	299
„ „ „	299
Žalostna mati božja	299
Molitev na praznik obiskanja M. D.	302
„ „ „ vnebovzvetja M. D.	306
„ „ „ nar svetejiga serca M. D.	306
„ perporočiti se v varstvo D. Marii	307
„	309
Častenje presvete D. Marije	309
Prošnja k presveti Devici Marii za srečno smert	323
Molitev k Marii, ki se moli vsak njen praznik	324
Razlaganje angeljskiga česenja	325
Lavretanske litanije	329

Častenje svetih angelov in zvoljenih božjih.

	Stran.
Molitev v čast sv. angelov	342
„ k sv. Mihaelu Arhangelu	342
„ k sv. angelu varhu	343
„ k vsim svetnikom	344
„ v čast svojiga svetiga patrona	345
„ na svojiga godú dan	346
Litanije k svetimu Jožefu	347
Molitev v čast sv. aposteljnov Petra in Pavla	351
„ na dan sv. Matija	352
„ „ „ „ Vincencija mučenca	352
„ k sv. Stanizlaju Kostku	353
„ k sv. Francišku Ksaverju	354
„ k sv. Florjanu	355
„ k sv. Jurju	356
„ k sv. Katarini Sienski	356
„ v čast sv. Štefana	357
„ k sv. Leopoldu	357
„ k sv. Janezu Nepomučanu	358
„ k sv. Janezu Kerstniku	358
„ k sv. Boštjanu in Róku	359
„ na čast sv. Antona Padovanskiga	360
Litanije angeljskiga mladenča Alojzija	360
Molitev k sv. Marii Magdaleni	364
„ v čast sv. Ane	365
„ k svetimu Ignacju L.	365
„ k sv. Francišku Asiškimu	366
Litanije v praznik sv. Terezije	367
Molitev k sv. Barbari	369
„ k sv. Apolonii	370
„ k vsakimu svetniku	370
Litanije vsih svetnikov	371

Molitve za razne osebe in potrebe.

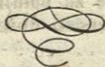
Molitev otroka za svoje starše	387
„ staršev za svoje otroke	387

Molitev za zakonske	388
„ zakonskih za domačo srečo	388
„ zaročenih	390
„ za ohranjenje čistosti	391
„ v skerbéh za živež	395
„ za stanovitnost v dobrim	397
„ za stanovitnost do smerti	398
„ za prijatelje in dobrotnike	399
„ za sovražnike	399
„ za spreobrnjenje nevernih in grešnikov	400
„ v nadlogah	400
„ v veliki žalosti	401
„ za odvernjenje kužnih bolezni	402
„ za bolnike	403
„ za umirajoče	404

Molitve bolnikov in umirajočih.

Jutranja molitev bolnika	404
Kratko premišljevanje za bolnike	405
Tolažba iz neumerjočnosti duše	407
Misel na večnost	408
Zaupanje v Jezusa	410
Hrepenenje po smerti	411
Pripravljanje bolnika k sv. obhajilu	412
Molitev po prejetim sv. obhajilu	415
Večerna molitev bolnika	415
Molitev bolnika pred smertjo	417
Molitev bolnika	419
„ za bolnike	420
Priprošnje za bolnike	421
Litanije za bolnike	423
Molitev za srečno smert	431
Pobožni izreki, ki jih okolistoječi umirajočimu narekovati zamorejo	433
Molitev okolistoječih za umirajočiga	436
„ po smerti	438

Molitev o času draginje in lakote	438
„ ob hudi uri	438
„ pri volitvi stanú	439
Vsakdanja molitev sv. Frančiška Pavlana	441
Molitev v vsaki potrebi	441
Molitev k Jezusu Kristusu v terpljenji in na- dlogah	442
Molitve, ki se molijo v kvaternih nedeljah in splošnih zadevah pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesam	443
Sveti Roženkranc	444
Molitev za ohranjenje mirú	446
Molitev za dež	447
„ za lepo vreme	448
„ za dober pridelek	450
„ o Mariinih praznikih	451
Prošnja do sv. Duha	453
Cerkvene pesmi od 455 do 510	



Popravki:

Stran 109 v 10. v. od zgor. Namest zadnje	beri zdauje.
„ 166 „ 9. „ „ „	„ posvetuje „ posvečuje.
„ 166 „ 15. „ „ „	„ verujem „ verujem.
„ 167 „ 2. „ „ „	„ zanesém „ zanêsem.
„ 178 „ 18. „ „ „	„ Jezud „ Jezus.
„ 181 „ 16. „ „ „	„ klero „ ktero.
„ 188 „ 5. „ „ „	„ vdihnjenja „ vdihnjena.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

COBISS



00000320703

22962 II. C. J.

